

**Jilid III
Bil. II**

**Hari Selasa
31hb Mac, 1981**

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KELIMA
Fifth Parliament

PENGGAL KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 1253]

RANG UNDANG-UNDANG DI BAWA KE DALAM MESYUARAT [Ruangan 1292]

USUL:

Rancangan Malaysia Keempat 1981-1985 [Ruangan 1293]

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KELIMA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO (DR) SYED NASIR BIN ISMAIL,
P.M.N., S.P.M.J., S.S.I.J., S.I.M.P., D.P.M.P., P.I.S., B.S.I.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan,
DATO HUSSEIN ONN, D.K. (Johor) (Sri Gading).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Perdagangan dan
Perindustrian, DATO SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD,
S.S.D.K., S.P.M.J., S.P.M.S., S.S.A.P. (Kubang Pasu).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO LEE SAN CHOON, S.P.M.J., S.S.I.J.,
K.M.N. (Segamat).

„ Menteri Sains, Teknokogi dan Alam Sekitar, TAN SRI ONG KEE
HUI, P.M.N., P.N.B.S., P.G.D.K. (Bandar Kuching).

„ Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD
GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJJAH AISHAH BINTI
HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Luar Negeri, Y. M. TENGKU DATO' AHMAD
RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., P.M.K.
(Kota Bharu).

„ Menteri Pelajaran, DATO MUSA BIN HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J.
(Labis).

„ Menteri Kewangan, Y. M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH
HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N.
(Batu Berendam).

„ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO
SHARIFF AHMAD, D.S.A.P., D.I.M.P., J.M.N. (Jerantut).

„ Menteri Penerangan, DATO MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J.,
S.S.I.J., D.P.M.J., K.M.N. (Pulai).

„ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO RICHARD HO UNG
HUN, D.P.M.P. (Lumut).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO PAUL LEONG KHEE SEONG,
D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO ABDUL MANAN BIN OTHMAN,
D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu).

Yang Berhormat Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S., (Kanowit).

- „ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO DR NEO YEE PAN, S.P.M.J., D.P.M.J. (Muar).
- „ Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO S. SAMY VELLU, D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungai Siput).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO MOKHTAR BIN HAJI HASHIM, D.S.N.S. (Tampin).
- „ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N. (Selayang).
- „ Menteri Wilayah Persekutuan, DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, J.B.S. (Satubong).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, DATO MANSOR BIN OTHMAN, K.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DR LING LIONG SIK (Mata Kuching).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., S.M.T., P.J.K. (Besut).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO ABDULLAH BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N. (Ulu Nerus).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN SANUSI BIN JUNID, S.M.K. (Jerlun-Langkawi).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK, O.K.I.S., D.S.A.P. (Pekan).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO DR NIK HUSSEIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Renggam).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO HAJI EMBONG BIN YAHYA, D.P.M.J., D.S.I.J., A.M.N., P.I.S. (Ledang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN ABDULLAH BIN HAJI AHMAD, K.M.N., D.J.N. (Kepala Batas).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATO ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., S.M.S., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN WILLIAM LYE CHEE HIEN, A.S.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DATO HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO HAJI KAMARUDDUN, D.P.M.S., A.M.N., S.M.S. (Sepang).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, D.P.M.J., S.M.J., A.M.N. (Batu Pahat).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN IDRIS BIN ABDUL RAUF, P.C.M., A.M.P., A.M.N. (Parit Buntar).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, TUAN ABDUL RAHIM BIN DATUK THAMBY CHIK, A.M.N., P.J.K. (Alor Gajah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMAD (Machang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S., S.M.S. (Ulu Langat).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ TUAN ABBAH BIN MENGIMBAL *alias* George Abbah (Bandau).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K. (Kinabatangan).
- „ TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Bahru).

- Yang Berhormat TAN SRI DATO HAJI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.D.K., S.P.M.J., S.S.I.J. (Tenggaroh).
- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN DAUD (Pasar Mas).
- „ DATO ABDUL SAMAD BIN IDRIS, D.P.M.J., J.M.N., P.J.K. (Jelebu).
- „ TUAN ABDUL SHUKUR BIN HAJI SIRAJ, A.M.N. (Tanjong Karang).
- „ DATO AMAR HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Trengganu).
- „ TUAN HAJI AMPONG BIN PUYON, A.S.D.K., A.D.K., J.P.U., J.P. (Labuk Sugut).
- „ DATUK HAJI ASHKAR HASBOLLAH, P.G.D.K. (Marudu).
- „ TUAN AU HOW CHEONG, P.M.P. (Telok Anson).
- „ TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- „ TUAN AZHARUL ABDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- „ TUAN CHAN TECK CHAN (Kota Melaka).
- „ TUAN CHAN KOK KIT *alias* CHAN KIT (Sungai Besi).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Ulu Selangor).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- „ TUAN CHIENG TIONG KAI (Sarikei).
- „ TUAN RICHARD DAMPING ANAK LAKI (Serian).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. DAVID (Damansara).
- „ TUAN EDWARD ESNEN UNANG (Mukah).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).
- „ DATUK STEPHEN ROBERT EVANS, P.G.D.K., J.P. (Keningau).
- „ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- „ DATO' SERI HAJI HAMZAH BIN DATUK HAJI ABU SAMAH, S.S.A.P., S.I.M.P., S.M.K., S.P.D.K. (Temerloh).
- „ DATUK HARIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).
- „ TUAN HAJI HASHIM BIN HAJI ENDUT, A.M.K. (Ulu Muda).
- „ TUAN HAJI HASHIM BIN HAJI GHAZALI, A.M.N. (Matang).
- „ TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD, J.S.M. (Bagan Dato).

Yang Berhormat DATO' DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P.
(Ayer Hitam).

- „ TUAN HIEW NYUK YING (Tawau).
- „ DATO HISHAMUDDIN BIN HAJI YAHAYA, S.A.P. (Maran).
- „ TUAN HUSSEIN BIN MAHMOOD (Tanah Merah).
- „ TUAN IBRAHIM BIN MUHAMMAD, P.B., P.P.M., P.P.N.
(Rantau Panjang).
- „ TUAN HAJI IKHWAN BIN NASIR (Pontian).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ TUAN JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, A.M.N., P.J.K.
(Sabak Bernam).
- „ TUAN KAMALUDDIN BIN MAAMOR (Hilir Perak).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ DATUK LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
- „ TUAN LEE KAW (Kluang).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TUAN LIBEN ANAK KATO (Betong).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).
- „ TUAN LIM KIAM HOON *alias* LIM AH YING, A.M.K.
(Padang Serai).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Petaling).
- „ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., J.B.S. (Kapit).
- „ TUAN MOHAMAD TAJOL ROSLI BIN MOHAMED GHAZALI, A.M.P.
(Gerik).
- „ TUAN HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B.
(Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kuala Muda).
- „ TAN SRI DATUK MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K.,
(Kota Belud).
- „ TUAN HAJI MOHAMMAD TAUFECK BIN O.K.K. HAJI ASNEH,
D.S.K., B.K., P.P.M., (Hilir Padas).
- „ TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIFF (Kuantan)
- „ TUAN MOHD. BAKRI BIN ABDUL RAIS, P.M.P., A.M.P. (Parit).
- „ TUAN HAJI MOHD. IDRIS BIN HAJI IBRAHIM, J.S.M. (Setapak).

Yang Berhormat TUAN MOHD. NAKHAIE BIN HAJI AHMAD (Baling).

- ” TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- ” TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHAMED YASSIN, P.I.S., S.M.J. (Pagoh).
- ” TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- ” TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- ” DATO NIK HASSAN BIN WAN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.N.B.S., P.S.D., K.M.N. (Kuala Nerus).
- ” DATUK JAMES PETER ONGKILI, D.I.M.P. (Tuaran).
- ” TUAN OO GIN SUN, A.M.K., S.D.K., J.P. (Alor Setar).
- ” TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).
- ” TUAN P. PATTO (Menglembu).
- ” TUAN RACHA UMONG, P.B.S. (Bukit Mas).
- ” DATO' HAJI RAMLI BIN OMAR, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P. (Bagan Serai).
- ” DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, S.P.D.K., J.P. (Silam).
- ” DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.G.D.K. (Kuala Kedah).
- ” TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- ” TUAN SHAARI BIN JUSOH, J.M.N., A.M.P., P.P.N., P.P.M. (Kangar).
- ” TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- ” PUAN SHARIFFAH DORAH BINTI MOHAMMED, A.M.N., B.S.I., P.S.I. (Semerah).
- ” TUAN SIBAT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- ” TAN SRI DATO SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).
- ” TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- ” TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED, A.M.P., P.J.K. (Arau).
- ” TUAN RAYMOND SZETU MEI THONG (Lambir).
- ” TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P., J.P. (Raub).
- ” DR TAN TIONG HONG (Kepong).
- ” TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD, A.M.N., P.B. (Tumpat).
- ” TUAN TING CHEK MING (Bruas).
- ” TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- ” TUAN UMAR BIN HAJI ISMAIL, A.M.N., P.P.T. (Padang Rengas).

Yang Berhormat WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).

- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN WONG HOONG KEAT (Tanjong).
- „ DATUK DR WONG SOON KAI, P.N.B.S., P.B.S. (Sibu).
- „ TUAN YANG CHOONG FU, J.P. (Kinta).
- „ PUAN YONG FATIMAH BINTI MOHD. RAZALI, A.M.N., P.J.K. (Kuala Kangsar).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ DATO HAJI YUSOF BIN MALIM KUNING *alias* ABDUL RAHMAN BIN MOHD. JANI, D.P.M.J., P.I.S., B.S.I. (Panti).
- „ TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI, P.J.K. (Permatang Pauh).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Pemberita-pemberita:

N. Ramasamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Ng Choong Kin.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Selasa, 31hb Mac, 1981

Mesyyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyyuarat*)

**JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN**

MENARIK BALIK SOALAN No. 1

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya baru sahaja dapat surat daripada Yang Berhormat Tuan Ting Chek Ming bertarikh 30hb Mac, 1981 mengatakan yang beliau menarik balik soalan yang pertama itu.

Jadi, mengikut Peraturan Mesyyuarat 24 (2), ini dibenarkan.

**PEMBORONG BERAS DI SARAWAK—
JUALAN**

2. Tuan Thomas Salang Siden minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan sama ada Kementerian beliau sedar bahawa setengah pemegang lesen quota beras di Sarikei, Binatang dan Sibu dalam Negeri Sarawak mengenakan bayaran \$80 hingga \$90 untuk sekampit beras kepada pelanggan-pelanggan, sungguhpun mereka menulis pada resit-resit \$60 tetapi bayaran sebenar oleh pelanggan ialah \$80 atau \$90 sekampit.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam (Tuan Idris bin Abdul Rauf): Tuan Speaker, ingin saya memaklumkan bahawa sehingga ini L.P.N. tidak menerima apa-apa aduan dari mana-mana pihak bahawa pemborong-pemborong beras di Sarikei, Binatang dan Sibu dalam

Negeri Sarawak telah menjual beras dengan harga yang lebih tinggi daripada harga yang telah ditentukan oleh L.P.N. dan juga bahawa Lembaga Padi dan Beras Negara sentiasa mengambil tindakan terhadap pemborong-pemborong yang melakukan perbuatan menjual beras dengan tidak mematuhi peraturan yang telah ditentukan.

**PROJEK PEMBANGUNAN—PERANAN
KONSALTAN LUAR NEGERI**

3. Tuan Haji Hashim bin Endut minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan sama ada benar bahawa peranan yang dimainkan oleh konsaltan terutama konsaltan luar negeri (Foreign consultants) menyebabkan kelambatan dalam melaksanakan projek-projek pembangunan dan ada kalanya kerja-kerja terus tergendala tetapi kesnya meningkat naik mendadak yang merugikan negara seperti yang telah berlaku kepada Pelabuhan Kuantan dan jika ya, apakah tindakan dan sikap Kerajaan terhadap konsaltan luar sama ada Kerajaan akan gunakan sepenuhnya konsaltan dalam negara sendiri.

Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Dato' S. Samy Vellu): Tuan Yang di-Pertua, dalam usaha untuk menambah dan melengkapi keupayaan perlaksanaan jabatan-jabatan teknikal Kerajaan seperti Jabatan Kerjaraya, Jabatan Parit dan Taliair, Jabatan Telekom dan Lembaga Letrik Negara, Kerajaan telah mengambil langkah melalui penggunaan perkhidmatan perunding-perunding bagi membantu mempercepatkan pelaksanaan projek-projek Kerajaan. Ianya memanglah menjadi dasar dan amalan Kerajaan mengenakan syarat di mana perunding-perunding swasta tempatan mengambil

peranan sebagai perunding utama dan untuk projek-projek yang lebih rumit yang memerlukan kepakaran asing, Kerajaan menetapkan dan membenarkan penyertaan perunding-perunding asing terhad kepada 30% sahaja.

Sejak tahun 1974 tidak terdapat kes-kes kelambatan pelaksanaan projek dan juga kenaikan kos yang berpunca dari penggunaan perkhidmatan perunding.

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sekejap tadi Yang Berhormat mengatakan bahawa tidak lebih daripada 30% kerja-kerja dihadkan kepada konsaltan luar negeri. Soalan saya di antara kerja-kerja yang dikendalikan oleh J.K.R. berapa peratuskah kerja-kerja yang dijalankan sendiri oleh J.K.R. yakni setelah diberi kepada konsaltan luar negeri dan juga yang diberi kepada konsaltan-konsaltan dalam negeri; yang saya maksudkan kerja-kerja yang dijalankan sendiri, bukan kerja-kerja yang termasuk pengawasan J.K.R.

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, untuk mendapat angka-angka seperti itu saya minta notis.

Tuan Chan Teck Chan: Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Berhormat Menteri sedar bahawa beberapa projek di mana firma-firma perunding asing yang dilantik untuk menjalankan kerja-kerja seperti Pelabuhan Kuantan telah membawa banyak kerugian kepada negara. Jika ya, apakah langkah yang akan diambil oleh Yang Berhormat Menteri supaya sebelum satu-satu firma perunding asing dilantik keutamaan seharusnya diberikan kepada firma-firma perunding tempatan kerana hanyalah firma-firma perunding tempatan sahaja yang tahu akan keadaan tempatan.

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan Pelabuhan Kuantan seperti yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu tadi laporan yang disediakan oleh konsaltan swasta sudah selesai dan sedang dikaji oleh pihak Kerajaan dengan tujuan mengambil keputusan tentang tindakan yang patut diambil untuk memperbaiki kerosakan yang berlaku. Tetapi atas lantikan konsultan-konsultan atau pakar-pakar perunding, itu

bukanlah dalam kuasa saya, itu adalah dalam kuasa Jabatan Perdana Menteri tetapi ada juga wakil-wakil dari Kementerian saya untuk mendapat apakah kelayakan perunding-perunding itu sebelum kita lantik mereka.

Tuan Mohamad Tajol Rosli bin Mohamed Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri apakah jenis projek-projek yang mana pihak J.K.R. melantik perunding daripada luar negeri dan dapatkah Yang Berhormat Menteri memberi kepastian bahawa perunding-perunding daripada luar negeri ini dilantik oleh kerana tidak ada perunding tempatan yang layak untuk menjalankan projek-projek ini?

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, kerja-kerja teknik yang berkehendakan kemahiran yang tertentu yang tidak boleh didapati dari konsaltan-konsaltan tempatan sahajalah kita lantik konsaltan-konsaltan daripada luar negeri.

Yang kedua, jika kita dapat pinjaman-pinjaman dari instituti kewangan seperti Bank Dunia dan Bank Pembangunan Asia terlibat maka adalah wajar bahawa konsultan dari luar negeri diberi peluang.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Menteri sedar konsaltan dalam negeri pun banyak terdapat kes-kes di mana dengan menggunakan pakar konsaltan dalam negeri pun banyak terdapat projek-projek yang terlambat oleh sebab mungkin mereka ini tidak begitu faham tentang tanggungjawab dan sebagainya. Oleh itu, adakah pihak Kementerian bercadang untuk menganjurkan suatu seminar atau sebagainya untuk menyedarkan konsaltan J.K.R. ini tentang tanggungjawab mereka yang mungkin akan lebih berat dalam Rancangan Malaysia Keempat nanti?

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan dan juga Kementerian saya telah mengambil tindakan untuk melantik konsaltan-konsaltan ini di masa yang lalu selepas menemui apakah kelayakan mereka. Tetapi mengenai konsultan-konsultan di masa depan untuk projek-projek Rancangan Malaysia Keempat Kementerian saya ada

juga senarai dan di dalam senarai itu kita kenakan syarat-syarat dan kita akan memberi semua kerja kepada jurutera perunding di dalam negara kita tetapi mereka boleh juga melantik jurutera dan juga pakar-pakar perunding daripada luar negeri tidak melebihi 30%. Jadi selepas kita beri peluang kepada pakar perunding di tanahair kita dahulu barulah kita timbang orang-orang daripada luar negeri.

Tuan Chan Teck Chan: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan yang pertama ialah bagaimana Yang Berhormat Menteri akan bertindak menyelaraskan untuk melantik syarikat-syarikat perunding. Menurut jawapan Yang Berhormat Menteri ialah perlantikan firma-firma perunding bukanlah terletak di bawah bidang kuasa Kementerian Kerjaraya tetapi ialah di bawah Jabatan Perdana Menteri, maka jika satu "fiasco" sudah berlaku, umpamanya di Pelabuhan Kuantan di mana firma-firma perunding....

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, itu tidak payahlah. Apa soalnya?

Tuan Chan Teck Chan: Soalnya ialah apakah tindakan akan diambil untuk menyelaraskan dalam perlantikan firma-firma perunding asing di antara Kementerian beliau dengan Jabatan Perdana Menteri.

Kedua.....

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Satu soalan sudah cukup.

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, seperti mana yang saya jelaskan tadi, Kementerian sentiasa mengambil semua tindakan-tindakan yang sewajarnya sebelum kita melantik jurutera dan juga konsultant-konsultant daripada luar negeri. Tetapi masalah-masalah di Pelabuhan Kuantan, "fiasco" atau tidak kita belum tetapkan lagi sebab kita baru dapat laporan daripada jurutera perunding, selepas kita mengkaji laporan itu baru kita boleh dapat tahu apakah keadaan yang ada di dalam Pelabuhan Kuantan itu.

Tuan Chan Teck Chan: Saya merasa kesal bahawa pihak Kementerian masih belum mengakui ada satu "fiasco" berlaku dalam

Pelabuhan Kuantan kerana beberapa billion ringgit sudah ditambah dan diperuntukkan tetapi masih belum dijayakan. Bolehkah satu janji diberikan bahawa firma perunding baru yang dilantik itu yang akan membentangkan laporannya boleh memastikan bahawa projek ini boleh dijalankan dengan licinnya dalam masa yang ditetapkan?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, soalan itu tadi sudah dijawab oleh Yang Berhormat Menteri bahawa laporan telahpun disiapkan dan sedang dikaji dan bila sudah diketahui esok barulah dapat keputusan.

Tuan Chan Teck Chan: Soalan saya begini kerana sudah berbillion ringgit telah diperuntukkan untuk Pelabuhan Kuantan dan tambahan sudah juga diperuntukkan kerana fiasco dalam Pelabuhan Kuantan.....

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Belum tentu, Yang Berhormat.

Tuan Chan Teck Chan: Tuan Speaker, kerana sekarang baru ada lantikan firma perunding asing yang baru tetapi yang pertama itu sudah gagal; sekarang yang baru ini bolehkah memastikan ini tidak akan gagal lagi?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, kalau projek itu lambat, itu lain soal. Kalau sebut 'fiasco' itu lain soal. Yang Berhormat Menteri tadi menjawab bahawa tentang ada fiasco atau tidak nantilah laporan. Hendak jawab Yang Berhormat Menteri!

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan telah belanja berjuta-juta ringgit atas Pelabuhan Kuantan tetapi ada juga masalah di satu atau dua bahagian. Sebab itu juga kita telah melantik seorang juru perunding daripada luar negeri untuk memberi nasihat kepada Kerajaan apakah masalah yang ada di dalam Pelabuhan Kuantan itu dan apakah tindakan mahkamah yang kita akan boleh ambil atas perunding pertama yang kita telah lantik. Sebab itulah sahajalah kita dapat laporan daripada jurutera perunding baru itu dan ada dalam

kajian Kementerian saya. Saya akan memberi akuan kepada Dewan yang mulia ini, saya mesti mengambil tindakan (*Tepuk*)

CUKAI JALAN

4. Tuan Kamaluddin bin Maamor minta Menteri Pengangkutan menyatakan jumlah hasil pungutan cukai jalan yang telah dipungut oleh Jabatan Pengangkutan Jalan bagi setiap negeri di Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak. Adakah pungutan cukai di atas boleh menampung perbelanjaan perkhidmatan yang lebih cekap dan selesa kepada orangramai yang mengunjungi pejabat-pejabat Jabatan Pengangkutan Jalan.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dr Goh Cheng Teik): Tuan Yang di-Pertua, jumlah hasil pungutan cukai jalan yang telah dipungut oleh Jabatan Pengangkutan Jalan bagi kesemua negeri di Semenanjung Malaysia bagi tahun 1980 ialah \$390,122,230.

Bagi negeri-negeri Sabah dan Sarawak angka-angka belum lagi diperolehi dan saya minta izin menghantar secara bertulis kepada Ahli Yang Berhormat.

Mengikut peraturan Perlembagaan, segala hasil daripada apa-apa punca juapun termasuklah hasil cukai jalan hendaklah dimasukkan ke dalam Kumpulanwang Disatukan dan tiada apa-apa pembayaran boleh dibuat kecuali mengikut undang-undang tertentu. Segala perbelanjaan yang bertujuan memberi perkhidmatan yang lebih cekap dan selesa kepada orangramai yang mengunjungi pejabat-pejabat Jabatan Pengangkutan Jalan adalah dibiayai di bawah peruntukan Belanja Mengurus yang diluluskan oleh Parlimen. Oleh yang demikian tidaklah timbul persoalan sama ada pungutan cukai yang dipungut oleh Jabatan Pengangkutan Jalan itu mencukupi untuk menampung perbelanjaan perkhidmatan atau tidak.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya kita tahu bahawa wang yang dipungut \$390 juta ini tidak masuk kepada Kementerian tetapi adalah diberi kepada khazanah. Tetapi masalahnya

sekarang, walaupun Jabatan ini merupakan Jabatan yang banyak memungut wang daripada orang ramai tetapi mutu perkhidmatan yang diberi kepada orangramai tidak selaras dengan sumbangan orangramai kepada Kementerian ini. Soalan saya ialah apakah langkah-langkah yang positif yang akan diambil oleh Kementerian ini bagi memastikan bahawa orang ramai akan diberi bantuan dan pertolongan seluas-luasnya dan tidaklah menjadi suatu kesusahan kepada orang ramai kerana hendak membayar wang kepada Kementerian ini iaitu dengan mengadakan perkhidmatan-perkhidmatan yang lebih cekap di semua Pejabat-pejabat RIMV?

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang di-Pertua, saya kurang pasti bahawa apa yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu bahawa mutu perkhidmatan Jabatan Pengangkutan Jalan tidak begitu memuaskan sebab beliau itu tidak memberi butir-butir yang jelas. Walau bagaimanapun, saya ingin menjelaskan bahawa Kementerian dan Jabatan sedar bahawa ada pengguna-pengguna motosikal dan kereta dan sebagainya yang duduk jauh daripada pejabat-pejabat Pengangkutan Jalan, oleh yang demikian Jabatan dan Kementerian telah merancang dalam Rancangan Malaysia Keempat untuk membuka lebih banyak pejabat cawangan dan pejabat-pejabat kecil untuk menyelesaikan masalah perkhidmatan Pejabat Pengangkutan Jalan.

Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana kesesakan di Jabatan Pengangkutan Jalan bila orangramai hendak membayar cukai atau membaharui lesen, adakah Kerajaan bercadang bersedia hendak mengadakan Pejabat Pengangkutan Jalan di daerah-daerah atau beberapa buah daerah dikumpulkan menjadi satu pejabat bagi kemudahan orangramai membaharui lesen, membayar cukai jalan dan sebagainya?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Soalan tadi sudah dijawab oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri. Kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri hendak jawab lagi bolehlah.

Dr Goh Cheng Teik: Tak payah.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, apa yang diminta oleh Timbalan Menteri tadi, bukti berapa sukarnya orang ramai hendak membayar lesen dan cukai, ialah adanya kumpulan orang yang mengambil upah untuk pergi ke Pejabat RIMV membayar lesen bagi pihak tuan-tuan punya lesen. Sama ada Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar ada perkara ini berlaku, dan kalau sedar, sama ada langkah-langkah akan diambil untuk memastikan tidak ada kesesakan berlaku di Pejabat RIMV supaya setiap orang boleh membayar lesen tak payah beratur dengan bersesak untuk membayar lesen.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Soalan itu luar daripada soalan asal tetapi kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri hendak jawab bolehlah.

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Ulu Trengganu atas penjelasannya. Kementerian sedar bahawa dari semasa ke semasa ada orang mengambil upah (tout) di Jabatan Pengangkutan Jalan, ini memang tidak digalakkan dan perkara inipun telah dilaporkan kepada Polis untuk tindakan selanjutnya.

Berkenaan dengan kesesakan di Pejabat-pejabat Pengangkutan Jalan, saya tidak menafikan bahawa pada masa 'peak hours' perkara ini berlaku. Walau bagaimanapun, Kementerian bercadang mengurangkan kesesakan itu dengan menambah bilangan counter di Pejabat Pengangkutan Jalan.

Tuan Haji Hashim bin Haji Endut: Tuan Yang di-Pertua, daripada jawapan Timbalan Menteri tadi nampaknya beliau memberi jaminan bahawa perkhidmatan Jabatan Pengangkutan Jalan ini adalah baik, tetapi adakah beliau sedar bahawa di Alor Setar, sungguhpun Pejabat yang besar...

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat, tumpukan kepada soalan. Apa soalnya?

Tuan Haji Hashim bin Haji Endut: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak pergi kepada soalan, sungguhpun pejabat yang ada itu

besar dan beliau berjanji hendak adakan pejabat-pejabat kecil tetapi adakah beliau sedar bahawa semenjak pejabat itu ada, orang ramai berpusu-pusu, queue panjang di tengah panas. Apakah caranya hendak mengatasi masalah itu?

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang di-Pertua, tanah di mana Pejabat Pengangkutan Jalan didirikan di Alor Setar cuma 3 ekar berbanding dengan 15 ekar di Ipoh. Ini memandangkan bahawa tempat itu terlalu sempit dan untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pihak Kementerian pun sedang berunding dengan Kerajaan Negeri Kedah, kepada Yang Amat Berhormat Menteri Besar Kedah supaya mencari tapak yang lebih luas di Alor Setar.

Puan Shariffah Dorah binti Mohammed: Tuan Yang di-Pertua, salah satu daripada jentera pengangkutan yang penting ialah lori dan treler dan lori-lori ini kerap benar ditahan oleh Pegawai Penguatkuasa Jabatan Pengangkutan Jalan kerana membawa muatan yang berlebihan dan ini menyebabkan kerugian bukan sahaja kepada tuan punya lori bahkan kepada pihak Kerajaan. Adakah Kerajaan bercadang menyediakan alat timbang di tempat-tempat yang menasabah?

Dr Goh Cheng Teik: Ini dalam pertimbangan.

Tuan Lee Lam Thye: Saya suka bertanya Timbalan Menteri sama ada beliau sedar bahawa salah satu sebab yang menyebabkan perkhidmatan di Pejabat Pengangkutan Jalan tidak memuaskan hati ialah oleh kerana kekurangan kakitangan. Sekiranya Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar, suka saya mendapat penjelasan daripada beliau apakah rancangan jangka panjang untuk mengatasi masalah kekurangan kakitangan itu?

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang di-Pertua, pada satu masa yang lalu kekurangan kakitangan memang merupakan satu masalah besar dalam Jabatan Pengangkutan Jalan. Walau bagaimanapun, keadaan telah bertambah baik, tetapi di sini saya ingin jelaskan bahawa bukan sahaja jumlah kakitangan menjadi satu perkara yang

mustahak, tetapi kualiti dan sikap perkhidmatan kakitangan-kakitangan yang berkenaan itupun mustahak. Jadi Kementerian dan Jabatan selalu menggalakkan kakitangan-kakitangan Jabatan memberikan perkhidmatan yang baik kepada orangramai yang datang untuk membayar cukai kepada Kerajaan.

RANCANGAN SIARAN RTM

5. Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad minta Menteri Penerangan menyatakan mengapa Kementerian beliau nampaknya lebih berorientasikan hiburan selain daripada aspek-aspek penghidupan seperti pembangunan, keagamaan, kesusilaan memandangkan bahawa peruntukan rancangan hiburan mengambil sebahagian besar daripada masa siaran tayangan seluruhnya iaitu 50% seperti yang terkandung dalam Laporan Ekonomi 1980. Sama ada beliau sedar bahawa dasar mementingkan lebih kepada hiburan akan melemahkan rakyat dan akan membawa kepada pembentukan kebudayaan hiburan di kalangan masyarakat.

Timbalan Menteri Penerangan (Dato' Haji Embong bin Yahya): Tuan Yang di-Pertua, peratusan 50% rancangan-rancangan yang berbentuk penerangan, pendidikan, panduan, pembangunan, keagamaan, kesusilaan dan sebagainya adalah suatu peratusan yang tinggi jika dibandingkan dengan mana-mana stesyen penyiaran di dunia. Kebanyakan stesyen-stesyen Radio dan TV menumpukan 70% rancangan-rancangan berbentuk hiburan dan 30% rancangan-rancangan yang berbentuk penerangan dan pendidikan dengan tujuan memikat lebih banyak penuntun-penuntun. Ini adalah terutamanya stesyen-stesyen swasta.

Walau bagaimanapun, perlu juga ditekankan di sini bahawa rancangan-rancangan dalam kategori "Hiburan" yang disiarkan oleh RTM bukanlah berbentuk hiburan semata-mata tetapi mengandungi unsur-unsur penerangan dan pendidikan. Rancangan-rancangan yang berbentuk drama seperti "Drama Minggu Ini" dan termasuk juga rancangan-rancangan berbentuk drama yang diimport seperti "The Waltons", "Waltz

Disney" dan sebagainya selain daripada menghibur adalah juga mengandungi unsur-unsur penerangan dan pendidikan serta nasihat. Begitu juga halnya dengan rancangan-rancangan seperti Nasyid, Dendang Rakyat dan sebagainya yang ditujukan sebagai rancangan hiburan tetapi senikatanya mengandungi unsur-unsur pendidikan dan nasihat. Rancangan-rancangan yang berbentuk hiburan yang diselitkan dengan unsur-unsur penerangan dan pendidikan memainkan peranan yang penting untuk memikat jumlah penuntun-penuntun yang banyak bagi siaran-siaran RTM.

Jika sekiranya RTM menambahkan quota rancangan-rancangan yang berbentuk penerangan dan pendidikan secara keseluruhannya yang tidak dicampurkan dengan unsur-unsur hiburan maka rancangan-rancangan RTM akan kehilangan bilangan penuntun-penuntun. Akan kurangnya manfaatnya jika rancangan-rancangan ini disiarkan sedangkan peminat-peminatnya bertambah kurang, lebih-lebih lagi jika stesyen-stesyen penyiaran di negara-negara jiran menggunakan rancangan-rancangan hiburan, sebagai daya penarik kepada penuntun-penuntun yang kini sukakan rancangan-rancangan hiburan TV Malaysia.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, mengikut jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan tadi, kedapatan tentang peratusan program TV itu adalah dibandingkan dengan siaran-siaran TV ataupun Radio negara lain. Mengapakah itu menjadi dasar iaitu perbandingan itu yang menjadi dasar untuk menentukan rancangan-rancangan kita ataupun rancangan itu didasarkan kepada prinsip dan identiti dan didasarkan kepada matlamat sebuah negara itu kerana apa yang dijawab tadi ialah oleh kerana diadakan perbandingan dengan negara-negara lain.

Dato Haji Embong bin Yahya: Tuan Yang di-Pertua, perbandingan dengan negara lain itu hanya semata-mata sebagai contoh bahawa RTM Malaysia lebih banyak menumpukan kepada hiburan-hiburan, tetapi yang mengandungi pendidikan, keagamaan dan nasihat-nasihat. Di negeri-negeri lain

tidak ada buat begitu, ini menunjukkan RTM ada lebih baik jenis hiburannya, bukan diasaskan kepada perbandingan negeri itu seolah-olahnya peratus kita kurang. Dalam pada itu seperti saya katakan tadi walaupun 50% rancangan hiburan dan 50% rancangan pendidikan, keagamaan dan pembangunan, tetapi dalam hiburan itu sendiri seperti saya katakan tadi ada lagi mengandungi keagamaan, ada lagi mengandungi pendidikan dan ada lagi mengandungi nasihat, jadi kalau dikira peratusnya lebih daripada 50%.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya setuju dengan pandangan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi hiburan ini adalah penting tanpa hiburan ianya akan jam pemikiran manusia. (*Ketawa*). Jadi soalan saya adakah pihak Kementerian bercadang supaya dalam rancangan-rancangan hiburan itu dilebihkan rancangan-rancangan hiburan tempatan, bukan rancangan hiburan dari luar negeri kerana ianya akan mempunyai unsur-unsur yang mungkin juga tidak sihat.

Dato Haji Embong bin Yahya: Tuan Yang di-Pertua, memang dasar kita iaitu setidak-tidaknya kita hendak meletakkan 60% rancangan tempatan. Tetapi walau bagaimanapun, oleh sebab kekurangan pegawai atau kekurangan teknik dan sebagainya maka perkara itu berjalan beransur-ansur. Di masa akan datang kita boleh melihat bahawa hiburan tempatan akan kita lebihkan dan sekarang pun sedang disiapkan.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak bertanya 50% program yang tidak berbentuk hiburan itu adakah termasuk rancangan Musabqah yang diadakan pada tiap-tiap Bulan Puasa yang disiarkan secara langsung ke seluruh negara.

Dato Haji Embong bin Yahya: Saya rasa tidak termasuk, kalau termasuk Musabqah sudah lebih persennya.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya apa yang diterangkan tadi saya belum lagi berpuas hati dan apa yang menjadi dasar menentukan perbandingan-perbandingan dengan negara

lain dan beliau tidak memberikan gambaran yang jelas tentang dasar yang sebenarnya mengenai hal ini dan apakah dasar-dasar yang menjadi penentu ke arah menentukan sesuatu program iaitu apakah ia menuju kepada matlamat yang hendak dituju oleh negara dan bagaimana, dan beliau juga tidak menyebut bahawa di antara.....

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, tolong tujukan kepada soalan, apa soalnya.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Itu saya sudah soal tadi. Dan beliau juga tidak menyebut bahawa di antara program-program hiburan itu terdapat gula program-program hiburan yang menggambarkan keganasan, menggambarkan kebudayaan-kebudayaan asing yang tidak sesuai dengan matlamat pembentukan akhlak dalam negara kita dan itu tidak disebut oleh Timbalan Menteri tadi, dengan sebab itulah bagaimana kaitan penentuan hiburan itu dengan dasar dan matlamat yang dikehendaki oleh negara.

Dato Haji Embong bin Yahya: Saya rasa sudah jelas kalau Yang Berhormat tadi hendak memahamkan iaitu dasar negara kita memberi penerangan, memberi pendidikan dan memberi hiburan melalui RTM. Tetapi kita hendak tujukan semata-mata kepada pendidikan atau agama dengan secara bercakap macam-mana kata Yang Berhormat dari Kulim-Bandar Bahru sudah jam fikiran manusia. Jadi untuk hendak mengelakkan jam itu sebab itulah dimasukkan unsur-unsur di dalam hiburan itu berbagai-bagai lagi perkara. Mengenai hiburan luar, itu tidaklah banyak seperti saya katakan tadi adalah sedikit dan hiburan-hiburan luar ini terpaksa kita tunjukkan untuk membolehkan rakyat kita melihat perkembangan-perkembangan dunia lain dibandingkan kemajuan kita dengan kemajuan orang lain, dan saya rasa bukanlah contoh kita hendak menunjukkan akhlak yang buruk, tetapi kadang-kadang dalam masa cerita-cerita keganasan itu sendiri boleh juga menjadi tauladan, sepandai-pandai pengganas itupun Polis Kerajaan lagi pandai, akhirnya dia tertangkap oleh Kerajaan sendiri.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: (*Bangun*)

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Cukuplah Yang Berhormat soalan itu.

KEKURANGAN TANGKI GAS

6. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada beliau sedar tentang kekurangan tangki-tangki gas yang meruncing (kontena) di Sabah dan juga ada di antara tangki-tangki tersebut yang pada masa ini digunakan adalah dalam keadaan buruk serta membahayakan pengguna-pengguna; jika benar, sama ada Kementerian beliau akan menyiasat perkara tersebut dan mengambil tindakan yang patut untuk membetulkan keadaan ini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik): Tuan Yang di-Pertua, keadaan kedudukan bekalan gas pemasak di Sabah pada bulan Januari dan Februari, 1981 adalah tidak begitu stabil jika perbandingan diperbuat dengan bekalan yang dilakukan dalam suku tahun keempat tahun 1980. Kesulitan yang berlaku ini bukanlah kerana kekurangan bekalan gas pemasak, tetapi disebabkan oleh berlakunya malapetaka banjir yang menimpa negeri itu baharu-baharu ini di mana kebanyakan perhubungan terputus yang mengakibatkan bekalan tidak dapat dihantar ke kawasan-kawasan tertentu mengikut jadual. Walau bagaimanapun, tindakan-tindakan sewajarnya telah diambil oleh pihak-pihak pembekal dan keadaan sekarang telah hampir pulih seperti sediakala.

Berkenaan dengan dakwaan Ahli Yang Berhormat bahawa terdapat kekurangan tangki-tangki gas yang meruncing di Sabah sekarang, sukalah saya memaklumkan bahawa ianya adalah kurang tepat. Dari siasatan yang telah dijalankan oleh pegawai-pegawai Kementerian saya di peringkat runcit, terdapat keadaan di mana setengah-setengah pengguna telah membeli gas pemasak dengan cara yang berlebihan daripada bilangan yang diperlukan. Dengan adanya amalan seperti ini, kesan yang timbul ialah berlakunya kelambatan di dalam pusingan balik (turn round) tabung-tabung kosong kepada syarikat-syarikat pengeluar. Perkara ini jika dilakukan berterusan akan mengakibatkan kekurangan tabung kosong

dalam pusingan dan juga syarikat-syarikat pengeluar tidak dapat memberikan bekalan seperti biasa. Kementerian saya telah mengambil tindakan untuk mengawal pemasaran dengan memberikan arahan-arahan tertentu kepada pengeluar-pengeluar dan peruncit-peruncit supaya mengawal penjualan yang berlebihan ini. Adalah diharapkan dengan tindakan yang diambil oleh Kementerian saya ini, syarikat-syarikat pengeluar boleh mendapatkan pusingan tabung-tabung kosong tanpa gangguan supaya pengedaran gas pemasak tidak terjejas. Dalam hubungan ini, mana-mana pengguna yang mengalami kesukaran untuk mendapatkan bekalan bolehlah menghubungi pejabat Kementerian saya Cawangan Sabah untuk mendapatkannya.

Mengenai dengan dakwaan adanya tabung-tabung gas yang buruk dan membahayakan pengguna-pengguna, ingin saya menegaskan bahawa adalah menjadi tanggungjawab syarikat-syarikat pengeluar untuk menentukan bahawa tabung-tabung gas pemasak ini sentiasa berada dalam keadaan baik dan selamat. Tindakan yang diambil dalam menentukan perkara ini ialah sama ada dengan cara menukarkan tabung yang lama dengan yang baharu serta memusnahkan tabung yang tidak digunakan lagi atau dengan mengadakan sistem baik pulih (servicing) melalui rancangan 'requalification of gas cylinders'. Kementerian saya akan mengawasi perkara ini bagi tujuan menentukan tabung-tabung gas yang ada di pasaran sekarang tidak membahayakan keselamatan pengguna-pengguna. Dalam hubungan ini, saya suka juga menyarankan bahawa bagi menentukan keselamatan ke atas pengguna-pengguna gas pemasak ini, pengguna-pengguna sendiri perlulah berhati-hati oleh kerana barangan ini merupakan satu barangan yang merbahaya dan mudah terbakar (highly combustible).

PENANAMAN POKOK BUAH-BUAHAN DI ESTET-ESTET

7. Tuan Oo Gin Sun minta Menteri Pertanian menyatakan oleh kerana kemajuan perusahaan penanam buah-buahan kerap kali dilindungi oleh getah, kelapa sawit dan biji koko; sama ada langkah-langkah dapat diambil untuk mendorong ladang-ladang

sektor swasta supaya memperuntukan bahagian-bahagian ladang bagi menanam pohon buah-buahan dengan cara memberi galakan kepada sektor swasta.

Timbalan Menteri Pertanian (Dato Haji Mohamed Suhaimi bin Dato Haji Kamaruddin): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pertanian tidak mempunyai program khusus untuk menggalakkan estet-estet menanam pokok buah-buahan secara besar-besaran. Walau bagaimanapun, pihak estet-estet tidak dihalang jika sekiranya mereka berminat untuk mengusahakan tanaman buah-buahan secara besar-besaran di estet-estet mereka. Benih-benih jika perlu estet-estet boleh memperolehnya dari pusat-pusat pertanian.

Tuan Mohamad Tajol Rosli bin Mohamed Chazali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada beliau sedar bahawa kalau kita pergi ke pasar-pasar kita hari ini, kita akan dapati kebanyakan buah-buahan yang dibeli daripada penjual buah-buah ini kebanyakannya datang daripada negeri-negeri sempadan, misalnya buah jambu batu daripada sempadan, buah rumbia daripada sempadan, buah pears, apple dan juga limau diimport daripada luar negeri dan kurang sekali buah-buahan tempatan dapat dibeli daripada pasaran. Jadi, soalan saya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada Kerajaan bercadang untuk memberikan selain daripada memberi subsidi benih-benih kepada penduduk-penduduk di luar bandar sama ada Kerajaan bercadang untuk memberi subsidi tanaman semula kepada dusun-dusun di luar bandar.

Dato Haji Mohamed Suhaimi bin Dato Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, memang ada rancangan Kementerian Pertanian untuk memulih semula dusun-dusun buah-buahan yang lama dan rancangan ini diberi nama Rancangan Memulih Dusun.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa rancangan pemulihan dusun yang sedang dijalankan sekarang ini tidaklah begitu mencukupi dengan keperluan rakyat dan oleh itu adakah pihak Kementerian

bercadang untuk meningkatkan lagi pelaksanaan ataupun peruntukan bagi rancangan ini supaya ianya dapat menampung keperluan rakyat bagi buah-buahan tempatan?

Dato Haji Mohamed Suhaimi bin Dato Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, pada keseluruhannya Kementerian Pertanian adalah berpuas hati dari segi rancangan pemulihan dusun-dusun ini tetapi memanglah kita sedar ada berlaku di setengah-setengah tempat di mana perlaksanaannya kurang memuaskan. Tetapi pada keseluruhannya adalah memuaskan dan Kementerian memang dari semasa ke semasa mengkaji sama ada rancangan pemulihan dusun ini sampai kepada matlamatnya tetapi soal pokoknya ialah soal pemasaran hasil daripada dusun-dusun itu. Kementerian saya tidak mahu menggalakkan penanaman buah-buahan yang boleh menimbulkan masalah pemasaran kepada petani-petani oleh kerana kalau kita menggalakkan mereka menanam sesuatu buah maka ada baiknya kita menentukan supaya hasil-hasil mereka itu dapat pasaran yang baik.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Menurut jawapan daripada Timbalan Menteri tadi bahawa Kementerian beliau tidak menggalakkan menanam buah-buahan yang mungkin menimbulkan masalah pemasaran. Mengapakah Kementerian beliau mengambil sikap yang negatif seperti ini?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, soalan itu tidak berkaitan.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Berasaskan kepada jawapan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Baik.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Bukankah lebih menasabah jika sekiranya Kementerian beliau mengambil langkah menggalakkannya dan juga berusaha mencari jalan-jalan untuk bahan-bahan ini dapat dipasarkan dan itu adalah sikap yang lebih dinamik lagi daripada sikap tadi kerana tidak mahu menghadapi masalah maka tidak mahu menggalakkan petani-petani untuk menanam buah-buahan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, soalan asal berkenaan dengan perlindungan yang diberi kepada getah, kelapa sawit dan biji koko dan juga adakah langkah-langkah diambil untuk mendorong ladang-ladang sektor swasta untuk menanam. Jadi soalan yang Berhormat itu tidak ada berkaitan dengan soalan asal.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, itu adalah berbangkit daripada jawapan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya tahu berbangkit, tetapi sudah jauh daripada soalan asal. Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka.

Tuan Chan Teck Chan: Tuan Speaker, soalan tambahan. Saya tidak boleh menerima alasan kerana pemasaran. Masalah sebenarnya ialah bagaimana Kementerian Pertanian boleh mengadakan satu dasar baru untuk umpamanya reform benih buah-buahan supaya buah-buahan tempatan boleh lebih berkualiti bukan sahaja boleh digunakan oleh rakyat tempatan dan juga boleh dieksport. Bukan kerana masalah pemasaran tetapi masalah kualiti buah-buahan kita.

Dato Haji Mohamed Suhaimi bin Dato Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, memang ada sebahagian daripada buah-buahan kita memang mutunya kurang memuaskan dan Kementerian saya memang membuat penyelidikan sentiasa mencari jalan bagaimana meningkatkan lagi mutu-mutu buah-buahan kita. Tetapi masalahnya sebahagian daripada buah-buahan kita ini bermusim; apabila ia bermusim banyaklah, apabila tidak ada musim—tidak ada. Ini juga menjadi suatu masalah untuk kita menentukan bagi mengendalikan kerja-kerja yang bersangkutan dengan buah-buahan ini kerana sebahagian besar daripada buah-buahan tempatan kita bermusim dan tidak berbuah sepanjang tahun.

KAUM BURUH DI SEKTOR SWASTA

8. Tuan Hussein bin Mahmood minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan sama ada beliau pernah membuat kajian untuk menentukan kaum buruh di sektor swasta di negara ini sentiasa

mendapat upahan dan keistimewaan yang menasabah daripada majikan-majikan mereka dan jika ya, apakah hasil kajian tersebut dan sama ada kajian yang sedemikian itu kerap dijalankan oleh Kementerian beliau.

Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Dato K. Pathmanaban): Tuan Yang di-Pertua, pegawai-pegawai Kementerian saya adalah dikehendaki, sebagai sebahagian dari tugas-tugas mereka, membuat pemeriksaan kesemua tempat-tempat kerja untuk menentukan pihak majikan-majikan memberikan semua faedah-faedah dan kemudahan-kemudahan kepada pekerja-pekerja mereka seperti yang terkandung di dalam Undang-undang Buruh. Di samping menjalankan pemeriksaan ini pegawai-pegawai tersebut juga menentukan bahawa kadar gaji yang dibayar kepada berbagai-bagai kumpulan pekerja-pekerja adalah adil dan berpatutan.

Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya hendak bertanya Timbalan Menteri yang berkenaan adakah Kerajaan berpuas hati dengan nisbah pekerja-pekerja dalam sektor swasta di negara ini sebenarnya mencerminkan nisbah penduduk berbilang kaum dalam negara kita. Jika tidak, apakah tindakan yang telah diambil untuk membetulkan keadaan mengikut Dasar Ekonomi Baru negara?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Itu terkeluar daripada soalan asal tadi, melainkan kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri hendak menjawab.

Dato K. Pathmanaban: Tidak.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah pihak Kementerian sedar kadang-kadang oleh sebab kita begitu ghairah sekali untuk menarik pelaburan dari luar negeri, pihak Kerajaan agak kadang-kadang lalai tentang perkhidmatan ataupun upahan yang diberi oleh syarikat-syarikat ini terhadap buruh-buruh mereka. Oleh sebab itu, adakah pihak Kementerian bercadang untuk memperketatkan lagi pengawalan di atas syarikat-syarikat swasta yang tersebut.

Dato K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, pada amnya kita dapat mengatakan bahawa syarikat-syarikat daripada luar negeri atau syarikat-syarikat asing memberi kemudahan yang lebih menarik daripada setengah syarikat-syarikat tempatan. Kerajaan tidak berhasrat untuk menindas atau menekan pekerja-pekerja rakyat negara kita kerana hendak menarik permodalan daripada luar negeri.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, bercakap di atas soal keistimewaan yang diberikan kepada pekerja-pekerja tempatan, saya ingin tahu apakah dasar Kerajaan kita mengenai pengambilan pekerja-pekerja daripada luar negeri, terutama oleh syarikat-syarikat asing yang menjalankan kerja-kerja kontrak di negeri ini. Berapa peratus biasanya mereka dibenarkan membawa masuk pekerja-pekerja dan berapa peratus pula pekerja tempatan?

Dato K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, tidak ditetapkan peratusnya. Biasanya kajian di atas permintaan daripada syarikat-syarikat yang tertentu untuk membawa pekerja-pekerja asing adalah dikaji di atas keperluan satu-satu jawatan dan pihak Jawatankuasa Malaysianisation yang terletak di bawah Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri mengkaji setiap permohonan itu.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat Dr Chen Man Hin.

Tuan Lee Kaw: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan No. 9.

BIASISWA DARI KERAJAAN JEPUN

9. **Tuan Lee Kaw** (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada Jepun, sebagai sebuah negara yang mempunyai kepakaran dalam sains dan teknologi, telah diminta menawar biasiswa-biasiswa kepada pelajar-pelajar kita serta juga menggalakkan pelajar-pelajar Malaysia memasuki kolej-kolej dan universiti-universiti mereka.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato Mohamed Najib bin Tun Haji Abdul Razak): Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini

Kerajaan Malaysia memang mendapat tawaran dari Kerajaan Jepun untuk pelajar-pelajar dan pegawai-pegawai Kerajaan Malaysia. Bentuk tawaran yang diberi adalah melalui JICA (Japan International Cooperation Agency) dan juga melalui Kementerian Pelajaran Jepun. Biasiswa-biasiswa ini ialah untuk kursus pendek bercorak sains dan teknologi serta kursus-kursus akademik untuk peringkat ijazah dan postgraduate dalam pelbagai bidang termasuk bidang sains, teknologi, sains kemasyarakatan dan Bahasa Jepun.

Pada tiap-tiap tahun Kerajaan Malaysia menerima kira-kira 14 buah biasiswa penuh Kementerian Pelajaran Jepun. Sebanyak 7 tawaran disediakan untuk kursus undergraduate dan 7 tawaran untuk kursus postgraduate dalam bidang Sains Teknologi dan Sains Kemasyarakatan dan Bahasa Jepun. Selain dari itu pihak JICA juga menawarkan kursus-kursus pendek yang kurang dari 3 bulan kepada pegawai-pegawai Kerajaan Malaysia untuk mengikuti kursus dalam bidang teknikal di Jepun. Bilangan biasiswa yang diberi pada tiap-tiap tahun adalah dalam lengkongan 160 buah biasiswa.

Tuan Au How Cheong: Saya ingin bertanya, adakah benar bahawa kebanyakan kursus-kursus yang dijalankan oleh negeri Jepun itu adalah dalam bahasa Jepun, dan jika ia, apakah usaha Kerajaan kita untuk menolong penuntut-penuntut kita supaya menguasai sedikit sebanyak bahasa Jepun dahulu sebelum pergi ke negeri Jepun mengikuti kursus-kursus tertentu.

Dato' Mohamed Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, ia, memang benar keseluruhan kursus-kursus itu dijalankan dalam bahasa Jepun dan kita mengambil tindakan untuk membantu pelajar-pelajar kita dengan mengadakan kursus-kursus dalam bahasa Jepun. Sebelum pelajar-pelajar kita diberi tawaran biasiswa untuk belajar di negara Jepun, kita adakan ujian untuk memastikan bahawa mereka mempunyai kemahiran dalam bahasa Jepun yang cukup.

Dato Haji Yusof bin Malim Kuning: Soalan tambahan. Saya ingin mendapat penjelasan dari Yang Berhormat Timbalan Menteri

masalah belajar di Jepun ini adakah Kerajaan kita telah mengiktiraf ijazah-ijazah dari universiti-universiti negeri Jepun.

Dato' Mohamed Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, kiranya Kerajaan menghantar pelajar-pelajar kita ke negara Jepun, kita memanglah mengiktiraf ijazah daripada negara Jepun.

Tuan Chan Teck Chan: Memandangkan perhubungan dan kerjasama ekonomi dan perdagangan di antara Malaysia dan Jepun maka adakah pihak Kerajaan Malaysia akan berunding dengan Kerajaan Jepun supaya bjasiswa-biasiswa boleh dilipatganda supaya Malaysia boleh dibantu dari segi teknologi dan dari segi sains.

Dato' Mohamed Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, perundingan sentiasa diadakan di antara Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Jepun. Walau bagaimanapun, keputusan muktamad adalah ditentukan oleh Kerajaan Jepun.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, untuk menolong pelajar-pelajar kita boleh pergi ke Jepun untuk melanjutkan pelajaran tinggi mereka, adakah Kementerian Pelajaran mempunyai rancangan-rancangan untuk mengadakan di beberapa tempat peringkat permulaan kursus-kursus dalam bahasa Jepun supaya mereka sebelum ditawarkan biasiswa atau tempat-tempat boleh menguasai bahasa Jepun.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sebahagiannya sudah dijawab oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, cuma soal tempat, kalau Yang Berhormat hendak jawab.

Dato' Mohamed Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Tak ada.

ELEKTRIK KE KAWASAN PARLIMEN SEMERAH

10. Puan Shariffah Dorah binti Mohammed minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan anggaran peruntukan Bekalan Letrik Luar Bandar bagi tiap-tiap negeri di Persekutuan memandangkan kedudukan

Negeri Johor yang begitu strategik dan mempunyai potensi ekonomi yang besar di bidang pertanian pengangkutan, perindustrian dan lainnya. Bilakah Kementerian ini akan menyempurnakan bekalan tenaga di seluruh kawasan luar bandar di negeri itu, khususnya kawasan Parlimen Semerah yang memerlukan satu peruntukan kecil hanya sebanyak \$3 juta sahaja.

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Dato' Mohamed Najib bin Tun Haji Abdul Razak): Tuan Yang di-Pertua, dengan izin sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum, dokumen Rancangan Malaysia Keempat sedang dibahaskan. Oleh itu saya berharap Ahli Yang Berhormat dapat bersabar dan menunggu penentuan rasmi Rancangan Malaysia Keempat bagi memastikan peruntukan yang akan disediakan untuk projek-projek elektrik luarbandar.

Anggaran yang dicadangkan bagi projek-projek di Negeri Johor sebagaimana juga projek-projek lain di negeri-negeri lain di Malaysia ini akan ditentukan mengikut keutamaan keseluruhannya. Perbekalan elektrik luarbandar telahpun diberi perhatian yang wajar semasa Rancangan Malaysia Ketiga dan ini akan diperhebatkan lagi semasa Rancangan Malaysia Keempat.

Kawasan Parlimen Semerah tidak akan ketinggalan daripada mendapat projek-projek bekalan elektrik.

Tuan Abdul Kadir bin Sheikh Fadzir: Adakah Timbalan Menteri sedar bahawa banyak terdapat kampung-kampung ataupun kawasan yang telah diberi bekalan elektrik tetapi ada pula dalam kawasan tersebut kampung-kampung yang tertinggal oleh berbagai-bagai sebab, mungkin oleh sebab tidak mencukupi peruntukan dan sebagainya. Oleh itu adakah pihak Kementerian bercadang supaya kampung-kampung yang tertinggal dalam kawasan-kawasan yang sudahpun diberi bekalan elektrik ini akan diberi keutamaan pada tahun ini supaya mereka tidak akan merasa di anak tirikan dan sebagainya.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Soalan itu luar daripada soalan asal.

BERITA REUTER/UPI/AP DALAM AKHBAR TEMPATAN

11. Dato' Hishamuddin bin Haji Yahaya minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan 'sama ada beliau sadar bahawa berita-berita di dalam akhbar tempatan mengenai pergolakkan umat Islam di merata dunia yang diterima dari Reuter, UPI dan AP adalah tidak sesuai untuk disebarkan, kerana sumber-sumber ini mempunyai motif tersendiri di dalam hal ini dan ianya hanya menambahkan kerosakan imej Islam. Jika sadar, adakah beliau bercadang mengharamkan berita-berita yang diperolehi dari sumber-sumber yang disebutkan.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Sanusi bin Junid): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian sentiasa mengawasi sebarang berita yang disiarkan dalam akhbar-akhbar tempatan dan akan mengambil tindakan termasuk tindakan undang-undang jika ada berita yang didapati boleh menjejaskan keselamatan negara, ketenteraman awam atau akhlak tidak kira dari punca mana berita itu diperolehi. Perkhidmatan Reuter, UPI dan AP turut digunakan oleh akhbar-akhbar tempatan sebagai sebahagian dari sumber berita. Terpulanglah kepada pemimpin-pemimpin dan negara-negara Islam berusaha menyatukan tenaga untuk menjayakan Agensi Berita Islam seperti (INA) Islamic International News Agency untuk turut menjadi sumber berita yang benar. Bukan semua berita dari UPI, AP dan Reuter tidak benar.

Dato Hishamuddin bin Haji Yahaya: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Daripada berita-berita yang ada setakat hari ini yang bersumberkan oleh Reuter, UPI dan AP itu tadi, adakah Timbalan Menteri berkenaan berpuashati bahawa setakat hari ini berita-berita yang tersiar itu tidak memudaratkan imej Islam. Adakah Timbalan Menteri berpuashati bahawa setakat hari ini semua berita-berita dari sumber ini adalah memuaskan dan tidak menjejaskan kepentingan Islam. Itu saya minta penjelasan.

Tuan Sanusi bin Junid: Tuan Yang di-Pertua, dalam hal ini, saya fikir kita perlu membezakan antara Islam dan umat

Islam. Imej Islam tidak mungkin terjejas, yang terjejas ialah imej umat, bukan semua yang benar mengenai umat Islam menguntungkan Islam.

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, sekejap tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri mengatakan bahawa Kementerian beliau sentiasa cuba mengesan berita-berita daripada punca mana sekalipun termasuk Reuter, UPI dan AP. Soalan saya setakat hari ini di dalam proses pengesanan Yang Berhormat Timbalan Menteri dan Kementerian beliau, apakah sudah terdapat berita-berita melalui Reuter, UPI dan AP yang boleh dianggapkan sebagai untuk merosakkan imej Islam dan kalau ada, apakah tindakan beliau atau Kementerian beliau.

Tuan Sanusi bin Junid: Kita tidaklah mengambil tindakan atas agensi-agensi berita luar negeri. Tetapi memang ada terdapat berita yang dibawa oleh akhbar dalam negeri yang didapati tidak sesuai dengan keadaan keselamatan negara, ketenteraman awam atau kepentingan akhlak. Dalam hal ini Kementerian telahpun mengambil tindakan-tindakan tetapi memanglah kebanyakan dari tindakan yang dibuat oleh Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri tidak diketahui umum.

Tuan Alias bin Md. Ali: INA atau Islamic International News Agency tidak mungkin dan tidak akan dapat menandingi Reuter, AP, UPI walaupun 100 tahun lagi oleh kerana syarikat-syarikat agensi berita asing ini sudah lengkap dengan infrastrukturnya di seluruh dunia. Soalan saya sama ada pihak Kementerian sadar bahawa ada ura-ura satu ketika dahulu untuk memastikan, untuk mensyaratkan semua agensi-agensi berita international seperti UPI, Reuter, AP dan sebagainya yang membuat operasinya di sini menyalurkan semua beritanya melalui agensi berita nasional kita iaitu BERNAMA. Sama ada pihak Kementerian bersetuju dengan cadangan ini dan mengalu-alukannya.

Tuan Sanusi bin Junid: Kita memang mempunyai sumber BERNAMA tetapi kita masih berpendirian bahawa agensi-agensi ini boleh menyalurkan beritanya ke negara kita. Mengenai saluran berita dari negara ini ke luar, saya fikir bukanlah itu yang dipersoalkan oleh soalan ini.

Tuan Chan Teck Chan: Tuan Speaker, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan yang mulia ini kerana tadi beliau mengatakan kebanyakan tindakan-tindakan yang sudah diambil tidak diketahui umum. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri mengumumkan apakah jenis tindakan-tindakan yang telah diambil.

Kedua, selama ini dalam masa dua tahun ini berapa suratkhbar telah diambil tindakan atau berapa suratkhbar telah dihukum atau diberikan amaran.

Tuan Sanusi bin Junid: Tuan Yang di-Pertua, mengenai tindakan yang tidak diumumkan saya boleh katakan umumnya tindakan-tindakan nasihat. Tindakan yang diumumkan seperti tindakan ke atas suratkhbar Tamil Malar. Tindakan yang turut diumumkan seperti menghalang keluarnya kartun yang menghina seorang Islam dan tindakan-tindakan lain. Saya tidak fikir suratkhbar kita perlu dipenuhi dengan tindakan-tindakan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri sebagai berita kerana banyak berita-berita baik yang patut dimuatkan di dalam suratkhbar.

K.W.S.P.—PENGUNAAN CARUMAN UNTUK MEMBELI RUMAH

12. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada rancangan membenarkan pencaruman Kumpulanwang Simpanan Pekerja menggunakan caruman untuk membeli rumah sedang disusun, jika sudah, apakah rancangan-rancangan tersebut, dan bilakah ianya akan dilaksanakan bagi menolong mereka yang tidak mempunyai rumah di seluruh negara.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sudahpun ada satu rancangan untuk membolehkan pencarum-pencarum Kumpulanwang Simpanan Pekerja (KWSP) menggunakan caruman mereka untuk membeli rumah iaitu rumah kos rendah. Di bawah rancangan ini, pencarum-pencarum KWSP boleh mengeluarkan wang carumannya, 10 peratus daripada harga jualan rumah kos rendah tersebut, yang mana tidak melebihi \$2,000.

Walau bagaimanapun, pertimbangan untuk mengeluarkan wang caruman KWSP haruslah dikaji dari segi implikasinya kepada pencapaian objektif KWSP itu sendiri untuk memberi jaminan kewangan kepada pencarum-pencarum di masa pesaraan mereka serta kesannya ke atas kedudukan wang pelaburan KWSP. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kajian dari segi implikasi-implikasi tersebut sedang dijalankan oleh Kementerian saya dengan cadangan membenarkan pencarum KWSP mengeluarkan caruman mereka untuk tujuan pembelian rumah selain daripada rumah kos rendah.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Speaker, saya suka bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada pihak KWSP bercadang untuk menimbang satu syor bahawa seorang yang telah mencapai umur 45 tahun akan dibenarkan untuk mendapat setengah caruman daripada akaun KWSPnya supaya beliau dapat membeli dan memiliki sebuah rumah.

Dato Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, saya akan membawakan cadangan Ahli Yang Berhormat itu dan saya percaya bahawa inilah salah satu perkara yang sedang dikaji oleh Kementerian saya sepertimana saya katakan untuk meluaskan rancangan pinjaman ini untuk membeli rumah-rumah selain daripada rumah kos rendah dan perkara ini adalah dalam kajian Kementerian dan apabila jelas kajian itu akan diumumkan kelak.

PEGAWAI KERAJAAN—TEMPOH PENEMPATAN KE PERJAWATAN TETAP

13. Tuan Shaari bin Jusoh minta Perdana Menteri menyatakan mengapa masa yang diambil untuk menempatkan seseorang Pegawai Kerajaan ke dalam perjawatan tetap mengambil masa yang lama sehingga setahun dan jika ya, sama ada Kementerian Pelajaran, Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran atau Suruhanjaya Perkhidmatan Awam boleh memberi masa yang tertentu untuk mengelakkan rasa kecewa di kalangan pegawai-pegawai Kerajaan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Abdullah bin Abdul Rahman): Tuan Yang di-Pertua, saya tidak bersetuju dengan dakwaan Ahli Yang Berhormat dari Kangar bahawa penempatan seseorang pegawai Kerajaan ke dalam perjawatan tetap mengambil masa yang lama. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Suruhanjaya Perkhidmatan Awam atau Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran tidak menemui sebarang masalah untuk menempatkan seseorang pegawai Kerajaan ke dalam perjawatan tetap sekiranya seseorang pegawai Kerajaan itu telah memohon, berjaya dilantik dan telah memenuhi segala syarat yang ditetapkan dalam surat tawaran bagi lantikan ke jawatan tetap. Walau bagaimanapun, sekiranya soal yang dikemukakan itu bertujuan untuk mengetahui masa yang diambil bagi memasukkan seseorang pegawai Kerajaan ke dalam perjawatan berperencen, atau diberi taraf berperencen, maka Suruhanjaya boleh meluluskan perakuan Ketua Jabatan itu dalam tempoh 2 minggu sekiranya perakuan itu lengkap dan teratur sebagaimana yang dikehendaki.

Biasanya kelewatan berlaku apabila Ketua Jabatan lewat membuat perakuan atau perakuan-perakuan yang dikemukakan itu tidak lengkap dan oleh itu tidak dapat diluluskan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 14 hingga 29 adalah diberi di bawah ini).

LAPORAN JAWATANKUASA KABINET MENGKAJI PELAKSANAAN DASAR PELAJARAN

14. Tuan Chan Teck Chan minta Menteri Pelajaran menyatakan bahawa hingga bulan Mac, 1981 ini, berapakah perakuan yang termaktub dalam Laporan Jawatankuasa Kabinet—Mengkaji Pelaksanaan Dasar Pelajaran telah diperakukan untuk dilaksanakan, dan berapakah telah diperakukan untuk diketepikan atau untuk dikaji semula.

Dato' Mohamed Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Laporan Jawatankuasa Kabinet Mengkaji Pelaksanaan Dasar Pelajaran telah memperakukan 173 perakuan. Kesemua perakuan yang termaktub dalam Laporan tersebut akan dilaksanakan dan tidak ada yang akan diketepikan atau dikaji semula.

Dari segi pelaksanaannya amat perlu saya jelaskan bahawa kesemua perakuan dalam Laporan tersebut telah digolongkan kepada tiga golongan. Golongan pertama mengandungi perakuan-perakuan yang dapat dilaksanakan secara terus menerus mulai tahun 1980 oleh Kementerian Pelajaran. Sebagai contohnya, perakuan mengenai tempoh latihan tiga tahun untuk bakal guru-guru di Maktab Perguruan akan dilaksanakan bermula pada tahun ini. Dalam golongan yang kedua terdapat perakuan-perakuan yang memerlukan tindakan projek printis terlebih dahulu dan kajian-kajian berkaitan dengan pelaksanaannya. Contoh-contoh perakuan dalam kumpulan ini termasuklah perakuan mengenai pelaksanaan 3M atau perakuan mengenai persekolahan dari sembilan hingga ke sebelas tahun. Golongan ketiga mengandungi perakuan-perakuan yang melibatkan perancangan yang lebih teliti yang mana memerlukan pengembelian tenaga kepakaran serta penyelarasan yang rapi dari beberapa Bahagian-bahagian yang terlibat dalam melaksanakan perakuan-perakuan itu. Sebagai contohnya perakuan mengenai perubahan kadar guru-murid (student-teacher ratio) memerlukan perancangan dan penyelarasan dari segi kewangan, pembangunan serta perguruan.

Untuk menentukan serta mengesan pelaksanaan tiap-tiap perakuan itu sebuah Jawatankuasa Pemandu telah ditubuhkan di Kementerian Pelajaran sejak bulan Januari, 1980. Jawatankuasa ini telah dipertanggungjawabkan dengan tugas-tugas: meneliti tiap-tiap perakuan serta menentukan tindakan-tindakan yang perlu diambil, dan menyediakan langkah serta aturcara yang terperinci bagi melaksanakan tiap-tiap perakuan dengan cara yang paling berkesan.

Kesemua 173 perakuan dalam Laporan Kabinet ini telah dibahagikan kepada tujuh kumpulan mengikut bidang, seperti,

Kurikulum, Perguruan, Vokasional, Penilaian, Khidmat-Bantu, Kemudahan dan Sistem. Tiap-tiap bidang ini mempunyai Jawatankuasa Kecil untuk menentukan kelicinan pelaksanaan tiap-tiap perakuan yang berkaitan dengan tanggungjawabnya.

Sehingga akhir bulan Mac, 1981 ini sejumlah 87 dari perakuan-perakuan Laporan ini adalah dalam peringkat pelaksanaan. Sejumlah 86 perakuan yang lain belum dapat dilaksanakan kerana perakuan-perakuan ini memerlukan proses perancangan, penyelarasan dan kelolaan yang lebih teliti.

TARIKAT SOFIAH

15. Dato' Haji Yusof bin Malim Kuning minta Perdana Menteri menyatakan adakah beliau sedar bahawa di dalam negara kita terdapat banyak perjalanan Tarikat Sofiah diamalkan oleh orang Islam yang mana sebahagiannya adalah benar mengikut apa yang dikehendaki oleh Agama Islam dan sebahagiannya pula menyeleweng dan terkeluar dari landasan agama. Jika ya, adakah Kerajaan akan mengadakan siasatan lanjut berhubung dengan perkara ini dan dapatkah Kerajaan melalui Majlis Kebangsaan Hal Ehwal Agama Islam Malaysia memperakukan akan kebenaran mana-mana Tarikat Sofiah yang diamalkan secara betul itu.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman: Ya, Kerajaan sedar terdapatnya Tarikat Sofiah yang diamalkan oleh orang-orang Islam di negara ini; diantaranya ada yang diragukan menyeleweng dari ajaran Islam sebenarnya. Kerajaan, melalui Bahagian Agama, Jabatan Perdana Menteri sedang membuat kajian dan siasatan terhadap tarikat-tarikat yang terdapat di negara ini. Sekiranya ia didapati menyeleweng dari ajaran Islam yang sebenarnya tindakan yang sewajarnya akan diambil.

PEKERJA-PEKERJA KILANG/JABATAN KERAJAAN—PERSAMAAN GAJI

16. Tuan Umar bin Haji Ismail minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan sama ada benar bahawa gaji, elaun serta keistimewaan-keistimewaan yang

diberikan kepada pekerja-pekerja yang diambil secara langsung oleh kilang-kilang di negara ini adalah tidak sama dengan pekerja-pekerja yang diambil melalui jabatan-jabatan di bawah Kementerian ini, dan jika ya, apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk membaiki keadaan ini.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Dato Richard Ho Ung Hun): Tidak. Perkhidmatan pekerjaan di bawah Jabatan Tenaga Rakyat dalam Kementerian saya, hanya memberi perkhidmatan kepada pencari-pencari kerja untuk mendapat pekerjaan. Gaji dan lain-lain syarat perkhidmatan adalah merupakan satu perkara untuk dipersetujui di antara majikan-majikan dan pekerja-pekerja.

PEMBINAAN JALAN KEPONG—KELEWATAN

17. Tuan Au How Cheong minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan apa sebabnya Kementerian beliau mengambil masa begitu panjang untuk menyiapkan pembinaan Jalan Kepong. Adakah pembinaan itu masih dalam jadual yang dirancang.

Dato' S. Samy Vellu: Sebab-sebab kelewatan menyiapkan pembinaan Jalan Kepong adalah seperti berikut:

- (i) Jalan Kepong tersebut adalah terletak di kawasan pembangunan yang pesat dan keadaan ini telah mengganggu kerja-kerja pembinaan jalan tersebut.
- (ii) Banyak perkhidmatan kemudahan awam seperti saluran letrik, tiang LLN, paip air dan saluran telekom terpaksa dipindahkan sebelum kerja-kerja pembinaan dapat dijalankan.
- (iii) Kesesakan lalu lintas juga adalah mengganggu kerja-kerja pembinaan yang hendak dijalankan.
- (iv) Masalah setingan iaitu di simpang Institiut Penyelidikan Perhutanan (FRI) mesti diselesaikan.

Untuk maklumkan Ahli Yang Berhormat tarikh asal siap dijadualkan ialah pada 28-8-1980. Disebabkan oleh masalah-masalah

seperti yang telah disebutkan di atas adalah dijangka bahawa kerja-kerja tersebut dapat disiapkan pada pertengahan tahun ini.

PERMOHONAN KERAKYATAN

18. Tuan Karpal Singh minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan jumlah bilangan permohonan untuk kerakyatan yang diterima dan berapa yang diluluskan dalam tempoh sepuluh tahun yang lalu.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie): Sukacita dinyatakan bahawa jumlah bilangan permohonan kerakyatan yang telah diterima bagi tempoh 1-1-1970 hingga 31-12-1980 ialah sebanyak 266,499. Di dalam tempoh yang sama sebanyak 266,384 permohonan telah diluluskan.

CHAN KOK KIT/CHIAN HENG KAI— PEMBEBASAN

19. Tuan V. David minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada Kerajaan akan menimbang untuk membebaskan Encik Chian Heng Kai, Ahli Parlimen DAP kawasan Batu Gajah dan Encik Chan Kok Kit, Ahli Parlimen DAP kawasan Sg. Besi yang telah ditahan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri tanpa perbicaraan sejak November, 1976.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pembebasan seseorang yang ditahan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri, 1960 akan dibuat setelah Kerajaan menimbang perakuan-perakuan yang dikemukakan oleh Lembaga Penasihat dan juga setelah Kerajaan berpuashati bahawa mereka ini tidak lagi menjadi ancaman terhadap keselamatan negara.

KEM TENTERA

20. Tuan Abdul Shukur bin Haji Siraj minta Menteri Pertahanan menyatakan adakah Kementerian ini bercadang hendak

mengadakan Kem Tentera di tiap-tiap Negeri dan bagaimana pula unsur-unsur sesebuah daerah dalam negeri berkenaan yang layak diadakan kem tentera itu.

Timbalan Menteri Pertahanan (Dato Abu Hassan bin Haji Omar): Buat masa ini semua negeri-negeri dalam Malaysia mempunyai kem-kem tentera. Perbezaan kem di antara negeri-negeri hanyalah dari segi kekuatan anggota tentera yang menentukan taraf kebesaran kem-kem tersebut. Menjelang tahun 1983, tiap-tiap negeri dalam Malaysia akan mempunyai Markas Divisyen/Markas Briged berserta dengan unit-unit tempur dan unit-unit lojistik.

Dari segi lokasi kem pula, selain dari aspek taktikal, penempatan kem-kem tentera adalah berpandukan kepada prinsip-prinsip berikut:

- (i) Kemudahan tanah;
- (ii) Kemudahan Asas (infrastructure);
- (iii) Pembangunan Sosio-ekonomi; dan
- (iv) Pemusatan unit-unit untuk kemudahan kawalan dan pemerintahan.

Berasaskan kepada prinsip-prinsip ini, maka adalah mustahil untuk mengadakan kem tentera di tiap-tiap daerah. Walau bagaimanapun, dengan tertubuhnya Rejimen Askar Wataniah Siri 500, kebanyakan daerah akan mempunyai sekurang-kurangnya satu Batalion.

SUBSIDI ATAS BARANG-BARANG PETROLEUM

21. Tuan Awang bin Jabar minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan kadar subsidi yang telah dikeluarkan oleh Kerajaan ke atas gula, susu, petrol akibat dari kenaikan harga barangan di pasaran dunia.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Di antara beberapa jenis barang keperluan, hanya barang-barang petroleum sahaja yang dibayar subsidi oleh Kerajaan.

Kadar subsidi ke atas barang-barang petroleum berkuatkuasa mulai 16hb Ogos, 1980 adalah seperti berikut:

		<i>Tapis</i>	<i>Import</i>
		<i>Tempatan</i>	
		(Sen segelen)	
A. Semenanjung Malaysia			
Premium Petrol	..	0	7
Regular Petrol	..	0	7
Minyak Diesel	..	86	107
Minyak Tanah	..	104	125
LPG	..	0	35
B. Sabah			
Premium Petrol	..	0	12
Regular Petrol	..	0	12
Minyak Diesel	..	86	112
Minyak Tanah	..	99	125
LPG	..	0	77
C. Sarawak			
Premium Petrol	..	0	12
Regular Petrol	..	0	12
Minyak Diesel	..	86	112
Minyak Tanah	..	100	126
LPG	..	0	73

HARGA MINYAK—TUNTUTAN SYARIKAT

22. Tuan Lee Kaw minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada beliau akan beralah kepada tuntutan-tuntutan yang dibuat oleh syarikat-syarikat minyak untuk menaikkan harga minyak.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Soal beralah kepada tuntutan yang dibuat oleh syarikat-syarikat minyak untuk menaikkan harga minyak tidak timbul. Ini adalah kerana semua permohonan dikaji dan diberi pertimbangan yang saksama dari segala aspek, iaitu meliputi aspek kos, kesannya kepada ekonomi dan juga kesan kepada pengguna.

KENAIKAN HARGA GULA

23. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sebab-sebab kenaikan dalam harga gula diluluskan dan sejauh manakah ia mengakibatkan orang ramai.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Soalan ini adalah hampir sama dengan soalan Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar pada 17hb Mac, 1981 di mana Yang Berhormat Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian telah memberi jawapannya. Saya tidak ada apa-apa tambahan kepada jawapan itu.

RUMAH HARGA MURAH— KEKURANGAN

24. Tuan Lim Cho Hock minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa terdapat kekurangan rumah harga murah di seluruh negara ini; sekiranya sedar, bagaimana beliau bercadang hendak mengatasi masalah ini yang masih belum selesai; adakah Kerajaan bercadang hendak membina rumah-rumah fabricated di bawah Rancangan Malaysia Keempat ini.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato Dr Neo Yee Pan): Saya sememangnya sedar rumah harga murah di seluruh negara adalah berkurangan. Oleh yang demikian, dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat, lebih banyak rumah awam kos rendah akan dibina. Beberapa strategi yang boleh mempercepatkan pelaksanaan projek rumah awam kos rendah, termasuk kegunaan sistem industrialised dan bahan binaan pasang siap akan diamalkan.

Selain daripada rumah harga rendah yang dikendalikan oleh Kementerian saya, beberapa agensi Kerajaan seperti Perbadanan Kemajuan Negeri dan juga pemaju swasta, akan membina rumah jenis ini yakni lebih kurang 30% hingga 50% daripada projek perumahan mereka. Secara am, jika ditinjau dari segi harga binaan dan golongan rakyat yang dituju, boleh dikatakan hampir semua unit rumah yang dibina di bawah rancangan skim pembangunan tanah dan wilayah dan di bawah rancangan perumahan Jabatan Orang Asli, Lembaga Tanah Sabah dan Lembaga Tanah Sarawak adalah rumah harga murah belaka.

RUMAH DIMILIKI OLEH KAUM BUMIPUTRA

25. Tuan Haji Amping bin Puyon minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan berapakah buah rumah yang telah dibeli oleh kaum Bumiputra dalam Rancangan Malaysia Ketiga lalu iaitu sama ada dimajukan oleh swasta mahupun oleh Kerajaan. Tolong sebut jenis-jenis dari harga tinggi hingga kos rendah.

Dato Dr Neo Yee Pan: Bilangan yunit-yunit rumah yang dijual kepada kaum Bumiputra oleh pemaju perumahan swasta bagi tempoh Rancangan Malaysia Ketiga adalah sebanyak 27,484 yunit ataupun bersamaan 11% daripada yunit-yunit rumah yang telah diluluskan bagi tempoh tersebut. Jenis-jenis rumah ini adalah seperti berikut:

Rumah teres satu tingkat	11,120
Rumah teres dua tingkat	6,519
Rumah berkembar ..	2,510
Rumah sesebuah ..	1,030
Rumah Kedai	702
Rumah Pangsa	337
Rumah harga murah	4,584
Lain	681
Jumlah ..	27,484 yunit

Bilangan yunit yang dibeli oleh bumiputra bagi rumah-rumah yang dibina oleh sektor awam pula ialah 43,724 yunit (84%). Sebahagian besar daripada rumah-rumah yang dibeli itu adalah rumah-rumah kos rendah.

SKIM BANTUAN SUBSIDI BASIKAL

26. Tuan Haji Ibrahim bin Muhammad minta Menteri Pelajaran menyatakan adakah Kerajaan bercadang mengadakan Skim Bantuan Subsidi Basikal kepada murid-murid miskin di Sekolah Rendah dan Menengah terutama di luar bandar bagi mengatasi masalah perhubungan di luar bandar di bawah Rancangan Malaysia Keempat. /

Dato' Mohamed Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Kerajaan memang sedar tentang kesulitan murid-murid miskin di luar bandar

terutama sekali mengenai masalah perhubungan ke sekolah. Kementerian Pelajaran tidak ada cadangan untuk mengadakan Skim Bantuan Subsidi Basikal. Walau bagaimanapun, Kementerian Pelajaran sedang mengambil beberapa langkah bagi mengatasi masalah yang berkaitan dengan perhubungan murid-murid ke sekolah dalam Rancangan Malaysia Keempat. Langkah-langkah seperti memperbanyakkan lagi asrama-asrama sekolah, memperbesarkan sekolah-sekolah asrama penuh yang ada sekarang dapat mengatasi masalah-masalah tersebut.

KENYATAAN HASUTAN OLEH HAJI JELANI JAAFAR

27. Tuan Peter Paul Dason minta Perdana Menteri menyatakan sama ada siasatan ke dalam Laporan polis yang dibuat oleh Y.B.M. Kupusamy terhadap Haji Jelani Jaafar, wakil UMNO dari Kelantan, yang menyeru dalam Perhimpunan Agong UMNO 1980, supaya sekolah-sekolah rendah China dan Tamil ditutup, telah selesai; jika ya, nyatakan hasil siasatan tersebut dan bilakah Pendakwa Raya akan mendakwa beliau kerana melakukan kesalahan hasutan.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman: Siasatan polis bersangkutan dengan aduan itu terhadap Haji Jelani Jaafar, wakil UMNO dari Kelantan, telahpun selesai. Pendakwa Raya telah meneliti hasil siasatan ini dan didapati tidak ada apa-apa bukti untuk tindakan diambil di bawah undang-undang terhadapnya oleh kerana apa yang disiarkan dalam salah satu surat khabar yang menjadi asas aduan berkenaan adalah didapati tidak tepat. Memandangkan kepada keadaan itu, Pendakwa Raya tidak akan mendakwa Haji Jelani bersangkutan dengan kenyataannya dalam Perhimpunan Agong UMNO 1980.

PENDATANG HARAM INDONESIA

28. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menerangkan bagaimana lebih kurang 100,000 orang pendatang-pendatang haram Indonesia dapat masuk ke Semenanjung Malaysia untuk bekerja di ladang-ladang, rancangan-rancangan tanah dan juga dalam bidang

perusahaan pembinaan, dan apakah langkah Kerajaan telah mengambil untuk menghantarkan balik mereka ke Indonesia.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Jawapan kepada soalan ini telahpun saya jawab pada 30-3-81, dalam menjawab pertanyaan Yang Berhormat Tuan Chan Teck Chan.

PAMPASAN PEKERJA AKIBAT KEMALANGAN

29. Tuan Sibot Miut anak Tagong minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan sama ada apa-apa cadangan hendak menambah kemudahan kemalangan yang diperuntukkan di bawah Undang-undang Buruh sekarang berkaitan dengan pampasan pekerja.

Dato Richard Ho Ung Hun: Kementerian saya telahpun mengumumkan keputusannya untuk memperluaskan peruntukan-peruntukan di dalam Ordinan Pampasan Pekerja 1952, ke negeri-negeri Sabah dan Sarawak mulai daripada 1hb Mei, 1981.

Perluasan Ordinan Pampasan Pekerja 1952, ini akan menyamakan pemakaian faedah-faedah pampasan pekerja-pekerja di Semenanjung Malaysia dan di kedua-dua negeri tersebut. Ini bermakna bahawa pekerja-pekerja di Sabah dan Sarawak akan diberi faedah-faedah yang lebih tinggi sebagaimana yang sekarang diberi kepada pekerja-pekerja di Semenanjung Malaysia apabila mereka mengalami kecederaan atau ditimpa kemalangan maut semasa menjalankan pekerjaan mereka.

Penubuhan di dalam kadar pampasan yang akan dibayar apabila Ordinan Pampasan Pekerja 1952 diperluaskan ke Sabah dan Sarawak adalah seperti berikut:

Kemalangan Maut

Pampasan maksima 45 bulan pendapatan atau \$14,400 yang mana yang kurang, berbanding dengan 36 bulan pendapatan atau \$7,200 yang mana yang kurang, yang pada masa ini dibayar di Sabah dan Sarawak.

Pampasan minima (bagi orang dewasa yang telah berumur lebih 18 tahun)—45 bulan pendapatan pada kadar \$105 sebulan = \$4,755, berbanding dengan 36 bulan pendapatan pada kadar \$80 sebulan = \$2,880 yang sedang dibayar di Sarawak sekarang.

Kes-kes bukan kemalangan maut yang melibatkan hilangupaya kekal

Pampasan maksima—60 bulan pendapatan atau \$19,200 yang mana yang kurang berbanding dengan 48 bulan pendapatan atau \$9,600 yang mana yang kurang, yang pada masa ini dibayar di Sabah dan Sarawak. Pampasan minima (bagi orang-orang dewasa yang telah mencapai umur 18 tahun)—60 bulan pendapatan pada kadar \$105 sebulan = \$6,300 berbanding dengan 48 bulan pendapatan pada kadar \$80 sebulan = \$3,840 yang pada masa ini dibayar di Sabah dan Sarawak.

Kes-kes yang melibatkan hilangupaya sementara

Bayaran pada tiap-tiap setengah bulan pada kadar maksima \$135 atau $\frac{1}{3}$ daripada pendapatan bulanan pekerja itu, yang mana yang kurang, tiap-tiap setengah bulan tempoh hilangupaya tersebut, berbanding dengan \$60 atau $\frac{1}{3}$ daripada pendapatan bulan pekerja itu, yang mana yang kurang, yang pada masa ini dibayar di Sabah dan Sarawak.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Perlembagaan; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

USUL

RANCANGAN MALAYSIA KEEMPAT 1981-1985

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah:

Bahawa Dewan ini,

mengambil perhatian atas kemajuan dan kejayaan yang telah di capai dalam pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru dalam tempoh 10 tahun yang lalu;

bersetuju dengan usaha-usaha Kerajaan seterusnya untuk mencapai tujuan utama perpaduan negara melalui pembasmian kemiskinan tanpa mengira kaum dan penyusunan semula masyarakat Malaysia serta memperkukuhkan lagi ketahanan negara;

meluluskan Rancangan Malaysia Keempat yang telah dirangka dengan teliti untuk memenuhi cita-cita dan hasrat negara berasaskan kepada matlamat Dasar Ekonomi Baru melalui pelaksanaan usaha-usaha dan program-program pembangunan seperti yang dibentangkan dalam Kertas Perintah No. 10/81; dan

seterusnya menyeru semua rakyat Malaysia dari semua lapisan supaya terus meningkatkan usaha dan sumbangan mereka untuk membentuk satu Negara yang bersatupadu, saksama, maju, kukuh dan aman damai selaras dengan objektif Rukunegara (30hb Mac 1981).

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, waktu kita menangguhkan mesyuarat ini semalam maka pada waktu itu Ahli Yang Berhormat dari Kepong sedang berucap lebih kurang selama 15 minit dan jikalau Yang Berhormat itu bercadang hendak menyambung lagi ucapan beliau maka ada lagi peruntukan sebanyak 30 minit. Sila Yang Berhormat.

3.37 ptg.

Dr Tan Tiong Hong (Kepong): Tuan Yang di-Pertua, semalam saya ada menyentuh berkenaan masalah FELDA.

Saya ingin menyentuh peruntukan wang sebanyak \$2,040.96 kepada projek pembangunan tanah FELDA. Saya telah menerima pengaduan daripada peneroka-peneroka Kota Gelanggi 2 dan 4, Jerantut, Pahang yang sedang mengalami kesusahan hidup tanpa mendapat sebarang layanan daripada majikan FELDA. Saya difahamkan bahawa kawasan tanah yang di-peruntukkan kepada mereka tidak cukup besar kalau dibandingkan dengan kawasan-kawasan lain. Saya juga difahamkan bahawa jumlah pokok yang diperuntukkan untuk mereka adalah juga kekurangan. Masalah-masalah ini telah dilaporkan kepada pihak berkuasa tetapi sehingga hari ini masih belum mendapat perhatian pihak FELDA. Kedua-dua masalah ini telah mengakibatkan hasil tanaman yang rendah dan mereka yang malang itu terpaksa menanggung hidup yang susah dan menderita. Dengan peruntukan wang yang begitu banyak ini, saya berharap Kerajaan akan mengkaji semula saiz ekonomi kawasan FELDA dan juga sebarang penyelewengan.

Tuan Yang di-Pertua, Rancangan Malaysia Keempat yang berjumlah sebanyak \$102.6 ribu juta dari segi jumlah pelaburan dan perbelanjaan sektor adalah terbesar sekali pernah dilancarkan oleh Kerajaan Malaysia. Kejayaan rancangan raksaksa ini bergantung kepada ketabahan serta disiplin kedua-dua pihak sektor swasta atau sektor persendirian dan sektor awam. Sektor persendirian memang terkenal dengan kebolehan dan sentiasa bersedia untuk memainkan peranannya untuk melaburkan 72.2% dari jumlah pelaburan yang ditentukan bagi Rancangan Malaysia Keempat. Masalahnya sektor awam harus bersedia untuk memberi response yang sewajarnya serta bekerjasama dengan sektor persendirian untuk mencapai matlamat-matlamat Rancangan Malaysia Keempat yang berasaskan perpaduan negara yang berbilang kaum.

Tuan Yang di-Pertua, saya bukan hendak mengkritik badan-badan Kerajaan tetapi saya rasa adalah lebih baik kalau kita boleh mula sedar tentang betapa pentingnya untuk mengkaji semula peranan sektor awam menjalankan RME. Kita harus mengkaji dengan teliti dan serius tentang kapasiti dan

kebolehan tiap-tiap jabatan Kerajaan bermula dari peringkat bawah hingga ke peringkat atas. Kita harus mula sedar betapa banyaknya projek yang tergendala bukan kerana ketiadaan wang tetapi kelemahan badan-badan Kerajaan sendiri.

Pertama, kita telah lihat masalah kekurangan kakitangan Kerajaan telah menyebabkan banyak projek yang tergendala seperti kekurangan bilik darjah dan kerja-kerja infrastruktur yang lain. Kita telah melihat bagaimana Kerajaan telah cuba menyelesaikan masalah kekurangan kakitangan ini melalui Operasi Isi Penuh. Kita harus sedar bahawa bukan saja tempat-tempat kosong harus dipenuhi sahaja malah orang yang diisikan itu haruslah yang berkebolehan dan berdisiplin. Kelayakan tak bermakna berkebolehan kerana kebolehan yang timbul dari kerja praktik bertahun-tahun di mana seseorang itu berpeluang untuk menggunakan secara realistik pengetahuan akademiknya. Saya biasa melihat dengan mata saya sendiri keadaan di mana kakitangan bawahan tidak puas hati tunjuk-ajar pegawai-pegawai atasan dalam hal kerja-kerja praktik. Keadaan sedemikianlah telah menimbulkan masalah disiplin di pejabat-pejabat Kerajaan, Kakitangan bawahan yang kurang menghormati pegawai-pegawai atasan dan selalunya tak mengikut perintah kerana kurang kepercayaan terhadap kebolehan pegawai-pegawai atasan. Sebaliknya, kita juga menghadapi masalah di mana tempat-tempat kosong peringkat bawahan diisikan dengan kakitangan yang kurang layak. Kita boleh dapat orang-orang yang lemah dalam subjek Ilmu Hisab diterima masuk sebagai juruteknik di Jabatan Ukur atau Jabatan Kerja Raya. Maka, saya tidaklah hairan kalau wujudnya frustrasi kerja yang menyeluruh di sektor awam sehingga sering dengar sektor awam kurang bersimpati terhadap kesulitan-kesulitan sektor swasta yang timbulnya akibat kelemahan-kelemahan pentadbiran sektor awam tadi.

Saya harap pihak Kerajaan boleh mengkaji berkenaan masalah-masalah yang tadi saya telah bangkitkan. Dengan ini, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong usul tersebut.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Panti.

3.45 ptg.

Dato Haji Yusof bin Malim Kuning (Panti): Tuan Yang di-Pertua, saya juga bangun bersama-sama untuk menyokong dengan penuh jujur atas usul Rancangan Malaysia Keempat yang telah dibentangkan di Dewan ini oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri pada 27hb Mac, 1981 yang lalu.

Tuan Yang di-Pertua, pada awal ucapan Yang Amat Berhormat telah mengingatkan kita kepada detik-detik hitam dalam sejarah yang mana peristiwa 13hb Mei, 1969 umpamanya adalah satu detik sejarah yang mana bermulanya rancangan ataupun Dasar Ekonomi Baru yang dijangka memakan masa dua puluh tahun daripada tahun 1970 hingga kepada tahun 1990. Dasar Ekonomi Baru telah berjalan selama 10 tahun dan sedikit-sebanyak kita telah melihat kejayaan-kejayaan yang telah dicapai oleh Kerajaan Barisan Nasional dan pada tahun ini pelancaran Rancangan Malaysia Keempat ialah bagi meneruskan rancangan yang lalu yang mana sedikit-sebanyak terdapat juga rancangan-rancangan yang belum dapat dilaksanakan dan kita harap akan dapat dilaksanakan dalam masa kita menjalankan Rancangan Malaysia Keempat lima tahun yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam kita menghadapi Rancangan Malaysia Keempat, sebagaimana yang telah kita semua ketahui jumlah wang yang tidak sedikit yang akan dibelanjakan iaitu pihak Kerajaan akan mengeluarkan peruntukan lebih daripada \$42 ribu juta yang mana sudah tentu pembangunan ini akan dijalankan oleh badan-badan Kerajaan atau Kerajaan yang mana pengalaman kita pada tahun-tahun yang lalu banyak di antara projek-projek pembangunan ini dibebankan kepada satu-satu Kementerian, umpamanya, JKR. Maka dengan sebab JKR dibebankan begitu banyak dengan projek-projek yang akan dilaksanakan maka kekurangan-kekurangan tenaga yang terdapat di dalam JKR ini menjadikan projek-projek pembangunan ini ada yang terbantut di sana-sini dan ada yang tidak dapat dilaksanakan. Maka saya harap wang yang begitu banyak yang akan dibelanjakan di dalam Rancangan Malaysia Keempat nanti kalau boleh pihak Kerajaan

memikirkan satu cara bagi meringankan sedikit beban yang dipikul oleh JKR selama ini.

Saya akan menyokong sepenuhnya jikalau ada ura-ura pihak Kerajaan tidak lagi membebankan 100% kepada JKR tetapi mengadakan badan perunding (consultant) yang mana melalui badan perunding ini pihak Kementerian-kementerian bolehlah melaksanakan projek-projek pembangunan yang ada di dalam Kementerian masing-masing melalui badan-badan perunding yang akan dilantik kelak.

Saya percaya kalau diadakan badan-badan perunding ini, Kementerian tidaklah terikat sangat dengan JKR kerana apabila pihak Kementerian Pelajaran umpamanya hendak membina sebuah sekolah dia menyerahkan kepada JKR dan begitu juga dengan yang lain-lain sehingga bertimpa-timpa beban yang dipikul oleh JKR menyebabkan JKR tidak melaksanakan dengan sepenuhnya projek-projek yang diperuntukkan kepada mereka.

Tuan Yang di-Pertua, untuk menghadapi pembangunan lima tahun yang akan datang pelajaran atau pengalaman yang telah mengajar kita pada tahun-tahun yang lalu adalah merupakan satu faktor lagi bagaimana projek-projek pembangunan ini tergendala oleh sebab kurangnya bahan-bahan. Ini yang menjadi sungutan semua pihak termasuklah Ahli-ahli Dewan Rakyat yang telah menimbulkan perkara ini dari semasa ke semasa.

Saya mencadangkan supaya Kerajaan mengadakan stock-pilennya sendiri bagi barang-barang keperluan terutama sekali barang-barang binaan seperti simen, besi, terrazzo, mosaic, atap genting dan atap zing dan sebagainya untuk kepentingan-kepentingan pembangunan. Di masa yang lalu, Tuan Yang di-Pertua, kita agak berasa sedih sedikit kerana keadaan di dalam negara kita ini barang-barang keperluan boleh dapat dalam masa satu hari dan kadangkala boleh hilang dalam masa satu hari.

Keadaan yang lepas menggambarkan kepada kita bahawa kita tidak ada jaminan untuk masa 5 tahun ataupun 10 tahun. Jangankan jaminan untuk masa 5 tahun bahkan kadangkala jaminan untuk hari esok

pun kita tidak tahu sama ada esok pagi ada bahan-bahan binaan itu atau tidak. Berlainan sedikit dengan negara-negara yang membangun yang sama keadaannya dengan negara kita ini tetapi mereka boleh menjamin bekalan bahan-bahan binaan ini untuk jangka masa yang diperlukan oleh mereka dalam masa membangun sama ada 5 tahun atau 10 tahun. Jadi, saya harap cadangan saya ini akan difikirkan oleh pihak Kerajaan bagi menjamin bahawa Rancangan Malaysia Keempat ini akan berjalan mengikut program-program yang telah diatur oleh pihak Kementerian-kementerian yang tertentu.

Tuan Yang di-Pertua, seperkara lagi yang telah ditekankan oleh Yang Amat Berhormat dalam ucapannya seperti:

“Perkhidmatan Kesihatan kepada penduduk-penduduk di kawasan kurang maju, kawasan yang mendapat perkhidmatan yang kurang dan kawasan-kawasan yang belum menerima perkhidmatan akan ditingkatkan.”

Saya sungguh-sungguh mengalu-alukan kenyataan dan ucapan Yang Amat Berhormat yang mana saya selaku wakil yang datang daripada luar bandar memang perkara kesihatan ini selalu menjadi masalah kepada penduduk-penduduk di luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, pada satu masa dahulu Kerajaan atau Kementerian Kesihatan berkempen kepada rakyat terutama sekali rakyat di luar bandar supaya mereka mengamalkan atau pergi ke hospital-hospital untuk mendapat rawatan kerana pada suatu masa dahulu rakyat di luar bandar mereka masih percaya kepada amalan perubatan tradisional iaitu melalui bomoh, melalui dukun dan sebagainya. Tetapi alhamdulillah, kempen demi kempen dijalankan oleh Kerajaan terutama sekali bagi pihak Kementerian Kesihatan yang mana telah menarik minat rakyat hanya sebahagian kecil lagi rakyat hari ini yang mempercayai atau yang mengamalkan perubatan atau rawatan melalui tradisional—bomoh dan dukun tetapi kebanyakan mereka telahpun mengubah sikap mereka dan pergi ke hospital.

Tetapi malangnya, Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana ramainya bilangan pesakit-pesakit yang sentiasa berulang alik ke hospital dan kurangnya jumlah doktor-doktor di dalam hospital-hospital daerah maka saya telah menyaksikan sendiri bagaimana pesakit-pesakit itu datang ke hospital mulai pukul 8.00 pagi dan selalunya balik pukul 11.00 atau pukul 12.00, mereka menunggu giliran untuk mendapat rawatan tidak kurang daripada tiga jam atau empat jam. Kalaulah mereka ini rumahnya dekat dengan hospital tidak mengapalah tetapi kebanyakan rakyat luar bandar ini berbelas-belas batu rumahnya daripada hospital. Kalaulah menunggu untuk mendapat giliran rawatan sampai tiga, empat jam sudah tentu mereka akan membuang masa satu hari untuk mendapatkan rawatan.

Jadi, saya suka mencadangkan kepada Kerajaan supaya perkara ini akan diambil berat dan doktor-doktor terutama sekali di luar bandar atau di daerah-daerah hendaklah diramaikan dan dibanyakkan. Kerana bagi masyarakat yang duduk di dalam bandar barangkali di dalam bandar ini banyak kemudahan-kemudahan kerana adanya klinik-klinik khas atau klinik-klinik pribet yang mereka boleh memilih sama ada hendak pergi ke Hospital Besar atau pergi ke klinik-klinik masyor yang mereka dapati banyak di dalam bandar-bandar.

Tetapi kalau di luar-luar bandar mereka semata-mata mengharapkan hospital dan klinik-klinik desa, sedikit sangat jumlah doktor-doktor khas yang membuka klinik di luar bandar. Dengan sebab itu mustahak sangatlah bagi Kerajaan supaya quota yang biasanya kepada hospital-hospital daerah ini saya difahamkan sejumlah 8 orang tetapi pada hari ini jarang sangat quota ini dipenuhi. Saya dapati sejak kita merdeka umpamanya Hospital Daerah Kota Tinggi yang saya menjadi wakilnya di sana belum pernah satu hari pun yang hospital ini dapat jumlah doktornya 8 orang, yang selalunya 3 orang, 4 orang, paling banyak 5 orang. Bila sampai kepada angka 5, Johor Bahru akan tarik balik tinggal lagi 4, begitulah selalunya. Inilah yang menyebabkan sepertimana saya katakan tadi kadang-kadang pesakit menunggu sampai 3 atau 4 jam menunggu giliran untuk mendapatkan rawatan.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu, Yang Amat Berhormat telah menekankan di dalam ucapannya bagaimana konsep pembangunan kita adalah pembangunan sepadu, pembangunan rohani dan jasmani, pada hakikatnya adalah satu, kedua-duanya sama penting. Maka di sini, dapatlah kita fahamkan bahawa pembangunan atau rancangan pembangunan yang telah dan yang akan kita wujudkan ini adalah berpadu di antara pembangunan jasmaniah dan pembangunan rohaniah. Ini memang sesuai sekali dengan masyarakat kita di Malaysia ini bukan sahaja yang telah memuktubkan di dalam Perlembagaan sebagai Islam agama rasmi tetapi telah diterima oleh semua peringkat, diterima oleh semua bangsa yang tinggal di negara kita ini. Maka memang sangat tepat masanya dan kena pada tempatnya bahawa pembangunan kita ini tidak boleh dipisahkan sama sekali di antara pembangunan jasmani dan pembangunan rohani.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam buku Rancangan Malaysia Keempat ini apabila saya teliti hanya sedikit sangat disentuh, itupun disentuh secara kasar sahaja berhubung dengan masalah-masalah rohaniah iaitu umpamanya terdapat pendidikan agama Islam, umpamanya akan menubuhkan sebuah Maktab Perguruan Islam yang baharu yang akan dibina di Selangor untuk mengganti bangunan sementara yang ada di Petaling Jaya. Dan satu lagi umpamanya untuk mengadakan pusat-pusat penuntut di negara-negara Islam seperti di Pakistan, di Arab Saudi dan di Mesir (Egypt). Tetapi, di sini, tidak pula ditekankan bagaimana nasib sekolah-sekolah rakyat yang berselerak di merata negara kita ini.

Satu masa dahulu, Tuan Yang di-Pertua, sebelum kita merdeka kita mempunyai berjenis-jenis sekolah—Sekolah Melayu, Sekolah Cina, Sekolah Tamil, Sekolah Arab, Sekolah Agama dan sebagainya. Tetapi akhirnya setelah kita merdeka pihak Kerajaan telah menyerapkan sekolah-sekolah ini, kalau Sekolah Melayu dipanggil Sekolah Kebangsaan, kalau Sekolah Cina dipanggil Sekolah Jenis Kebangsaan Cina, kalau Sekolah Tamil dipanggil Sekolah Jenis

Kebangsaan Tamil dan begitu juga tetapi malangnya Sekolah Agama Rakyat tidak ada jenis kebangsaannya, dan ditinggalkan, maka tinggalah Sekolah-sekolah Agama Rakyat ini hidup bersendirian di atas takok yang lama juga.

Barangkali pihak Kerajaan akan menjawab bahawa memang sudah ada usaha-usaha Kementerian Pelajaran untuk mengambilalih sebahagian daripada sekolah-sekolah rendah agama ini—ini tidak saya nafikan, tetapi biasanya pihak Kementerian Pelajaran mengambilalih hanya beberapa buah sekolah sahaja yang termaju di dalam negeri-negeri itu tetapi masih banyak lagi sekolah-sekolah rakyat ini yang hidup di atas kakinya sendiri dan bergantung perbelanjaan kewangannya kepada yuran yang dibayar oleh ibubapa kepada murid-murid yang belajar di situ.

Tuan Yang di-Pertua, sama ada kita sedar atau tidak hari ini telah banyak lahir intelek-intelek Islam, telah banyak lahir cendekiawan-cendekiawan Islam dan setengahnya telah mendapat pendidikan yang baik dan tinggi sehingga mendapat ijazah dan diberi Ph.D. di seberang laut tetapi sedikit sangat di antara kita yang sedar, yang tahu bahawa mereka ini sebelum mendapat ijazah-ijazah tinggi di luar negeri, mereka telah melalui liku-liku, kesusahan dan kepayahan waktu belajar di pondok-pondok, waktu belajar di sekolah-sekolah rakyat. Mereka tidak banyak yang tahu walaupun hari ini mereka telah ditempatkan di tempat-tempat yang baik, menjadi pensyarah-pensyarah di universiti dan sebagainya tetapi mereka ini sebagaimana saya katakan tadi pada awalnya melalui sekolah-sekolah rakyat yang mana dari sekolah rakyat inilah mereka berjaya melepaskan dirinya sehingga dapat melanjutkan pelajaran ke luar-luar negeri, sehingga mendapat ijazah Ph.D. dan sebagainya. Saya harap kepada pihak Kerajaan melalui Kementerian Pelajaran supaya apalah salahnya diambil perhatian berat sedikit dengan sekolah-sekolah rakyat ini dan kalau dapat diberi bantuan penuh pada masa kita melancarkan Rancangan Malaysia Keempat yang akan datang ini.

Tuan Yang di-Pertua, seperkara lagi kepada Jabatan Kebangsaan Hal Ehwal Agama Islam yang diletakkan di bawah

Jabatan Perdana Menteri, saya harap Jabatan ini akan mendapat peruntukan yang banyak juga pada masa yang akan datang dan akan berusaha lebih giat menyelaraskan undang-undang pentadbiran Agama Islam di seluruh negara. Sehingga hari ini kita masih lagi mendapat peraturan yang bercanggah di antara Jabatan-jabatan Agama di tiap-tiap negeri di antara satu sama lain dengan alasan hak-hak agama adalah hak negeri. Jika masalah ini tidak dapat diselesaikan, saya percaya sampai bila pun tidak akan dapat mengadakan satu penyelarasan di antara pentadbiran-pentadbiran Agama Islam seluruh negara dengan alasan bahawa tiap-tiap negeri itu berhak menentukan pentadbiran Agama Islamnya sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap Jabatan Kebangsaan Hal Ehwal Agama Islam Malaysia sebagai Urusetia kepada semua Jabatan-jabatan Agama Islam dalam negara kita ini akan dapat dari semasa ke semasa berunding, akan dapat dari semasa ke semasa mengadakan penyelarasan supaya tidak lagi bercanggah satu negeri dengan satu negeri.

Umpamanya, pihak Jabatan Hal Ehwal Agama Islam boleh memberikan garis panduan atau memberikan arahan kepada Jabatan-jabatan Agama Islam terutama sekali masalah yang jarang disentuh oleh mana-mana pihak. Umpamanya, bagi masyarakat Islam bagi memastikan bahawa pembangunan jasmani dan rohani itu selaras dan sepadu, maka bagi umat Islam mustahak sangat terutama sekali peluang yang ada bagi umat Islam selain daripada mereka pernah mempelajari Islam, kita sebenarnya ada dibuat umpamanya Khutbah-khutbah Jumaat. Ini saya harap pihak Jabatan Hal Ehwal Agama Islam Malaysia akan mengambil berat khutbah Jumaat umpamanya adalah merupakan pelajaran mingguan kepada umat Islam. Ini harus disedari tetapi apa yang berlaku pada hari ini sama ada di peringkat Wilayah Persekutuan ataupun di peringkat Negeri-negeri; apa yang terdapat pada hari ini Khatib-khatib atau Imam-imam tidak lagi berkhotbah tetapi mereka hanya membaca khutbah. Apalah ertinya kalau khutbah-khutbah itu sudah berumur enam atau tujuh tahun dan ada di

antara khutbah ini sudah berumur sepuluh tahun pihak Khatib mengulang membaca khutbah itu dari satu Jumaat ke satu Jumaat dan langsung sama sekali tidak sesuai dan tidak menyentuh keadaan semasa di dalam khutbah Jumaat. Saya harap pihak Jabatan Kebangsaan Hal Ehwal Agama Islam akan mengambil perhatian di atas perkara ini dan mengambil kesempatan daripada pelajaran mingguan ini supaya membenarkan khatib-khatib dan Imam-imam tadi khutbahnya sendiri sesuai dengan keadaan yang berlaku semasa. Tidak umpamanya hari ini Imam membaca khutbah menceritakan keadaan sepuluh tahun yang lalu yang sudah tidak lagi ada dalam masa ini. Ini pandangan saya supaya pihak Jabatan Kebangsaan Hal Ehwal Agama Islam Malaysia mengambil perhatian berat supaya membenarkan khatib-khatib dan Imam-imam tadi membuat khutbah masing-masing mengikut keadaan setempat dan mengikut apa yang berlaku di tempat itu di mana Khatib itu berada.

Tuan Yang di-Pertua, beralih saya kepada masalah yang lain iaitu masalah pertanian yang mana perhatian begitu berat telah diberikan kepada sektor pertanian ini dengan perbelanjaan yang beribu-ribu juta ringgit yang akan dibelanjakan dalam masa melancarkan Rancangan Malaysia Keempat yang akan datang ini.

Tuan Yang di-Pertua, badan-badan berkanun, saya mengambil kesempatan di sini mengucapkan tahniah kepada badan-badan berkanun Kerajaan yang selama ini telah mempelopori bidang pertanian ini dengan maju dan jaya terutama sekali seperti FELDA, RISDA, FELCRA dan lain-lainnya yang telah menempah kejayaan dan ada di antaranya yang telah mendapat kejayaan 100%.

Memandangkan kepada FELDA umpamanya yang telah dipertanggungjawabkan supaya membangunkan masyarakat dan mengubah cara hidup masyarakat terutama sekali kaum tani, kaum nelayan, kaum buruh kasar supaya memasuki skim-skim FELDA, maka minat yang telah ditunjukkan oleh golongan yang saya sebutkan tadi adalah sangat menggalakkan sehingga pada tahun yang lalu ataupun pada tahun 1979 umpamanya berpuh-puluh ribu

pemohon-pemohon yang datang daripada seluruh negara untuk memasuki skim-skim ini tetapi setelah ditapis mereka dimasukkan di dalam senarai yang menunggu tidak kurang jumlah daripada 13,000 orang. Jadi di seluruh negara hari ini berjumlah 13,000 orang yang telah dimasukkan oleh FELDA dalam senarai orang yang menunggu tetapi oleh kerana FELDA kurang mendapat kerjasama daripada Kementerian-kementerian yang lain, saya percaya umpamanya Kementerian Kerjaraya, Kementerian Pelajaran, Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos, maka pihak FELDA tidak dapat memanggil mereka ini dengan sebab bila dibuka satu rancangan sekolahnya tidak ada, bekalan airnya tidak ada, apinya tidak ada, jalannya belum elok. Saya harap pada masa yang akan datang pihak Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah umpamanya akan dapat bekerjasama lebih rapat lagi dengan beberapa Kementerian-kementerian yang bersangkutan supaya orang-orang yang ditemuduga ini dapat disegerakan masuk dalam mana-mana Rancangan FELDA.

Hari ini apa yang berlaku, Tuan Yang di-Pertua, rancangan sudah dibuat tetapi peneroka belum dapat dimasukkan dengan sebab tidak ada sekolah, tidak ada bekalan air, api dan sebagainya, jadi pihak FELDA terpaksa menunggu dan ada di antara rancangan-rancangan ini terpaksa dibiarkan sehingga pokoknya sudah berhasil tetapi penerokanya belum dapat dimasukkan dalam rancangan ini.

Saya harap pada masa akan datang pihak FELDA yang di bawah Kementerian Kemajuan Tanah dan Wilayah akan lebih bekerjasama lagi dengan mana-mana Kementerian yang lain supaya jumlah 13,000 orang itu dapat disegerakan untuk dimasukkan dalam mana-mana rancangan FELDA kerana mereka itu boleh dikatakan dalam saat menunggu-nunggu.

Mereka telah diberitahu oleh pihak FELDA Pusat yang mengatakan: Saudara telah lulus dalam ujian dan dimasukkan dalam senarai menunggu. Jadi mereka ini untuk mencari pekerjaan sementara menunggu hendak dimasukkan dalam FELDA tidak dapat mencari pekerjaan yang

tetap kerana panggilan untuk masuk FELDA ini boleh jadi besok, boleh jadi lusa, boleh jadi sebulan lagi atau setahun lagi. Jadi mereka ini teragak-agak untuk mendapat atau mencari pekerjaan dan terpaksa lah mereka itu kalau di kampung tinggal di kampung dan bekerja ala kadar kerana mereka itu tahu mereka akan dipanggil dalam Felda, tetapi yang mendukacitakan sedikit, di antara mereka itu bukan sahaja menunggu sampai setahun, dua tahun bahkan ada di antaranya telah menunggu sampai 4 tahunpun belum dipanggil untuk dimasukkan ke mana-mana rancangan Felda. Jadi, saya harap perkara ini tidak akan berlaku lagi dalam menghadapi Rancangan Malaysia Keempat yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga menyokong di atas rancangan untuk menjadikan jalan-jalan kampung yang tidak lagi bagaimana di masa yang lepas yang mana sudah kita merdeka 23 tahun dan orang kampung jalanraya mereka masih kita bekalkan dengan jalan tanah merah tetapi hari ini dengan adanya rancangan Kerajaan untuk meninggikan taraf jalan-jalan kampung itu ke taraf Kelas C maka saya harap di dalam pelaksanaannya pada masa yang akan datang supaya tidak ada timbul di kampung-kampung yang selama ini mendapat jalan tanah merah, kalau boleh, kalaupun tidak boleh dilaksanakan semua sekali apa yang dicadangkan oleh pihak Pejabat-pejabat Daerah, tetapi saya harap sekurang-kurangnya sebahagian besar daripada jalan-jalan kampung itu hendaklah ditarkan dalam masa kita menjalankan Rancangan Malaysia Keempat yang akan datang ini oleh kerana saya percaya sudah cukuplah 23 tahun setelah kita merdeka dan sebelum itu berpuluh tahun pula penduduk di luar bandar tidak merasa nikmat untuk berjalan di atas jalan tar. Saya harap dengan adanya rancangan Kerajaan untuk memberikan kemudahan kepada rakyat luarbandar dan meninggikan taraf jalanraya daripada tanah merah kepada tar, Kelas C sebagaimana saya katakan tadi akan dapat dilaksanakan seberapa banyak yang boleh, terutama sekali di kawasan-kawasan yang jauh di pedalaman supaya dapat rakyat kita menikmati jalan-jalan yang baik pada masa yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa setakat itulah yang dapat saya ucapkan dan saya dengan ini menyokong penuh Rancangan Malaysia Keempat.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Sungai Petani.

4.04 ptg.

Wan Zainab binti M. A. Bakar (Sungai Petani): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong usul yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri iaitu pelancaran Rancangan Malaysia Keempat pada 27hb Mac, 1981 baru-baru ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang sungguh-sungguh merasa tanggungjawab sungguhpun Yang Amat Berhormat perlu berihat. Saya dan juga pengundi-pengundi di kawasan saya berdoa agar Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bertambah sihat dan dapat meneruskan khidmatnya.

Tuan Yang di-Pertua, bukti telah nyata dengan perpaduan sahajalah kita dapat mengatasi segala masalah seperti negara Malaysia iaitu sebuah negara yang unik, yang mempunyai penduduk berbilang kaum, berlainan agama dan kebudayaan walaupun begitu dapat bersatu padu kerana kita mengamalkan sikap toleransi dan cuba mengambil sikap pertengahan dan berlaku adil kepada semua rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, sayang seribu kali sayang dan rasa dukacita apa yang telah dikatakan oleh Yang Berhormat dari Petaling di dalam ucapannya iaitu rakyat Malaysia berkelahi antara kaum dengan kaum, Melayu lebih Melayu, Cina lebih Cina dan perkataan-perkataan yang lain yang begitu pedih dan pedas. Siapakah yang membuat mereka ini berperasaan begitu? Tak lain Ahli Yang Berhormat dari Petaling kerana apabila sahaja dapat peluang bercakap inilah yang dibangkit-bangkitkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa tidak faham sikap Ahli Yang Berhormat itu selalu mengapi-apikan rakyat. Beliau berpura-pura membela nasib petani, nasib nelayan tetapi, pada pendapat saya, Petaling bukan ada

sawah, bukan kampung nelayan. Inilah menunjukkan beliau itu pura-pura. Satu lagi Ahli Yang Berhormat itu suka cuit orang, esok bila orang cuit dia mulailah dia bangun mencelah sehingga Dewan menjadi hangat.

Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Kerajaan yang telah memperuntukkan \$4 billion untuk Rancangan Malaysia Keempat. Kita sangat berharap kepada pegawai dan kakitangan Kerajaan yang telah menunjukkan sikap suka mempercepatkan dan bertanggungjawab kepada projek-projek yang telah ada dan yang belum ada sebagai bangunan-bangunan sekolah, pejabat, jalanraya dan jalan luar bandar serta lain-lain kemudahan asas termasuklah bekalan api elektrik dan juga bekalan air kerana perkara ini terpaksa dicakapkan lagi oleh sebab inilah yang sangat-sangat perlu bagi rakyat luar bandar dan juga dalam bandar.

Tuan Yang di-Pertua, kita tahu peruntukan yang besar telah diberi untuk pertahanan. Ini memang wajar kerana kejayaan segala rancangan dalam Rancangan Malaysia Keempat ini adalah bergantung kepada keselamatan dan kestabilan negara dan melihat dari segi pergolakan arus dunia kini, kita wajib bersedia seperti kata pepatah: Sediakan payung sebelum hujan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Kerajaan khasnya Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah dan Kerajaan Negeri di atas pengiktirafan Lembaga Kemajuan Wilayah Kedah.

Kita difahamkan kawasan-kawasan di luar MADA akan dimajukan iaitu mempercepatkan pembangunan di daerah-daerah di dalam negeri Kedah. Ini bermakna banyak projek akan diwujudkan dan akan memberi peluang pekerjaan kepada rakyat khasnya belia-belua yang masih menganggur syaratnya belia-belua kita janganlah terlalu memilih pekerjaan. Kawasan tanah yang terbiar akan diusahakan supaya petani yang akan dapat hasil yang lebih lumayan dengan adanya taliair yang baik oleh pihak Kementerian Pertanian termasuklah subsidi baja dan lain-lain bantuan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga sungguh-sungguh berasa gembira iaitu gaji pegawai dan kakitangan Kerajaan termasuklah guru-guru dan Wakil-wakil Rakyat telah dinaikkan tetapi dengan keadaan melambung tinggi harga barang, suri rumahtangga sebagaimana saya dan juga rakan-rakan wanita di sini berasa pening kepala tiap-tiap hari apabila hendak buat masakan-masakan di rumah. Harga cili merah atau cabai bagi orang Kedah dan Pulau Pinang—sekarang telah melambung kepada \$3.60 sekati, pisang 60 sen sekati dan begitu juga beras \$4 segantang. Jadi apabila dibanding dengan kenaikan gaji kakitangan Kerajaan dan elaan Ahli Parlimen dan juga subsidi yang diberi kepada pekebun kecil seperti penanam padi saya rasa tak dapat kita seimbangkan. Sungguhpun begitu, kita haraplah kepada Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan di waktu menyediakan Budget 1981-1982 itu akan menambahkan kadar pelepasan cukai kepada isteri-isteri dan anak-anak dan cukai pendapatan bagi orang-orang yang bekerja itu akan diturunkan.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi saya suka bercakap di sini ialah mengenai kedudukan rumah-rumah yang sekarang ini harga-harganya sedang melambung tinggi. Sungguhpun kita ini dapat peluang meminjam \$60,000 bagi seseorang Wakil Rakyat Parlimen, tetapi dengan \$60,000 kita balik hampa begitu sahaja, tidak bolehlah kita membeli sebuah rumah walaupun rumah teres ataupun rumah-rumah yang berderet. Jadi bagaimanakah caranya agar Kerajaan dapat membuat sesuatu supaya harga-harga rumah ini diturunkan kepada satu harga yang berpatutan kerana kita dengar di dalam ucapan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri iaitu negara kita ini akan membina lagi kilang-kilang simen. Kilang bata kita nampak ada banyak, tetapi yang mendukacitakan saya besi-besi tidak banyak sangat di sini. Walau bagaimanapun saya haraplah Kerajaan akan mengambil berat kepada perumahan negara kita di sini supaya bukan sahaja kakitangan Kerajaan dapat membeli rumah dengan harga yang berpatutan, kerana kita tahu rumah murah yang disediakan oleh Kerajaan sekarang ini hanya kepada orang-orang yang berpendapatan rendah atau bergaji \$500 ke

bawah, yang \$500 ke atas ini masih ragu-ragu di mana hendak membeli rumah. Jadi dengan inilah saya mencadangkan satu rancangan yang besar berkenaan perumahan patut ditimbang dan kita harapkan supaya semua pihak baikpun kakitangan Kerajaan dan Wakil-wakil Rakyat yang diberi peluang pinjaman dapat membeli rumah.

Akhirnya saya menyokong di atas usul yang telah dilancarkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan saya harap dan berdoa Rancangan Malaysia Keempat ini akan berjaya dengan sepenuhnya.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Padang Rengas.

4.23 ptg.

Tuan Umar bin Haji Ismail (Padang Rengas): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong usul Rancangan Malaysia Keempat yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri Malaysia dalam Dewan ini pada 27hb Mac, 1981 yang lalu.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh beberapa perkara daripada ucapan Yang Amat Berhormat itu berhubung dengan pertanian, ternakan, perikanan dan haiwan. Dalam Rancangan Malaysia yang Keempat Kerajaan akan melaksanakan di antaranya ialah projek-projek pembangunan pertanian bersepadu yang dijangka akan memberi faedah kepada 446,000 keluarga petani. Di bawah program tanaman semula adalah dicadangkan 171,400 hektar tanah akan ditanam dengan getah, nenas dan kelapa. Pembukaan 543,500 hektar tanah ditetapkan pula yang akan dimajukan oleh FELDA, FELCRA, Tanah Pinggir dan Skim-skim Belia dan RISDA akan memajukan seluas 15,400 hektar tanah. Program ini akan menempatkan 53,500 keluarga dalam rancangan FELDA dan FELCRA dalam Rancangan Malaysia Keempat. MAJUTERNAK, MAJUIKAN, Jabatan Perkhidmatan Haiwan, Jabatan Perikanan dan Lembaga Pertubuhan Peladang telah ditugaskan mengemas, memoden dan mempergiatkan lagi perkhidmatan masing-masing.

Tuan Yang di-Pertua, rancangan-rancangan yang tersebut di atas sesungguhnya adalah dengan jelas menggambarkan bagaimana tingginya hasrat Kerajaan untuk meninggikan taraf hidup golongan petani di negara kita ini dan saya yakin rancangan ini akan mendapat sokongan yang kuat daripada semua golongan petani dan masyarakat luar bandar. Dalam masa kita menggambarkan kejayaan yang akan dicapai dalam Rancangan Malaysia Keempat ini kita hendaklah juga merenung kembali masalah-masalah yang telah timbul dari hasil kejayaan Rancangan Malaysia yang lepas dan juga masalah-masalah yang dihadapi dalam melaksanakan rancangan-rancangan tersebut. Sesungguhnya Rancangan Malaysia Ketiga dan sebelumnya sektor pertanian telah banyak mendapatkan kejayaan terutamanya sekali kejayaan kita dalam pembukaan tanah-tanah yang dimajukan oleh pihak FELDA dan FELCRA yang telah dapat menempatkan berpuluh ribu keluarga di kawasan-kawasan baru.

Tuan Yang di-Pertua, kita juga patut sedar dalam masa kita menikmati kejayaan itu tidak kurang pula masalah telah timbul di perkampungan-perkampungan tradisional, apatah lagi dengan penghijrahan anak-anak muda ke bandar maka bertambah lagi masalah-masalah yang dihadapi oleh kampung-kampung tersebut. Antara contohnya ialah banyak kebun-kebun seperti getah, koko, sawah padi dan sebagainya tidak dapat diusahakan dengan memuaskan supaya menghasilkan pengeluaran yang berpatutan. Begitu juga bilangan murid-murid sekolah-sekolah di kebanyakan kampung-kampung di luar bandar makin merosot dari tahun ke tahun oleh kerana penghuni-penghuni kampung tradisional itu hari ini majoriti penduduknya adalah terdiri dari golongan tua yang tidak boleh berbuat apa-apa lagi, dan ini banyak menimbulkan masalah sosial, politik dan juga ekonomi negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, menyentuh masalah tanah-tanah terbiar ini, saya hendak menjelaskan sedikit sebanyak masalah-masalah dan cara-cara yang mungkin untuk memajukannya khususnya tanah-tanah yang di luar kawasan jelapang padi dan juga tanah-tanah pekebun-pekebun kecil.

Yang pertamanya, kebun-kebun kecil getah yang terbiar. Walaupun pihak Kerajaan kita telah berusaha dengan berbagai-bagai cara seperti projek pengeluaran dinamis, menstabilkan harga getah, meninggikan bantuan tanaman semula sehingga \$2,200 seekar dan sebagainya lagi, akan tetapi apa yang saya dapati di kawasan saya khasnya mungkin juga di tempat-tempat lain lagi pihak-pihak pekebun-pekebun kecil bumiputra khasnya seolah-olah memandang sepi sahaja usaha-usaha Kerajaan dalam hendak meninggikan taraf hidup mereka itu. Sebab-sebabnya yang menjadikan demikian itu perkara utamanya ialah kekurangan tenaga pekerja yang boleh didapati di kampung-kampung luar bandar hari ini. Dalam hal ini saya cadangkan supaya pihak Kerajaan meningkatkan lagi usaha melaksanakan projek-projek mini estet oleh RISDA dengan tanaman getah, kelapa sawit atau lain-lain tanaman.

Selain daripada itu oleh kerana rotan mendatangkan hasil yang lumayan kepada pekerja-pekerja di negara kita, memandang pasarannya yang baik di luar negeri akan tetapi pokok-pokok rotan di negara kita ini makin kekurangan hari demi hari oleh kerana pembukaan-pembukaan hutan-hutan di negara kita ini. Di sini saya mencadangkan supaya dicuba projek penanaman rotan di kebun-kebun getah yang terbiar di kawasan-kawasan yang terpencil di kampung-kampung, kerana rotan-rotan tidak berkehendakkan penjagaan yang teliti dan tenaga pekerja yang ramai. Usaha menanam rotan ini mungkin boleh memberi punca pekerjaan kepada beberapa pihak terutama sekali kepada penduduk-penduduk di luar bandar oleh kerana benih-benih rotan boleh dicari dengan mudah di kawasan-kawasan pendalaman. Pokok-pokok getah tua yang sedia ada itu tidak payah dimusnahkan oleh kerana rotan berkehendakkan kawasan yang teduh dan juga berkehendakkan pokok-pokok yang menjadi tempat memanjat. Dengan hal yang demikian saya rasa tidak menjadi keberatan kalau pihak Kerajaan meluaskan rancangan tanaman semula ini kepada tanaman rotan. Sebenarnya, percubaan perusahaan menanam rotan ini telah dicuba oleh Perbadanan Pertanian Negeri Perak di kawasan Sungai Siput dan

hasilnya pada permulaannya ini adalah memuaskan.

Yang kedua ialah tanah-tanah sawah yang terbiar. Tuan Yang di-Pertua, sawah-sawah yang terbiar ini ada beberapa kategorinya, antaranya yang terdapat di negeri Perak ialah sawah-sawah yang kering kerana tidak ada punca air. Tanah seperti ini adalah dicadangkan supaya dapat ditukar syarat bagi membolehkannya ditanam kelapa sawit cara berkelompok yang boleh diusahakan oleh pihak RISDA atau FELCRA.

Penanaman kelapa sawit tidak berkehendakkan tumpuan usaha sebagaimana penanaman padi dan tidak berkehendakkan banyak tenaga-tenaga. Selain daripada itu pendapatannya adalah lebih besar daripada penanaman padi di dalam tiap-tiap tahun. Mana-mana tempat yang tidak sesuai dengan tanaman kelapa sawit pula hendaklah diusahakan dengan secara besar-besaran dengan tanaman padi huma atau padi bukit oleh kerana percubaan ini telah berhasil yang telah dilaksanakan oleh pihak Jabatan Pertanian di kawasan saya akan tetapi, Tuan Yang di-Pertua, masalahnya ialah kerana ada beberapa sebab yang tidak dapat diselesaikan.

Oleh yang demikian adalah diharapkan mendapat perhatian dan bantuan daripada pihak Lembaga Pertubuhan Peladang, Jabatan Pertanian hendaklah ditingkatkan lagi dan diberi perhatian yang bersungguh-sungguh di atas usaha menanam padi huma di kawasan persawahan yang kering itu. Sawah-sawah yang terbiar dengan sebab perairannya tidak baik walaupun ada air, adalah dicadangkan tanah-tanah seperti ini hendaklah ditanam dengan tanaman rembia atau sagu. Walaupun rembia boleh diberi bantuan tanaman semula tetapi tidak mendapat sambutan oleh kerana perusahaan sagu rembia ini tidak diuruskan dengan sempurna padahal harga sagu di luar negeri sangat baik. Adalah diharapkan supaya digalakkan lagi digalakkan lagi penubuhan kilang-kilang sagu rembia di negara kita ini dan juga penggalakan penggunaan atap-atap rembia di negara kita ini terutama sekali oleh agensi-agensi Kerajaan atau Perbadanan-perbadanan Kerajaan terutama sekali oleh Perbadanan

Pembangunan Pelancungan di dalam pembinaan bangunan-bangunan hotel dan sebagainya.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

Yang ketiga ialah sawah terbiar ada taliair akan tetapi tidak cukup tenaga pekerjanya. Kawasan-kawasan yang seperti ini hendaklah ditukarkan dengan usaha pemeliharaan ikan dalam kolam. Usaha ini sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, telah mendapat sambutan yang baik daripada petani-petani di kawasan saya. Sehingga ini lebih daripada 100 buah kolam telah dibina sebagai usaha sampingan kepada petani-petani. Apa yang diharapkan kepada pihak FAMA khasnya hendaklah diperbaiki lagi cara-cara pemasaran ikan itu yang lebih teratur supaya harga ikan ini tidak dipermainkan oleh pihak orang tengah yang mungkin mengeciwakan petani-petani yang digalakkan oleh pihak Kerajaan kita.

Selain daripada itu ialah tanah-tanah padang ragut atau padang kerbau yang terbiar. Di daerah Ulu Perak khasnya dan lain-lain daerah di negeri Perak, mungkin juga di negeri lain, banyak padang-padang ragut yang terbiar yang dipenuhi oleh semak samun; kerbau lembu tidak mahu tinggal di kawasan ini oleh kerana tidak ada rumput yang sesuai untuk makanan haiwan. Mana-mana padang ragut yang boleh dimajukan dengan ternakan hendaklah dimajukan dengan seberapa segera dan ditanam dengan rumput-rumput tempatan dan tidak lagi mesti menunggu rumput-rumput dari luar negeri.

Salah satu tanaman yang sesuai untuk makanan haiwan yang patut digalakkan ditanam dalam kawasan padang-padang ragut ini ialah petai belalang atau setengah penduduk di Ulu Perak menyebutnya petai Jawa. Oleh kerana petai belalang ini boleh menggemukkan dan membanyakkan susu haiwan sebagaimana penerangan yang telah diberi oleh pegawai-pegawai haiwan, apatah lagi tanaman ini mudah hidupnya terutama sekali di tanah-tanah lapang atau di padang-padang. Mana-mana kawasan padang-padang yang tidak dapat dimajukan hendaklah Jabatan Haiwan menyerahkan kepada pihak LPP supaya diusahakan dengan tanaman ubi

kayu secara besar-besaran oleh kerana pasaran ubi kayu di negeri Perak hari ini adalah sangat memuaskan.

Selain daripada itu ialah tanah-tanah rancangan pinggir atau tanah-tanah rancangan terkawal. Dalam daerah Ulu Perak juga khasnya dan lain-lain daerah, Kerajaan Negeri telah membuka banyak rancangan tanah pinggir dan tanah terkawal untuk tanaman getah yang diuntukkan 3 hinggg 6 ekar bagi satu keluarga akan tetapi banyak juga daripada rancangan-rancangan itu tidak berjaya oleh beberapa sebab, maka tanah-tanah itu terbiar begitu sahaja. Maka adalah diharap dan dicadangkan supaya pihak FELCRA mengambilalih tanah-tanah tersebut untuk dimajukan. Dengan cara ini bukan sahaja tanah-tanah rancangan tersebut dapat dipulihkan akan tetapi dapatlah dikurangkan sedikit sebanyak penghijrahan penduduk-penduduk terutama sekali rebutan untuk menyertai FELDA-FELDA dalam negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya hendak menyentuh sedikit perkara-perkara yang mengenai sektor sosial.

Pelajaran

Kita sesungguhnya amat gembira melihat dalam Rancangan Malaysia Keempat pihak Kerajaan akan membina 8,000 bilik darjah bagi menampung pertambahan murid-murid dari kadar 2,006,760 orang pada tahun 1980 kepada 2,260,366 orang pada tahun 1985 dan juga untuk mengurangkan saiz kelas daripada 42 kepada 36 orang murid. Begitu juga penggantian kekurangan kemudahan-kemudahan di sekolah-sekolah luar bandar. Dalam hal ini saya suka mencadangkan dalam usaha guru untuk memberi pelajaran akademik terutama sekali di dalam menumpukan rancangan 3M adalah diharap juga supaya pelajaran Tata Rakyat atau Sivik hendaklah jangan diabaikan. Pelajaran Tata Rakyat hendaklah diajar oleh Guru-guru Besar atau guru-guru khas, tidak sebagaimana hari ini sebagai matapelajaran tambahan kepada guru-guru matapelajaran yang lain. Oleh kerana didapati ada guru-guru yang tidak memahami dengan mendalamnya sesuatu tajuk pelajaran Tata Rakyat yang mengambil kesempatan

menggantikan pelajaran Tata Rakyat itu dengan pelajaran yang lain kononnya untuk menghabiskan sukatan pelajaran itu.

Dengan hal yang demikian, negara kita berkemungkinan menghasilkan rakyat yang berpelajaran akan tetapi mereka tidak memahami masalah-masalah negara yang sebenarnya. Dalam rancangan untuk mencantumkan sekolah-sekolah kecil di luar bandar khususnya adalah diharapkan dicantumkan dahulu pentadbiran-pentadbiran sekolah itu seperti hal-hal perkeranian bagi sekolah kecil yang tidak ada kerani dengan tujuan melicinkan pentadbiran dan meringankan bebanan yang ditanggung oleh Guru-guru Besar di sekolah-sekolah kecil di luar-luar bandar sehingga hari ini.

Seperkara lagi adalah diharapkan juga supaya diambil perhatian yang segera di dalam projek membaiki bangunan-bangunan sekolah dan peralatan di sekolah-sekolah luar bandar oleh kerana kedapatan sekolah-sekolah yang telah berpuluh-puluh tahun tidak dicat semula dan tidak dibaharui segala kerosakkan di sekolah-sekolah di luar bandar.

Keselamatan

Kemampuan keselamatan kita akan ditingkatkan melalui perkembangan dan permodenan Angkatan Bersenjata dan Polis. Ini termasuklah pembelian alat-alat kelengkapan yang moden. Kekuatan Angkatan Bersenjata sesebuah negara bukanlah semata-mata bergantung kepada bilangan anggota yang ramai dan senjata yang moden sahaja, akan tetapi semangat perjuangan yang gigih demi kecintaan kepada tanahair dan yakin kepada Allah adalah sangat penting. Dengan hal yang demikian rakyat negara ini amatlah menyanjung tinggi di atas usaha-usaha untuk menguatkan lagi disiplin dan pendekatan diri kepada Allah yang telah dijalankan oleh pihak Angkatan Bersenjata kita termasuklah membuang kerja mana-mana anggota yang melakukan kesalahan penyalahgunaan dadah.

Dalam hal ini tindakan keras kepada anggota Pasukan Keselamatan yang terlibat dengan dadah amatlah baik akan tetapi tindakan membuang kerja mereka adalah diharapkan supaya dapat dipertimbangkan

semula dengan hukuman-hukuman lain oleh kerana anggota keselamatan yang dibuang kerja itu akan balik ke kampung masing-masing dan mereka ini mungkin bukan insaf akan tetapi akan mendatangkan masalah-masalah besar kepada masyarakat oleh kerana di kampung-kampung tentera atau polis adalah dipandang sebagai orang yang berkemampuan di dalam segala hal. Jadi sebab itu kemungkinan mereka ini akan menjadi masalah kepada kampung-kampung asal mereka.

Selain daripada itu bagi menambahkan lagi semangat kepada anggota pasukan keselamatan kita dan supaya menambahkan lagi sokongan rakyat di atas tanggungjawab pasukan keselamatan kita saya mencadangkan supaya pihak Kementerian Penerangan mengadakan satu rancangan harian atau mingguan di TV misalnya dinamakan "Rancangan Angkatan Bersenjata Malaysia" dengan menayangkan gambar-gambar kegiatan anggota bersenjata kita dari masa ke semasa supaya menambahkan lagi semangat mereka dan juga kasih sayang rakyat negara kita ini kepada angkatan bersenjata kita.

Menyentuh masalah kesihatan dan kebajikan sosial, Tuan Yang di-Pertua, hasrat Kerajaan untuk memperluaskan lagi perkhidmatan kesihatan di kawasan-kawasan luar bandar adalah mendapat sokongan yang tinggi daripada penduduk-penduduk luar bandar terutama sekali dalam projek-projek bagi menyiapkan 8 buah lagi hospital daerah di samping untuk membina 22 buah pusat kesihatan. Dalam hal ini diharapkan pihak Kerajaan dapat menyegerakan projek menyatukan hospital lelaki dan perempuan daerah Kuala Kangsar, oleh kerana hospital perempuan yang ada di Kuala Kangsar hari ini tidak sesuai lagi dengan keadaan. Adalah juga diharap supaya pihak Kerajaan dapat menyegerakan pembinaan pusat kesihatan besar di pekan Sauk, Chenderoh iaitu bagi mengatasi kesulitan penduduk-penduduk di daerah itu menggunakan perkhidmatan kesihatan di hospital daerah Kuala Kangsar dan pusat kesihatan Lenggong yang jauhnya lebih daripada 15 batu dan juga bagi mengurangkan kesesakan di pusat kesihatan Lenggong. Pada masa ini pada tiap-tiap hari

pusat kesihatan itu terpaksa melayan lebih daripada 150 orang pesakit-pesakit yang mempunyai seorang doktor sahaja yang terpaksa pula mengawasi penduduk-penduduk yang berjumlah 35,000 di daerah itu selain daripada membuat lawatan ke sekolah-sekolah di pendalaman.

Tuan Yang di-Pertua, dengan itu saya lagi sekali menyokong usul yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Tuan Yang di-Pertua: Saya beri peluang kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang tidak berpeluang membahaskan Titah Ucapan Di Raja. Ahli Yang Berhormat dari Arau.

4.43 ptg.

Tuan Syed Hassan bin Syed Mohamed (Arau): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong usul yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri berkenaan dengan Rancangan Malaysia Keempat dengan penuh kesyukuran dan terima kasih serta sukacita kerana usul itu dibentangkan sendiri oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri pada hal beliau sangat-sangat berkehendakkan kepada kerehatan. Ini menunjukkan tanda ghairahnya beliau di dalam menjalankan Rancangan Malaysia Keempat ini.

Kedua, Rancangan Malaysia Keempat ini dilancarkan di atas asas-asas kejayaan yang telah dicapai di dalam Rancangan-rancangan Malaysia yang terdahulu iaitu Pertama, Kedua dan Ketiga.

Ketiga, Rancangan Malaysia Keempat ini adalah sangat penting kerana pelancarannya dilakukan setelah Dasar Ekonomi Baru berjalan separuh masa.

Keempat, ialah asas-asas dan matlamat yang diletakkan untuk pencapaiannya sangat-sangat menarik terutama sekali ialah pembangunan sepadu rohani dan jasmani, keselamatan negara, perpaduan kaum, peningkatan pendapatan dan taraf hidup rakyat.

Menyentuh dalam soal pembangunan panduan rohani dan jasmani, saya sangat-sangat tertarik saranan yang telah dibuat oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana

Menteri di dalam Seminar Pembangunan Islam baru-baru ini di Universiti Kebangsaan bagi menubuhkan sebuah Jawatankuasa Perunding bagi memberikan nasihat dan pandangan kepada Kerajaan untuk berpegang kepada pembangunan-pembangunan yang berasaskan di atas kehendak-kehendak ugama.

Perkara ini pada pendapat saya patut sangat disegerakan bagi ditubuhkan kalau sekiranya kita berkehendakkan kepada pembangunan yang benar-benar baik kerana cara yang sedemikian ini dapat sampai kepada matlamat panduan yang telah disarankan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri di dalam melaksanakan Rancangan Malaysia Keempat ini.

Satu lagi, pada pendapat saya bagi menjamin panduan di antara rohani dan jasmani satu definasi baru mestilah diberikan kepada takrif atau perkataan ulama kerana pada pendapat saya takrif atau definasi ulama yang difaham oleh masyarakat hari ini telah memisahkan ulama-ulama kepada dua golongan dan kedua-dua golongan itu diletakkan di atas dua landasan selari yang tidak bertemu hujung pangkalnya.

Ulama-ulama yang berpengetahuan agama semata-mata diletakkan di atas satu landasan dan satu lagi ulama-ulama yang berpengetahuan bukan pengetahuan agama diletakkan di atas satu landasan yang lain. Kedua landasan ini selari maka dengan sebab itu tidak dapat ditemu bagi mendapatkan persetujuan atau panduan di dalam mengimbangkan kerohanian dan jasmani. Oleh yang demikian mestilah satu definasi baru diberi kepada takrif ulama kalau seseorang itu berpengetahuan atau alim di dalam soal agama maka dia mestilah juga mengetahui roh dan semangat atau prinsip-prinsip ilmu-ilmu lain di sampingnya seperti pendidikan ataupun lain-lain barulah dapat dikatakan ulama. Begitu juga ulama-ulama di dalam soal-soal ilmu keduniaan, kedoktoran, engineer dan sebagainya yang pakar dan alim di dalam ilmu mereka kalau sekiranya mereka itu tidak berjiwa dan beroh kepada semangat keislaman maka kita tidak akan dapat menerima dia sebagai seorang alim dalam soal itu. Kalau prinsip ini atau takrif ini diberikan maka pada pendapat saya barulah

dapat kita perdekatan pandangan ataupun pendapat di antara dua golongan ulama, satu ulama yang berpengetahuan agama dan satu lagi ulama-ulama yang tidak berpengetahuan agama tetapi kedua-duanya mempunyai prinsip-prinsip atau formula-formula yang boleh memperdekatkan di antara dua golongan itu. Kalau perkara ini dapat dilaksanakan barulah perkembangan Islam dapat tercapai dan lahirilah di dalam dunia Islam di negeri kita ini ulama-ulama seperti Parabi, Ibnu Sina, Hawarisan dan sebagainya.

Menyentuh berkenaan dengan pelajaran agama, saya sangat tertarik hati di atas apa yang telah dicakapkan oleh saudara saya dari Panti tadi berkenaan nasib sekolah-sekolah agama rakyat yang tertinggal. Saya memberi terima kasih kepada Kerajaan yang telah mengambil alih 13 buah sekolah agama di dalam Malaysia ini yang mana kita dapati sekolah-sekolah yang telah diambil alih itu dahulunya tidak mendapat sambutan daripada orang ramai tetapi hari ini manakala telah diambil alih oleh Kerajaan telah mendapat sambutan begitu pesat hingga ada di antara sekolah-sekolah itu telah menolak permohonan-permohonan masuk ke Tingkatan I kerana tidak mempunyai tempat. Tetapi bagi sekolah-sekolah yang tidak diambil alih oleh Kerajaan, iaitu sekolah-sekolah rakyat mengadu nasib dan berjalan untuk menunaikan risalah dan tanggungjawabnya semata-mata atas ehsan penduduk-penduduk.

Di dalam soal ini pada pendapat saya tidak banyak bagi Kerajaan untuk bertindak, cuma 2 perkara sahaja kalau sekiranya dapat Kerajaan bertindak, maka sekolah ini boleh menjadi sebagai satu tempat penampung kepada keciciran-keciciran yang berlaku, terutama sekali kepada anak-anak Melayu yang beragama Islam. Langkah yang saya katakan sedikit itu ialah Kerajaan sebolehnya dapat memberikan guru ataupun meminjamkan guru-guru yang dibayar gaji oleh Kerajaan bagi mengajar di sekolah-sekolah berkenaan. Keduanya, memberikan kepada sekolah-sekolah ini pinjaman buku-buku teks. Kalau dua perkara ini dapat dilaksanakan, saya percaya nasib sekolah-sekolah yang telah begitu buruk itu dapat diatasi dengan baiknya.

Menyentuh berkenaan dengan perkara kedua, iaitu keselamatan negara. Rancangan Kerajaan untuk membesarkan Angkatan Tentera adalah satu perkara yang sangat-sangat baik dan seboleh-bolehnya pembesaran Angkatan Tentera itu hendaklah seimbang dengan suasana-suasana yang berlaku di sekeliling tanahair kita hari ini. Saya sarankan sedikit bagi mengukuhkan kedudukan Angkatan Tentera ini, saya bersetuju dengan apa yang disarankan oleh Wakil dari Padang Rengas tadi mestilah disiplin patut dikuatkan kerana di masa-masa yang akhir ini kita dapati ataupun kita dengar daripada suratkhbar-suratkhbar dan berita-berita Angkatan Tentera ataupun bekas-bekas Angkatan Tentera terlibat dengan dadah, terlibat dengan jenayah dan banyak perkara-perkara lagi yang buruk yang menunjukkan kurangnya disiplin Angkatan Tentera. Tetapi kalau kita pandang kepada bekas Angkatan Tentera yang lama, mereka keluar daripada Angkatan Tentera, balik ke kampung-kampung boleh menjadi pemimpin di kampung-kampung, tetapi sekarang tidak sedemikian itu. Oleh yang demikian, disiplin Angkatan Tentera patutlah ditinggikan lagi dan mestilah dijiwai dengan jiwa agama kepada Angkatan Tentera itu. Hendaklah Jabatan Agama di dalam Angkatan Tentera menyusun semula, membuatkan kajian semula perkara-perkara yang patut diberikan pengetahuan dan pelajaran kepada tentera-tentera.

Misalnya, segala riwayat hidup Pemimpin-pemimpin atau Panglima-panglima Islam seperti Khalid ibni Walid dan sebagainya bagaimana peranan yang dimainkan dan pengorbanan yang telah dilakukan itu patut diasak dan diberikan semangat ini kepada Angkatan Tentera kita supaya betul-betul mereka itu dijiwai dengan jiwa Islam yang suci. Kalau sekiranya perkara yang sedemikian itu dapat dilakukan, saya percaya bukan sahaja masalah disiplin dapat diatasi tetapi kesungguhan pengorbanan Angkatan Tentera terhadap tanahairnya dapat dipertingkatkan.

Berkenaan dengan keselamatan juga, saya ingin menyentuh mengenai Pasukan Rela. Pasukan Rela pada mula-mula ditubuhkan dahulu mendapat sambutan yang begitu hangat daripada penduduk-penduduk

kampung tetapi hari ini Rela telah malap sedikit perjalanannya. Unit-unit Rela yang ada di kampung-kampung kalau dahulunya dengan sukarela mengadakan rondaan di waktu malam tetapi sekarang ini telah tidak dengar dan tidak nampak lagi. Sudah tentu ada sebab-sebabnya yang jadi demikian, sudah tentu ada kelemahan-kelemahannya yang membawa keadaan Rela yang telah mendaftarkan diri dalam Pasukan Rela itu tawar hati dengan Pasukan Rela mereka. Oleh yang demikian, pada pendapat saya patutlah Angkatan Rela ini diperkemaskan semula, disusun semula. Kalaupun dahulu Pegawai-pegawai Rela diambil untuk menjadi Pegawai Rela sama ada di peringkat Pusat ataupun peringkat Negeri diambil daripada bekas-bekas Angkatan Tentera ataupun bekas-bekas Polis dijadikan sebagai Ketua-ketua Rela, Pengarah-pengarah Rela tetapi, pada pendapat saya, dalam soal ini kita patut ambil bukan pegawai-pegawai yang telah bersara untuk dijadikan Pegawai-pegawai Rela kerana, yang pertamanya pegawai-pegawai yang bersara ini kurang bersemangat di dalam menjalankan tugas, lagi pula Pegawai-pegawai Rela yang telah berpencen ini terlatih mengikut sepertimana latihan penjajahan dahulu. Kalau mereka ini pergi ke kampung-kampung membawa sifat dan kelakuan sepertimana mereka terlatih dahulu, maka ini tak dapat sambutan orang ramai di kampung-kampung kerana Pasukan Rela ataupun ahli-ahli Rela yang sudah menjadi ahli Rela ini ada setengah daripadanya Imam-imam di kampung. Kalau sekiranya pegawai-pegawai ini pergi mengadakan majlis-majlis tarian dan sebagainya maka ini sudah tentu tak akan mendapat sambutan daripada orang-orang di kampung. Dengan sebab itu pada pendapat saya perkara ini patut ditimbang semula dan perkara yang telah berlaku itu takkan berlaku di masa-masa yang akan datang bagi membolehkan Rela ini bertugas dengan sukarela berkhidmat kepada negara dan bangsanya.

Menyentuh berkenaan dengan keselamatan juga, saya suka menarik perhatian supaya kadet-kadet Tentera diperluaskan. Setakat ini kadet-kadet Tentera diadakan di sekolah-sekolah Kerajaan ataupun sekolah-sekolah yang

dibiayai sepenuhnya oleh Kerajaan, tetapi sekolah-sekolah separuh Kerajaan ataupun sekolah-sekolah rakyat tidak boleh menubuhkan kadet-kadet Tentera. Saya rasa sampailah masanya bagi mengukuhkan dan menanam semangat ingin berkhidmat kepada negara sebagai ahli Pasukan Keselamatan, kadet-kadet Tentera ini diperluaskan hingga meliputi keseluruhan sekolah, bukan sahaja sekolah Kerajaan tetapi sekolah-sekolah separuh Kerajaan dan juga sekolah-sekolah agama rakyat di kampung-kampung supaya mereka itu dapat terlatih dan hidup sebagai seorang tentera. Perkara ini kalau sekiranya dilaksanakan bukan sahaja dapat memberikan semangat kepada murid-murid ini berkenaan dengan perkhidmatan tentera, tetapi dapat menghindarkan masalah-masalah lain sepertimana penglibatan mereka kepada penagihan dadah dan perkara-perkara yang tak diinginkan yang mana kalau sekiranya murid-murid ini telah dilatih dengan semangat ketenteraan maka mereka tidak akan berpoya-poya hidup, tetapi mereka akan dapat meningkatkan semangat dan budi pekerti mereka yang sepatutnya.

Menyentuh dalam perkara ketiga, iaitu berkenaan dengan perpaduan kaum. Asas perpaduan kaum yang kukuh ialah agama, bahasa dan kebudayaan. Tiga perkara ini patutlah dititikberatkan dengan sepenuhnya. Berhubung dengan agama mestilah ada toleransi di antara agama serta memandang kepada agama Islam itu sebagai agama rasmi patut ditingkatkan. Walaupun kita pegang kepada toleransi tetapi kalau sekiranya di dalam melaksanakan cara-cara beragama oleh bangsa-bangsa atau kaum-kaum yang lain dan kalau di dalam pelaksanaan itu berlawanan ataupun menyentuh perasaan orang-orang yang beragama Islam maka ini patut dikurangkan. Kalau sekiranya perkara yang sedemikian ini tidak dilakukan bukan toleransi dapat kita laksanakan tetapi perpecahan ataupun fanatik kepada agama masing-masing akan bertambah baik dan akan bertambah tinggi.

Yang kedua berkenaan dengan pelaksanaan bahasa. Bahasa Kebangsaan telah tidak ragu-ragu lagi telah dijadikan bahasa rasmi di negara ini tetapi pelaksanaan bahasa ini sangat lembab. Kita

telah merdeka hampir sesuku kurun tetapi perlaksanaan sepenuhnya berkenaan dengan Bahasa Kebangsaan belum dapat dilaksanakan dengan sempurna. Surat-surat rasmi masih ada lagi dilakukan dan banyak dilakukan dengan bahasa yang lain daripada Bahasa Kebangsaan terutama sekali di dalam urusan-urusan perniagaan yang dilakukan oleh swasta-swasta masih banyak lagi menggunakan bahasa yang bukan Bahasa Kebangsaan. Papan-papan tanda masih merupakan perlaksanaan yang sedikit berkenaan dengan Bahasa Kebangsaan ini. Kalaulah kita mengaku bahasa ini menjadi sebagai satu faktor penting ataupun asas yang kukuh di dalam menyatupadukan kaum maka ini patutlah diutamakan. Kalau saya katakan kita patut mengutamakan bukanlah bermakna kita mesti mengengkari hak bangsa-bangsa lain menggunakan bahasa ibunda masing-masing tetapi di dalam soal perkara-perkara yang rasmi itu patutlah kita tinggalkan bahasa-bahasa yang lain dan menggunakan Bahasa Kebangsaan semata-mata. Kalau kita dapat dilakukan dengan cepat maka lebih cepat kita dapat mengadakan perpaduan di antara kaum.

Di dalam asas yang ketiga sepertimana yang saya katakan tadi iaitu kebudayaan, kita telah menerima Kebudayaan Melayu sebagai teras Kebudayaan Nasional tetapi sejauh manakah perlaksanaan ini dapat dilaksanakan, masih meragu-ragukan lagi. Oleh yang demikian saya sarankan berkenaan dengan kebudayaan ini dan penerimaan kita sebagai Kebudayaan Melayu menjadi teras kepada Kebudayaan Nasional itu dapat dipertingkatkan dan dapat dilaksanakan dengan lebih kemas dan lebih berfaedah lagi.

Tuan Yang di-Pertua, menyentuh berkenaan dengan peningkatan pendapatan dan taraf hidup rakyat, saya tidak hendak menyentuh banyak dalam perkara ini. Cuma kalau diperhatikan golongan-golongan yang masih rendah pendapatan hidup ialah pekebun-pekebun kecil, petani-petani dan nelayan-nelayan. Saya tidak hendak mengengkari usaha-usaha yang telah dijalankan oleh Kerajaan di dalam soal ini begitu banyak dan banyak menghasilkan tetapi peningkatan pendapatan dan taraf

hidup masih merupakan tiga golongan ini adalah golongan yang rendah di antara golongan-golongan yang ada di tanahair kita ini.

Petani, misalnya, di dalam kawasan saya ataupun di sebelah utara yang dikatakan jelapang padi termasuk juga negeri Kedah, Rancangan MADA telah dilaksanakan. Rancangan ini telah mengubah sedikit sebanyak nasib petani-petani dan telah dapat meningkatkan pendapatan serta taraf hidup petani-petani yang dahulunya terlampau miskin kepada kurang miskin, tetapi masih miskin lagi. Rancangan MADA adalah satu rancangan yang diakui berjaya. Tetapi perlaksanaannya begitu lambat sekali dan lebih daripada 10 tahun Rancangan MADA belum habis lagi dilaksanakan, baru pada awal tahun yang lalu Rancangan MADA II dilancarkan. Setakat ini baru satu Rancangan MADA sahaja dilaksanakan dan Rancangan MADA II yang dilaksanakan dan mengikut apa yang difahamkan kepada saya Rancangan MADA II ini akan berjalan dalam tempoh 15 tahun baru habis Rancangan MADA II. Ini akan diikuti pula dengan Rancangan MADA III mungkin Rancangan MADA III itu akan menelan masa lebih daripada 10 tahun lagi.

Ini adalah merupakan rancangan yang terlalu lambat pada pendapat saya. Kalaulah kita telah dapat mengakui bahawa Rancangan MADA itu antara rancangan yang berjaya, satu rancangan raksaksa dan satu rancangan yang berjaya, diakui oleh Bank Dunia dan diakui oleh pakar-pakar ekonomi dunia di atas kejayaan yang telah dicapai oleh Rancangan MADA itu, maka pada pendapat saya bukanlah patut kita melambatkan tetapi patut kita segerakan dengan lebih cepat lagi. Rancangan MADA II tidak patut begitu lama sampai 15 tahun berjalan, tetapi mesti dipercepatkan sejauh-jauhnya atau sepanjang-panjangnya lima tahun sahaja mesti dihabiskan Rancangan MADA II itu, barulah nikmat daripada kejayaan Rancangan MADA itu dapat dicapai ataupun dapat dikecap oleh petani-petani dan dapat meningkat serta meninggikan taraf hidup petani-petani itu.

Yang Ketiga, sepertimana saya katakan tadi, Rancangan MADA II telah berjaya

Memang, berpuluh-puluh ribu keluarga telah dapat nikmat daripada Rancangan MADA dan dapat menanam padi lebih dua kali setahun; tambah lagi kepada Kerajaan telah memberikan subsidi kepada petani-petani. Ini satu nikmat yang telah dicapai oleh petani-petani. Tetapi selama manakah Kerajaan sanggup memberikan subsidi kepada petani-petani? Adakah sepanjang masa Kerajaan akan memberi subsidi kepada petani-petani? Saya rasa tidak akan berlaku sepanjang masa. Rancangan subsidi yang diberikan kepada petani-petani merupakan bantuan sementara dan mungkin suatu hari subsidi ini hilang begitu sahaja. Kalau sekiranya perkara itu benar sepertimana sangkaan saya, maka Kerajaan haruslah memikirkan dengan lebih teliti dan lebih bersungguh-sungguh lagi bagi memajukan petani-petani ini. Rancangan MADA telah terlaksana dan petani-petani telah dapat menanam padi dua kali setahun. Nikmat dan hasilnya begitu banyak tetapi cuba kita perhatikan pendapatan yang diperolehi oleh petani-petani itu bukan kesemuanya masuk kecek petani tetapi terlepas daripada petani-petani. Yang pertamanya sekali munculnya alat-alat jentera moden bagi memotong padi.

Memang petani-petani dapat faedah kerana padi dapat dipotong dengan begitu cepat dan tidak rosak tetapi belanja memotong itu siapa yang dapat? Orang-orang yang ada mempunyai modal yang boleh membeli alat jentera yang begitu mahal dan pergi ke sawah-sawah menuai padi yang mendapat hasil yang begitu banyak di dalam masa yang singkat padahal petani-petani yang menanam padi berkehendakkan kepada 4 bulan sekurang-kurangnya baharu dapat mengecap nikmat, tetapi orang-orang yang ada mempunyai modal yang banyak di dalam masa semalam sahaja mengaut segala keuntungan yang begitu banyak daripada petani-petani. Oleh yang demikian, pada pendapat saya patutlah pihak yang berkenaan memandang serius dalam perkara ini dan jangan menjadikan alat jentera itu sebagai satu daripada jalan untuk mendapat keuntungan tetapi pihak yang berkenaan mestilah menyediakan alat-alat ini melalui Persatuan-persatuan Peladang yang ada di dalam Persatuan-persatuan Peladang sekurang-kurangnya memberikan kepada

Persatuan-persatuan Peladang atau orang persendirian sebagai petani yang berkesanggupan pinjaman ataupun sewa-beli bagi mendapatkan alat-alat ini dan keuntungan daripada itu boleh dikecap oleh persatuan-persatuan dan dapat pula kembali kepada petani-petani yang berkenaan.

Manakala saya menyentuh berkenaan dengan jentera pemajak dan jentera pemotong padi, satu masalah yang dialami oleh petani-petani ialah berkenaan dengan alat menanam padi. Setakat ini belum ada lagi alat menanam padi yang berjaya untuk menanam padi dengan begitu cepat. Menanam padi berkehendakkan kepada tenaga manusia lagi, padahal memotong padi telah dapat digunakan jentera pemajak. Oleh yang demikian, saya berharap supaya pihak-pihak yang berkenaan dapat menyiasat dan dapat mengadakan alat-alat menanam padi yang boleh diterima dan mendatangkan hasil yang berjaya kepada petani-petani supaya dapat mereka menanam padi mereka dengan lebih sempurna lagi.

Menyentuh tentang di dalam perkara ini juga saya berpendapat latihan-latihan kepada belia-belie sama ada dalam penggunaan jentera-jentera moden dan pelaksanaan persawahan di ladang-ladang mereka patutlah diberi latihan yang banyak kepada mereka ini serta memberi semangat kepada mereka supaya dapat menyakinkan mereka di atas usaha bercucuk tanam lebih baik daripada berhijrah untuk mendapat pekerjaan sementara di bandar-bandar, kerana sekarang ini anak-anak muda di kampung-kampung lelaki dan perempuan telah meninggalkan kampung mereka menjadi satu masalah kekurangan tenaga bekerja di sawah-sawah. Kalau sekiranya latihan dan semangat ini dapat diberikan kepada mereka saya percaya dapat mengalihkan pandangan dan fikiran mereka supaya dapat menjadi petani moden di kampung ataupun di kawasan masing-masing.

Menyentuh di dalam perkara yang kedua dalam golongan miskin ini iaitu nelayan. Saya sentuh berkenaan dengan nelayan kerana dalam kawasan saya dua inilah yang banyak. Kalau saya sebut nelayan pantai Perlis panjangnya 12 batu, lebarnya 12 batu jadi

luasnya 144 batu persegi. Pukat tunda ada 500 buah. Kalaupun 12 batu lebar dan 12 batu panjang itu ditolak kawasan nelayan pantai 5 batu, daripada pantai Perlis 5 batu dan ditolak pula pantai Langkawi 5 batu tinggal 2 batu sahaja—2 batu iaitu panjang 12 batu jadi 24 batu persegi. Nelayan ada 500 sama ada yang halal ataupun yang haram—ada yang halal, ada yang haram. Permintaan daripada nelayan-nelayan itu supaya mendapatkan lesen telah diterima baik oleh Kementerian Pertanian. Tetapi saya percaya Kementerian Pertanian tidak dapat hendak melayan kesemuanya untuk mendapatkan lesen itu kerana kalau beri kesemua lesen menjadi 500 lebih itu susun bot di dalam kawasan 2 batu, panjang 12 batu itupun penuh bot sahaja maknanya, tak payah tangkap ikan. Oleh yang demikian, saya berpendapat manakala saya tinjau pandangan nelayan-nelayan ini mereka sendiripun sedar perkara ini. Mereka sedar walaupun lesen itu diberi kepada mereka kawasan tidak ada, pergi di sebelah selatan jumpa kawasan Kedah, Kedah buru, hambat dan tangkap. Pergi di sebelah utara berjumpa Thailand, Thailand bukan tangkap tetapi samun. Ini perkara-perkara yang berlaku kepada nelayan-nelayan dalam negeri Perlis. Oleh yang demikian, pada pendapat saya rancangan Kerajaan ataupun Kementerian Pertanian untuk memberi satu rancangan sewa-beli untuk mendapatkan bot-bot besar yang lebih daripada 40 tan ke atas patut diberikan kepada mereka ini supaya dapat mereka pergi ke laut yang lebih dalam. Kalau perkara ini dilakukan saya percayalah tekanan kepada nelayan di dalam kawasan Perlis iaitu 3 kawasan ataupun 3 pengkalan di Kuala Perlis, di Kuala Sungai Bahru dan di Kuala Sanglang dapat diringankan.

Dan mengikut tinjauan saya mereka ini sanggup untuk menerima rancangan bagi meluaskan pencarian mereka di laut dengan mendapatkan bot-bot yang lebih besar supaya mereka dapat berusaha menangkap ikan di laut dalam.

Itulah sedikit sebanyak yang saya dapat berikan dan dengan itu sekali lagi saya ucapkan terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Kuala Kangsar.

5.21 ptg.

Puan Yong Fatimah binti Mohd. Razali (Kuala Kangsar): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong serta membahaskan Usul Rancangan Malaysia Keempat yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Dato Perdana Menteri dalam Dewan yang mulia ini pada 27hb Mac yang lalu. Dengan sukacitanya saya mengambil peluang mengucapkan tahniah dan terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang telah melancarkan Rancangan Malaysia Keempat ini.

Tuan Yang di-Pertua, kita semua tidak dapat menafikan bahawa dalam tempoh 24 tahun kita mencapai kemerdekaan, Kerajaan telah menjalankan berbagai usaha bagi memperbaiki taraf hidup rakyat khususnya golongan yang berpendapatan rendah. Sejak itu kita telah dapat melihat kemajuan yang dicapai dalam bidang sosio-ekonomi dan keselamatan sosial yang telah memberi kebahagiaan dan kesejahteraan hidup kepada semua golongan rakyat. Perpaduan negara walaupun kadangkalanya terganggu oleh suasana dan fahaman-fahaman yang berbeza-beza, namun kita semua akui bahawa persefahaman dan rasa kemesraan tetap wujud dan perhubungan di antara satu kaum dengan yang lain berjalan dengan baik. Namun demikian saya berpendapat bahawa kita tidaklah boleh berpuas hati dengan keadaan ini dan menganggapkannya satu kejayaan yang mutlak. Sebaliknya kita perlu akui bahawa matlamat dan objektif negara masih belum kita perolehi.

Kita masih lagi mendengar rintihan dan keluhan yang secara tidak langsung mendesak kita supaya terus berjuang lebih gigih dan melaksanakan tugas kita dengan hati yang luhur dan tulus ikhlas khususnya bagi memastikan bahawa apabila tempoh 1990 sampai kelak kaum bumiputra sudah duduk sama rendah dan berdiri sama tinggi dengan bangsa lain di bumi kita ini sekurang-kurangnya.

Tuan Yang di-Pertua, seperti mana pernah saya katakan dahulu dan saya ingin mengulangi lagi bahawa masalah di hadapan kita adalah besar dan begitulah juga besarnya

tugas dan tanggungjawab kita untuk memenuhi aspirasi rakyat. Rancangan Malaysia Keempat yang baru dilancarkan ini merupakan sejarah yang tercatat bukan sahaja kepada buku yang tebal tetapi juga di setiap hati sanubari rakyat Malaysia. Perlancaran ini juga menandakan bahawa kita cuma ada hanya tinggal sembilan tahun sahaja lagi untuk memenuhi harapan dan aspirasi rakyat khususnya kaum bumiputra.

Tuan Yang di-Pertua, kita berterima kasih kepada pemimpin dan Kerajaan kerana menyediakan program-program bagi mempergiatkan pembasmian kemiskinan dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat di samping menyusun semula masyarakat yang menjadi matlamat Dasar Ekonomi Baru.

Seperti mana tercatat dalam buku Rancangan Malaysia Keempat walaupun kadar kemiskinan dalam sektor pertanian dapat dikurangkan dari 68.3% dalam tahun 1970 kepada 46.1% dalam tahun 1980 namun dalam tiap-tiap sektor kecil seperti penanam padi, pertanian campur dan perikanan kadarnya masih lagi tinggi.

Tuan Yang di-Pertua, saya berpendapat satu dasar pertanian negara yang baru sememangnya perlu digubal. Peruntukan sejumlah \$8,608.6 juta ataupun 20.1% daripada peruntukan awam adalah besar. Saya ingin menarik perhatian bahawa jumlah wang ringgit yang begitu besar tidak akan membawa sebarang perubahan positif terhadap kaum tani kecuali setiap orang yang terlibat dalam pelaksanaan ini benar-benar sedar tentang tugas-tugas dan tanggungjawab-tanggungjawab masing-masing dan sanggup pula melaksanakannya secara ikhlas dan penuh tanggungjawab.

Tuan Yang di-Pertua, kita merasa besar hati bahawa usaha-usaha yang dijalankan oleh Kerajaan dalam memperbagaikan ekonomi pertanian negara telah berjaya meningkatkan taraf hidup sebahagian besar golongan yang bergantung kepada pertanian. Akan tetapi perkembangan yang pesat ke arah memperbagaikan ekonomi pertanian ini tanpa penguasaan dan pengawalan yang rapi pada jangka masa panjang dari segi penggunaan tani tanpa mengambil kira

kedudukan dan kestabilan ekonomi dunia akan melibatkan ketidakseimbangan hasil dan pendapatan negara. Tiap satu program itu biarlah dikaji terlebih dahulu bukan sahaja dari segi kosnya tetapi juga dari segi kestabilannya.

Tuan Yang di-Pertua, dalam kita membicarakan tentang pemesanan rancangan pertanian, kita perlu sedar tentang berlakunya gejala-gejala buruk yang kurang sihat di dalam lapangan ini. Saya menyokong rakan saya dari Padang Rengas iaitu penghijrahan anak-anak muda dari desa ke kota kerana terpengaruh dengan pendapatan yang lebih lumayan dari kilang-kilang besar dan sebagainya menyebabkan tenaga pekerja di bendang-bendang, di ladang-ladang menjadi sukar diperolehi oleh kerana bidang pertanian kita masih belum mencapai ke tahap mekanisasi yang matang, maka kekurangan tenaga manusia ini sekiranya dibiarkan berlaku terus boleh menimbulkan implikasi buruk terhadap rancangan raksaksa Kerajaan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengesyorkan kepada Kerajaan supaya menggubal satu dasar yang positif bagi menjamin pendapatan para petani lebih seimbang dengan sumbangan mereka terhadap pendapatan kasar negara.

Saya juga ingin mengesyorkan agar anak-anak muda dari kawasan pada diberi kursus pertanian tanpa mengira kelulusan mereka bagi menjamin tenaga kerja di sektor ini berterusan.

Tuan Yang di-Pertua, dalam sektor perikanan pula, inginlah saya menyatakan bahawa penderitaan kaum nelayan pantai akibat dari tindak-tanduk nelayan pukat tarik tidaklah boleh kita pandang sepi. Sungguhpun saya tidak mewakili kawasan nelayan tetapi saya sangat-sangat bersimpati dan ingin membela nasib mereka. Saya ingin menyeru agar Kerajaan khasnya Jabatan Perikanan dan Polis Marin mesti bertindak tegas terhadap nelayan-nelayan pukat haram dan nelayan-nelayan pukat tarik yang tidak mematuhi undang-undang.

Perselisihan faham antara nelayan-nelayan pantai yang kebanyakannya terdiri dari orang-orang Melayu dengan nelayan pukat

tarik yang terdiri dari kaum lain boleh mencetuskan perbalahan kaum yang sudah tentu tidak diingini. Oleh itu alternatif yang ada pada Kerajaan ialah melaksanakan undang-undang secara tegas. Sebarang tolak ansur akan menjejaskan pelaksanaan perundangan kita yang telah sedia termaktub. Laporan-laporan bahawa nasib nelayan-nelayan pantai diancam oleh nelayan pukat tunda perlu disiasat secara rapi dan bersungguh-sungguh. Dengan berbuat demikian kepercayaan golongan ini terhadap Kerajaan dan pihak pelaksanaan undang-undang ini terus teguh dan yakin.

Kita tidak sanggup membiarkan golongan-golongan anti Kerajaan menanggung dan meresapi masyarakat ini untuk tujuan menimbulkan rasa benci dan cemoh terhadap Kerajaan. Tindakan pengusaha pukat tarik menangkap ikan di kawasan air cetek bukan sahaja memusnahkan jaring-jaring bubu nelayan pantai tetapi juga membunuh anak-anak ikan yang belum membesar. Sikap-sikap dan tindakan begini lambat laun akan memusnahkan pengusaha perikanan di negara kita seperti mana yang sedang berlaku di negara jiran kita.

Tuan Yang di-Pertua, pemodenan di sektor pertanian hendaklah juga diselaraskan dengan perkembangan yang pesat di bidang perindustrian, bahkan di dalam konteks ini saya ingin mengesyorkan agar Kerajaan bertindak segera mewujudkan rancangan yang lebih konkrit lagi dan menggalakkan pertumbuhan industri yang berdasarkan pertanian dengan menekankan penglibatan petani di luar bandar bagi menjamin pendapatan mereka yang baik. Skim-skim galakan kepada bumiputra untuk memasuki bidang ini perlu juga diadakan.

Tuan Yang di-Pertua, Rancangan Malaysia Keempat juga menekankan keutamaan program pelajaran dan latihan bagi memenuhi keperluan tenaga manusia bagi mencapai matlamat Dasar Ekonomi Baru. Inginlah saya mengambil kesempatan ini untuk sekali lagi mengingatkan bahawa tahun 1990 sudah tidak jauh dari kita dan ini bererti bahawa segala matlamat Dasar Ekonomi Baru untuk mempersibangkan tenaga mahir bumiputra tidak akan tercapai sekiranya usaha yang lebih gigih dalam

bidang pelajaran tidak kita laksanakan. Usaha Kerajaan untuk menubuhkan 10 buah lagi Maktab Rendah Sains MARA adalah satu usaha yang amat baik dan kita menyambutnya dengan tangan yang terbuka. Kita sedar inilah satu-satunya sahaja cara untuk menentukan yang kaum bumiputra itu benar-benar dapat dididik dalam bidang sains dan teknologi. Kalau sekarang hanya beberapa orang sahaja anak-anak Melayu yang berjaya dalam fakulti sains, kejuruteraan dan perubatan Universiti Malaya, maka kita harap kelulusan dalam Maktab MARA ini akan menjadi anak-anak semaian yang baik mutunya dan akan survive sebarang ujian dalam fakulti itu kelak. Dalam pada itu, Tuan Yang di-Pertua, Matlamat Dasar Pelajaran Kebangsaan kita untuk menggunakan Bahasa Malaysia sebagai bahasa pengantar di semua institusi pengajian tinggi perlulah dilaksanakan dengan gigih, bersungguh-sungguh dan berani.

Negara kita juga sedar bahaya polarisasi kaum akan mendatangkan bahaya kepada tanahair kita maka saya juga mengesyorkan agar Kerajaan bersikap lebih tegas mengimplimentasikan dasar Bahasa Malaysia. Selagi satu lagi bahasa pertuturan yang utuh di kalangan semua negara ini tidak diwujudkan, perpaduan sejati yang kita idam-idamkan amatlah sukar untuk diperolehi.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana Kementerian Pelajaran bertanggungjawab secara langsung dalam pelaksanaan perkara ini, maka kita semua tentu berharap agar ini dapat dijalankan secara gigih oleh pegawai yang berdedikasi dan bertanggungjawab. Dalam usaha untuk melatih kakitangan pengurusan pihak Kerajaan patutlah memberi perhatian kepada belia-belia luar bandar yang mungkin agak kurang sedikit kelulusannya dari belia bandar. Pemilihan belia luar bandar akan mendatangkan dua faedah besar. Pertama dengan berbuat demikian kita dapat mengurangkan jumlah pengangguran di luar bandar yang sememangnya amat besar bilangannya. Kedua, latihan seperti itu akan dapat kita jadikan mereka agen-agen perubahan yang boleh membantu Kerajaan mendatangkan inovasi atau idea-idea baru di kawasan

berkenaan. Dengan cara begini saya yakin segala usaha Kerajaan akan diterima baik oleh semua lapisan rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, dalam latihan kemahiran seperti yang dianjurkan oleh MARA keutamaan juga harus ditumpukan kepada belia-belia desa. Kelulusan minima tidak perlu ditekankan sangat kerana kita sendiri akui bahawa ramai pekerja-pekerja mahir keturunan bukan bumiputra misalnya tidakpun mempunyai sebarang kelulusan. Oleh yang demikian, inginlah saya mengesyorkan pemilihan untuk mendapatkan calon-calon dititikberatkan juga tentang minat, bukan sahaja kelulusan.

Tuan Yang di-Pertua, sekianlah sahaja saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar.

5.45 ptg.

Tuan Lee Lam Thye (Kuala Lumpur Bandar): Tuan Yang di-Pertua, semasa melancarkan Rancangan Malaysia Keempat di Dewan Rakyat pada 27hb Mac, 1981, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah menggambarkan Rancangan tersebut sebagai "rancangan ke arah kemakmuran perpaduan dan kesejahteraan".

Apa yang saya anggap amat penting dalam ucapan pemulaan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri itu ialah apabila beliau berkata bahawa "sikap heloba dan keterlaluan oleh mana-mana pihak boleh menjejaskan dan menghancurkan kemakmuran dan kesejahteraan yang kita nikmati."

Sesungguhnya, satu daripada masalah-masalah utama yang dihadapi oleh Malaysia ialah bagaimanakah untuk menghapuskan semua golongan yang keterlaluan dan berfahaman perkauman dalam sebuah negara pelbagai kaum seperti kita.

Saya terpaksa menegaskan di sini bahawa sikap dan pendekatan yang keterlaluan kepada berbagai-bagai masalah di negara pelbagai kaum adalah amat merbahaya oleh kerana ini akan hanya mengarah kepada polarisasi kaum yang lebih dalam lagi di negara ini.

Ucapan-ucapan dan resolusi-resolusi yang ganas sebagaimana yang dilahirkan oleh Ketua Pemuda UMNO baru-baru ini, serta juga sikap perkauman yang tinggi akan hanya berjaya membawa ke arah perpecahan kaum yang lebih besar dan pertentangan yang lebih hebat dalam masyarakat pelbagai kaum seperti kita.

Kenyataan-kenyataan yang keterlaluan sifatnya umpamanya yang menggesa kepada pelaksanaan Fasal 21 (2) Akta Pelajaran 1961 yang meminta supaya Sekolah-sekolah Rendah Cina dan Tamil ditutup dan ditukarkan menjadi Sekolah Rendah Kebangsaan; di samping juga gesaan yang dibuat di Kongres Ekonomi Bumiputra yang Ketiga bahawa penyertaan....

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar, banyak Ahli-ahli Yang Berhormat mengatakan 45 minit tak cukup kerana diulang-ulang perkara yang cakapkan. Saya sudah mendengar perkara ini empat-lima kali. Ini yang membuang masa, tak cukup 45 minit.

Tuan Lee Lam Thye: Tetapi saya....

Tuan Yang di-Pertua: Ya, Ahli Yang Berhormat dari Petaling semalam cakap itu juga. Ahli Yang Berhormat pun sudah bercakap dalam masa membahaskan Titah Ucapan Di Raja begitu juga. Jadi ini menghabiskan masa. Sila teruskan.

Tuan Lee Lam Thye: Saya yakin saya boleh menghabiskan ucapan saya dalam masa yang ditentukan. Tadi saya katakan bahawa kenyataan yang dibuat misalnya apa yang saya sentuh adalah kenyataan yang ekstrimis yang patut diseekat.

Mereka yang bertanggungjawab membuat kenyataan-kenyataan ini hendaklah didakwa tanpa perlu takut atau sebaliknya.

Tetapi yang anihnya mereka ini dibebaskan, sedangkan mereka yang membuat kenyataan secara terbuka, seperti kami dalam DAP, untuk menentang mereka dan sikap perkauman mereka disifatkan sebagai perkauman dan pemecah perpaduan.

Adalah jelas kita tidak dapat lihat di mana wujud keadilan. Demi kepentingan perpaduan negara yang mana Rancangan Malaysia Keempat diharap akan mencapainya, saya suka menggesa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri supaya bertindak dengan tegas untuk memberhentikan semua bentuk keterlaluan dan kenyataan yang berperkauman yang lahir daripada mana-mana parti politik termasuk parti pemerintah.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mesti menyedari bahawa kunci kepada survival dan kemajuan Malaysia terletak dalam kesederhanaan berpolitik dan dasar pelbagai kaum.

Dalam sebuah negara pelbagai kaum seperti Malaysia, saya mesti menegaskan sekali lagi, tidak ada tempat untuk fahaman yang keterlaluan dalam apa bentuk sekalipun.

Kerajaan hendaklah mengambil tindakan atau langkah segera bahawa hanya dasar pelbagai kaum yang diamalkan yang akan memastikan survival dan kemajuan Malaysia.

Tidak pernah berlaku sepanjang sejarah Malaysia selama 24 tahun berdepan dengan kesukaran dan cabaran kepada keutuhan dan kedaulatan negara sebagaimana sekarang apabila Malaysia memasuki dekad lapan puluhan.

Di bidang antarabangsa, Malaysia hidup dalam satu masa yang amat merbahaya dan dalam rantau yang amat membimbangkan kerana pengelusan Persekutuan Indo-China yang didukung oleh Soviet dan dikepalai oleh Hanoi yang mengancam integriti Wilayah dan perpaduan serantau di negara-negara Asia Tenggara yang bukan komunis.

Vietnam dengan jumlah kekuatan ketenteraan yang terbesar di Asia Tenggara dan penempatan ketenteraan Soviet di Asia telah mengubah sepenuhnya perimbangan kuasa ketenteraan di rantau ini.

Dalam menghadapi perkembangan-perkembangan seumpama itu, maka Malaysia sebenarnya berada dalam satu perlumbaan menentang masa untuk menguatkan pertahanan dan kekuatannya sendiri.

Meskipun Kerajaan nampaknya telah mengambil perhatian utama masalah ini dan telah bertindak memperuntukkan sebanyak \$9,371.5 juta atau merupakan 23.8 peratus daripada jumlah penuh peruntukan di bawah Rancangan Malaysia Keempat untuk pertahanan dan keselamatan, tetapi mestilah diingat bahawa pertahanan Malaysia tidak boleh dijamin hanya dengan pembesaran anggota tentera serta membelanjakan lebih banyak wang untuk alat pertahanan saja.

Apa yang amat perlu, Kerajaan hendaklah memenangi hati dan fikiran rakyat dan menjadikan mereka sedia berkorban nyawa kerana mempertahankan negara andainya berlaku sesuatu pencerobohan luar.

Walaupun adalah perlu mengambil daya-usaha dan tindakan diplomatik bagi mendahului sesuatu rancangan Vietnam di peringkat ASEAN, adalah juga lebih perlu bahawa perhatian utama diberikan bagi memperkuatkan ketahanan negara kita dan memenangi hati dan fikiran rakyat menerusi penghapusan ketidak-seimbangan sosio-ekonomi yang boleh menjadi amat merbahaya kepada kedaulatan dan keutuhan negara daripada ancaman luar yang terang.

Apabila bercakap mengenai penghapusan ketidak seimbangan dan ketidak-adilan dalam sosio-ekonomi di negara ini, satu daripada ketidak-adilan sosial yang terbesar di negara ini ialah Dasar Pelajaran Kebangsaan.

Tuan Speaker, dua perkara pelajaran yang tidak memuaskan hati di negara ini ialah:

- (a) peluang-peluang pelajaran yang kian berkurangan, terutamanya peluang-peluang pelajaran tinggi untuk anak Malaysia; dan
- (b) perasaan tidak terjamin yang dirasakan oleh sebahagian besar rakyat Malaysia mengenai pelajaran bahasa ibunda dalam sebuah negara pelbagai kaum seperti Malaysia.

Andainya kedua-dua perkara pelajaran yang tidak memuaskan hati ini tidak dapat diselesaikan dengan sikap keutamaan dan kenegaraan, ianya akan menjadi penghalang kepada pengujudan sebuah negara dan rakyat yang bersatu-padu. Lebih lama

perasaan tidak puas hati ini dibiarkan, lebih banyak keburukan yang akan berlaku kepada perpaduan dan integrasi nasional.

Sebagaimana yang saya katakan dalam perbahasan tadi, pengurangan yang ketara di dalam peluang-peluang pelajaran tinggi, terutamanya untuk pelajar-pelajar bukan Melayu adalah satu ketidak-adilan baru. Inilah sebabnya kenapa pelajaran tinggi telah menjadi satu isu yang memecahbelahkan rakyat dan kenapa masalah ini memerlukan perhatian dan penyelesaian segera jika tidak ingin lihat menjadi sebab terbesar yang mencacatkan perpaduan negara.

Pertambahan 2% setahun untuk pengambilan pelajar-pelajar bukan Melayu ke dalam kelima-lima universiti tempatan telah membangkitkan rasa tidak puas hati dan menambah kekecewaan di kalangan pelajar-pelajar Malaysia ke peringkat yang lebih tinggi. Pengambilan 2 peratus setahun adalah tidak bermanfaat dan oleh sebab ini bererti hanya 30 hingga 40 orang pelajar yang ditambah setahun dan bagaimana ini boleh diharapkan untuk memenuhi keperluan pelajaran tinggi untuk pelajar-pelajar bukan Melayu.

Kami menggesa Menteri Pelajaran supaya berhenti bercakap mengenai kadar peratusan ini tetapi hendaklah memberikan pendidikan yang secukupnya kepada anak-anak kita hingga ke peringkat yang mereka tercapai, kerana ini akan memberikan faedah kepada negara kita secara keseluruhannya.

DAP menyokong penuh bantuan Kerajaan untuk membolehkan pelajar-pelajar Melayu menguasai peluang-peluang pelajaran tinggi, tetapi ini tidak semestinya dilakukan dengan mengorbankan hak anak-anak bukan Melayu dalam mendapatkan peluang-peluang pelajaran tinggi.

Masalah ini boleh diselesaikan dengan melaksanakan tiga langkah yang berikut:

- (1) memperbesarkan lagi tempat-tempat belajar di kelima-lima buah universiti tempatan;
- (2) Kerajaan hendaklah menggunakan wang daripada hasil minyaknya untuk mendirikan sekurang-kurangnya dua buah lagi universiti; dan

- (3) membenarkan penubuhan universiti-universiti persendirian.

Adalah satu perkara yang mendukacitakan bahawa walaupun Rancangan Malaysia Keempat telah menyediakan peruntukan sejumlah \$2,992.8 juta untuk pelajaran dan latihan, tetapi tidak disentuh mengenai penubuhan universiti-universiti baru bagi menampung keperluan-keperluan dan pengembangan pelajaran di negara ini.

Di bawah Perenggan 986 berhubung pelajaran tinggi, ada dinyatakan bahawa pendaftaran dalam "pelajaran tinggi bertambah sebanyak 235.5% dari 11,364 dalam tahun 1970 kepada 38,125 dalam tahun 1980". Rancangan Malaysia Keempat selanjutnya telah merancang bahawa pada tahun 1985 akan terdapat pertambahan lagi sebanyak 56.8% iaitu daripada 38,125 kepada 59,788 orang.

Memandangkan kepada pertambahan yang dirancangan ini dan juga memandangkan bahawa pelajaran ialah satu alat yang penting dalam memenuhi keperluan tenaga pekerja untuk mencapai matlamat Dasar Ekonomi Baru, Rancangan Malaysia Keempat hendaklah menyediakan peruntukan untuk membina sekurang-kurangnya dua buah lagi universiti baru di negara kita.

Tuan Speaker, Perenggan 1,000 Rancangan Malaysia Keempat menyatakan bahawa bilangan murid di peringkat pelajaran rendah di sekolah-sekolah Kerajaan dan Sekolah bantuan Kerajaan dijangka meningkat daripada 2,006,760 dalam 1980 kepada 2,260,366 dalam tahun 1985. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat, 8,000 bilik darjah akan dibina bukan saja untuk mengatasi kekurangan kemudahan-kemudahan bilik darjah yang sedia ada tetapi juga untuk menampung bilangan murid yang bertambah.

Pertambahan bilangan murid sekolah rendah, terutamanya berhubung dengan sekolah-sekolah rendah Tamil dan Cina hendaklah diseimbangkan dengan satu pertambahan dalam bilangan sekolah-sekolah seumpama itu di negara ini.

Bilangan kanak-kanak Cina Malaysia yang belajar dalam sekolah-sekolah Rendah Cina

bertambah setiap tahun dan ini jelas menunjukkan satu keperluan supaya dibina lagi sekolah-sekolah rendah Cina dalam kawasan-kawasan yang padat dengan penduduk kaum Cina.

Sebagai tambahan kepada gesaan saya supaya dibina lebih banyak Sekolah-sekolah Rendah Cina, saya juga mencadangkan bahawa Kementerian Pelajaran hendaklah mengambil langkah untuk memastikan bahawa sekumpulan wang yang cukup hendaklah diperuntukkan daripada peruntukan Rancangan Malaysia Keempat untuk biayai penyenggaraan yang sempurna untuk sekolah-sekolah rendah Cina dan Tamil, bagi menampung pertambahan mereka di samping menyediakan tenaga pengajar terlatih yang cukup untuk mengajar di sekolah-sekolah itu.

Kerajaan hendaklah menghentikan perbuatan diskriminasi terhadap sekolah-sekolah Cina dan Tamil tetapi sebaliknya menyediakan mereka dengan peruntukan yang cukup untuk menampung biayai penyenggaraan dan pertambahan bilangan murid-murid.

Kenyataan bahawa terdapat ramai rakyat Malaysia berketurunan Cina yang hendak menghantar anak-anak mereka ke Sekolah Rendah Cina membuktikan dengan kuat bahawa mereka hendak mencapai hak Perlembagaan negara mereka supaya anak-anak mereka menerima pelajaran bahasa ibunda.

Memandangkan di atas, adalah jelas bahawa di dalam usaha untuk mengatasi masalah kedua rasa tidak puas hati mengenai pelajaran yang dirasakan tidak terjamin oleh sebilangan besar rakyat Malaysia mengenai pelajaran bahasa ibunda, apa yang Kerajaan perlu lakukan ialah dengan membatalkan Fasal 21 (2) Akta Pelajaran 1961 yang memberi kuasa kepada Menteri Pelajaran apabila difikirkan sesuai menukarkan sekolah-sekolah rendah Cina dan Tamil menjadi sekolah rendah kebangsaan.

Aspirasi rakyat Malaysia berketurunan Cina, sepenuhnya adalah menurut Artikel 152 Perlembagaan Malaysia, ialah bahawa sekolah-sekolah rendah Cina hendaklah diiktiraf sebagai sebahagian dasar pelajaran

kebangsaan, yang tidak boleh dan tidak memungkinkan penukaran sekolah-sekolah itu menjadi sekolah-sekolah rendah kebangsaan.

Saya sekarang beralih daripada pelajaran kepada kebudayaan, Perenggan 116 di bawah Aktiviti Kebudayaan, Rancangan Malaysia Keempat mencatatkan bahawa sepanjang tempoh rancangan, usaha-usaha akan digiatkan untuk mengukuhkan dan memperkayakan kebudayaan kebangsaan. Usaha-usaha itu termasuk kerja-kerja penyelidikan kebudayaan asli dan kebudayaan lain dalam negara ini untuk memperkayakan kebudayaan nasional.

Berhubung dengan memperkayakan kebudayaan kebangsaan, saya suka menekankan di sini mengenai peri pentingnya mengintegrasikan kebudayaan tradisi semua kaum yang utama dan lain-lain suku kaum di negara ini dengan tujuan untuk mewujudkan satu kebudayaan Malaysia yang sebenar yang mana semua rakyat Malaysia boleh berbangga.

Dengan pandangan ini, saya suka menggesa Kerajaan supaya mengiktiraf dan menerima kebudayaan tradisi Cina Tarian Singa dan 'kung fu' sebagai sebahagian kebudayaan kebangsaan Malaysia. Begitu juga, kebudayaan tradisi India hendaklah juga diterima sama. Inilah aspirasi kaum Cina dan India yang menjadi rakyat negara ini.

Di bawah Pembangunan Kampung dan Masyarakat, Tuan Speaker, saya suka menyatakan bahawa di bawah Rancangan Malaysia Keempat satu peruntukan khas berjumlah \$100 juta telah diperuntukkan untuk pemulihan kampung. Rancangan Pemulihan Kampung ini telah dilancarkan pada tahun 1979 bagi menyediakan bantuan bahan untuk memperbaiki rumah-rumah dan menyelaraskan peruntukan kemudahan-kemudahan asas. Pada akhir tahun 1980, lebih kurang 885 buah kampung yang memperolehi faedah daripada rancangan ini.

Memandangkan skim seumpama itu amat berjaya dilaksanakan untuk kampung-kampung, saya juga ingin mencadangkan bahawa satu skim seumpama itu hendaklah juga dilaksanakan untuk kampung-kampung baru di negara ini. Walaupun Kerajaan

mendakwa bahawa ia telah membantu menyediakan kemudahan asas kepada kampung-kampung baru di negara ini, tetapi yang jelas kelihatan ialah kemiskinan yang masih menjadi satu masalah kepada banyak kampung baru. Penduduk-penduduk kampung baru yang miskin yang memerlukan bantuan untuk memperbaiki dan memperelokkan rumah mereka hendaklah diberikan bantuan oleh Kerajaan.

Berhubung dengan Kerajaan Tempatan, yang mana sejumlah \$199.8 juta diperuntukkan di bawah Rancangan Malaysia Keempat untuk menyediakan kepada semua pihak berkuasa tempatan dengan peruntukan tahunan bagi penyenggaraan jalan, perparitan, bekalan air, api elektrik, padang permainan, pasar dan gerai, adalah harapan saya bahawa Kerajaan tidak akan terus menerus melakukan diskriminasi ke atas kawasan-kawasan yang dimenangi oleh Pembangkang. Sering berlaku pada masa lepas, malah ke hari ini, kawasan-kawasan pihak berkuasa tempatan seperti yang dipegang oleh Ahli Dewan Undangan Negeri daripada Pembangkang tidak mendapat peruntukan yang cukup bagi menyelesaikan kemudahan-kemudahan asas untuk rakyat. Kawasan Negeri saya di Serdang ialah salah satu contoh yang baik.

Tuan Speaker, Perenggan 1016, buku Rancangan Malaysia Keempat, ada menyatakan bahawa matlamat perumahan adalah untuk menentukan supaya semua rakyat Malaysia terutamanya golongan yang berpendapatan rendah mempunyai peluang menikmati kemudahan perumahan yang mencukupi. Dan Perenggan 1017 pula menyatakan bahawa langkah-langkah akan terus diambil bagi memastikan supaya perumahan mampu dibiayai oleh rakyat terutamanya golongan yang berpendapatan rendah.

Berasaskan di atas, saya suka menegaskan bahawa strategi-strategi baru terpaksa dirumuskan bagi memperbaiki kemampuan pelaksanaan pembinaan rumah kos rendah supaya memenuhi matlamat perumahan, terutamanya perumahan kos rendah seperti yang digariskan di bawah Rancangan Malaysia Keempat.

Daripada 923,300 unit rumah yang perlu dibina dalam jangkamasa Rancangan Malaysia Keempat, sejumlah 398,570 unit merupakan lebih kurang 43.2% yang dibina oleh sektor awam sedangkan sektor swasta dijangka akan membina lebih kurang 524,730 unit atau 56.8% daripada matlamat rancangan.

Menentukan matlamat adalah satu perkara tetapi dalam analisa terakhir apa yang penting ialah sama ada Kerajaan berupaya memperbaiki kemampuan pelaksanaannya dan memenuhi matlamatnya.

Perenggan 768 dalam buku Rancangan Malaysia Keempat menyatakan bahawa sektor pembuatan terus memainkan peranan yang utama dalam pencapaian Dasar Ekonomi Baru, dan dijangka mewujudkan banyak peluang pekerjaan untuk tenaga kerja yang baru dalam pasaran buruh. Lebih lanjut lagi, perenggan 783 dalam Rancangan Malaysia Keempat menyatakan bahawa sektor pembuatan akan terus menjadi sektor penting dalam pertumbuhan ekonomi negara bagi tempoh 1981 hingga 1985 dan kadar pertumbuhannya dijangka meningkat sebanyak 11% setahun. Pentingnya sektor pembuatan terletak pada kenyataan bahawa di bawah Rancangan Malaysia Keempat adalah dijangka sebanyak 267,000 pekerjaan lagi akan diwujudkan.

Berhubung dengan sektor pembuatan, saya ingin bercakap mengenai industri kecil yang memainkan satu peranan penting dalam pembangunan usahawan dan pengwujudan pekerjaan. Walaupun saya tahu bahawa Kerajaan ada bertindak untuk menggalakkan pembangunan industri-industri kecil menerusi peruntukan pinjaman oleh agensi-agensi sektor awam, tetapi masalah yang dihadapi oleh sektor industri kecil masih belum diselesaikan.

Masalah utama yang dihadapi oleh industri-industri kecil di negara ini, terutamanya dalam Wilayah Persekutuan, ialah kekurangan tapak industri yang sesuai yang mana mereka boleh memohon untuk menggerakkan perniagaan mereka.

Saya suka mencadangkan di sini bahawa bantuan kerajaan untuk galakan industri-industri kecil akan hanya bermakna jika Kementerian Wilayah Persekutuan, pelbagai

jabatan Kerajaan dan lain-lain agensi pembangunan tanah yang berkenaan berupaya untuk membuka lebih banyak tapak kawasan untuk industri kecil.

Jika Kerajaan berupaya memperuntukkan sejumlah \$125 juta untuk penubuhan sebuah Perbadanan Industri Berat di bawah Rancangan Malaysia Keempat bagi merancang, melaksana dan menguruskan projek-projek dalam bidang industri berat, adalah harapan saya jika Kerajaan boleh menubuhkan satu badan yang sama yang boleh mengambil tugas pembangunan industri-industri kecil.

Samalah penting ialah hakikat bahawa Kerajaan hendaklah mengikhtikarkan supaya semua pengusaha-pengusaha industri kecil yang layak mendapatkan tapak untuk industrinya hendaklah diberikan tapak tersebut. Mana-mana pengusaha industri kecil yang telah menerima notis pengusiran kerana menjalankan perniagaan mereka dalam kawasan yang salah, contohnya ada banyak kes dalam Wilayah Persekutuan, saya rasa hendaklah diberikan keutamaan apabila mereka hendak memohon sesuatu kawasan baru. Tidak sebuah industri kecil seharusnya menjadi mangsa sebelum satu tapak yang sesuai diperuntukkan kepada mereka bagi tujuan penempatan semula.

Tuan Speaker sebagai seorang Ahli Parlimen yang dipilih mewakili satu kawasan bandar, saya ingin membangkitkan soalan pembasmian atau mengatasi masalah kemiskinan di bandar, terutamanya di dalam Wilayah Persekutuan.

Di bawah Peruntukan Pembangunan Awam oleh negeri-negeri di sepanjang tempoh Rancangan Malaysia Keempat, saya mengetahui bahawa sejumlah \$2,489.28 juta diperuntukkan bagi Wilayah Persekutuan. Antara masalah-masalah yang dihadapi oleh orang-orang miskin di bandar dalam Wilayah Persekutuan adalah masalah perumahan dan membina kehidupan menerusi penajaan dan perniagaan kecil.

Banci Pertanian tahun 1977 telah menunjukkan bahawa 6.7% daripada jumlah isi rumah adalah dalam kemiskinan dalam tahun 1976 dan dalam daripada jumlah itu kadar kemiskinan bandar ialah 6.8%

Masalah kemiskinan bandar dalam Wilayah Persekutuan terutamanya dalam kawasan saya, Kuala Lumpur Bandar, boleh diatasi dengan langkah-langkah berikut:

- (1) melaksanakan skim-skim perumahan kos rendah secara besar-besaran dan membahagikannya kepada semua golongan berpendapatan rendah yang layak memiliki rumah itu tanpa mengira kaum;
- (2) Menyediakan satu skim untuk menjual semua rumah kos rendah termasuk rumah pangsa kos rendah kepada mereka yang menyewa rumah tersebut terus selama lebih 10 tahun; dan
- (3) Menyediakan peluang-peluang perniagaan yang cukup dan membuka lebih banyak tapak penjaja di samping memudahkan lagi permohonan untuk mendapatkan lesen supaya peluang-peluang pekerjaan sendiri boleh diwujudkan.

Daripada kesemua masalah sosio-ekonomi yang terdapat dalam Wilayah Persekutuan yang sangat serius ialah masalah perumahan. Terdapat pada hari ini lebih kurang 30,000 orang pemohon yang berada dalam senarai menunggu untuk perumahan kos rendah dalam Wilayah Persekutuan. Lebih banyak lagi yang telah didaftar untuk rumah-rumah kos rendah apabila Dewan Bandaraya membuka permohonan rumah-rumah kos rendah pada baru-baru ini.

Di bawah Rancangan Malaysia Keempat, sejumlah \$201 juta diperuntukkan untuk perumahan awam dalam Wilayah Persekutuan. Dewan Bandaraya juga telah mengumumkan lebih awal bahawa 30,000 unit rumah kos rendah akan dibina di bawah Rancangan Malaysia Keempat untuk Wilayah Persekutuan.

Memandangkan di atas, saya suka menggesa Dewan Bandaraya dan Kementerian Wilayah Persekutuan supaya mengambil semua langkah bagi memastikan bahawa matlamat akan dicapai menerusi pembaikan kemampuan perlaksanaannya.

Berhubung dengan masalah penjaja, saya suka menggesa pentadbiran Dewan Bandaraya supaya memudahkan lagi dasar

perlesenannya supaya lebih ramai penaja yang tidak berlesen boleh dilesenkan.

Lebih banyak tapak yang sesuai hendaklah dibuka untuk penaja-penaja dan peniaga kecil tidak sahaja di atas tanah Kerajaan tetapi juga di semua kawasan perumahan supaya lebih banyak peluang-peluang pekerjaan sendiri boleh diwujudkan.

Lanjutan kepada masalah kemiskinan bandar, saya juga ingin menggesa Kerajaan supaya menggunakan \$2,489 juta untuk Wilayah Persekutuan bagi memperbaiki keselesaan hidup rakyat di samping menjadikan Kuala Lumpur satu tempat yang sejahtera untuk hidup.

Kuala Lumpur sebagai ibu negara adalah sebuah bandaraya yang pesat membangun dan berkembang yang menghadapi berbagai rupa masalah sepertimana bandaraya-bandaraya besar yang lain.

Masalah-masalah kesesakan lalu-lintas, kekurangan satu sistem pengangkutan awam yang cekap, masalah pencemaran, masalah banjir dan lain-lain masalah sosial seperti penyalahgunaan dadah seharusnya diatasi dengan bersistematis dan berkesan jika tidak ianya akan menjadi bertambah buruk di masa hadapan.

Bagi memastikan semua masalah pembangunan Kuala Lumpur boleh dibuat dengan berkesan, saya ingin mencadangkan bahawa sebuah Suruhanjaya Pembangunan Ibu Negara hendaklah diwujudkan.

Akhirnya, izinkan saya mengeluarkan pandangan-pandangan berkaitan bagaimana menjadikan Rancangan Malaysia Keempat boleh mencapai kejayaan.

Untuk memastikan bahawa Rancangan Malaysia Keempat akan menjadi alat yang bermakna ke arah mewujudkan sebuah negara yang bersatu-padu, aman dan makmur di samping membawakan satu kehidupan yang selesa untuk semua rakyat Malaysia, Kerajaan mestilah bersedia menimbang dan menerima semua cadangan membina tidak kira daripada Pembangkang atau daripada mana-mana lapisan masyarakat mengenai apa juga kekurangan dalam rancangan itu.

Apa yang lebih penting ialah Kerajaan mestilah menunjukkan bahawa ianya mempunyai keazaman politik untuk mempelajari semua kesilapan dan kesalahan atau kekurangan Rancangan Malaysia Ketiga bagi memastikan semua kesalahan itu tidak akan berulang lagi.

Matlamat-matlamat yang sedap didengar sebagaimana yang digaris dalam Rancangan Malaysia Keempat adalah satu perkara tetapi apa yang lebih penting ialah perlaksanaannya dan pencapaian harapan dan aspirasi yang tinggi dan juga untuk lebih kurang 16 juta rakyat Malaysia iaitu jumlah penduduk yang dijangka pada tahun 1985.

Kejayaan pelaksanaan Rancangan Malaysia Keempat menghendaki satu takungan tenaga manusia yang terlatih, mahir dan satu pentadbiran yang benar-benar berkesan, cekap, dedikasi dan jujur.

Kejayaan Rancangan Malaysia Keempat akan disukai sama ada ianya berjaya menjadi satu pelan perpaduan negara dan pembinaan negara pelbagai kaum.

Meskipun ianya pada dasarnya adalah satu rancangan pembangunan ekonomi yang dirumus dengan strategi dua mata untuk membasmi kemiskinan tanpa mengira kaum dan menyegerakan proses menyusun semula masyarakat Malaysia di samping memperbaiki mutu kehidupan rakyatnya, tetapi sumbangan terbesar Rancangan Malaysia Keempat akan merupakan sejauh mana ianya akan menolong menyatupadukan berbagai lapisan kaum di Malaysia dan menjadikan satu negara Malaysia yang bersatu-padu.

Meskipun dekad lepas ditanda dengan perkembangan ekonomi yang pesat dan perubahan strukturnya bagi membolehkan setiap rakyat Malaysia menikmati satu taraf kehidupan yang baik akan tetapi matlamat utama pembangunan ialah pencapaian perpaduan negara.

Sebagaimana Rancangan Malaysia Keempat mencatatkan dan saya quote, "tidak ada negara, walau bagaimana kaya sekalipun, akan kukuh dan selamat jika rakyatnya tidak bersatu padu dan kurang mempunyai semangat bertanggungjawab kepada negara". Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Alor Setar.

6.04 ptg.

Tuan Oo Gin Sun (Alor Setar): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rancangan Malaysia Keempat yang dilancarkan oleh Perdana Menteri kita dalam Dewan pada hari Jumaat. Tidak boleh dinafikan bahawa Rancangan Malaysia Keempat yang terbesar untuk lima tahun dibandingkan dengan Rancangan Kedua dan Ketiga yang dilancarkan oleh Kerajaan Barisan dengan tujuan ke arah kemakmuran, berpaduan dan kesejahteraan untuk negara.

Perdana Menteri kita telah menghuraikan bahawa kejayaan Rancangan Kedua dan Ketiga dengan sebab kestabilan politik dalam negara dan untuk mencapai kemajuan Rancangan Malaysia Keempat maka mustahak bagi kestabilan politik negara. Perdana Menteri kita telah menyatakan bahawa sikap haloba dan keterlaluan oleh mana-mana pihak patut diperhati oleh kerana Negara kita tidak boleh ada pihak yang haloba dan keterlaluan oleh sebab mereka itu boleh menjejaskan dan menghancurkan kemakmuran dan kesejahteraan yang kita nikmati. Kita akan makmur dan sejahtera dan aman dengan pelancaran Rancangan Malaysia Keempat.

Kita telah tahu bahawa dalam Negara kita yang berbilang bangsa maka tidak mesti boleh memuaskan kehendak keseluruhan kaum. Bahawa kedudukan politik yang stabil boleh menjayakan Rancangan Malaysia Keempat, jika pemimpin-pemimpin dalam Barisan National boleh menahan diri (restrain) berdisiplin dalam kelakuan dan percakapan.

Tiap-tiap ahli dalam Dewan ini menyokong Rancangan Malaysia Keempat dan Dasar Ekonomi Baru dan akan menjadi kenyataan polisi ini akan dijalankan. Jika kelakuan pemimpin-pemimpin tertahan (constraining) dan mentafsirkan sebagai perniagaan dan merosakkan Polisi Ekonomi Baru atau bercanggah dengan kehendak kebangsaan maka akan melahirkan kecemasan dan salah faham antara semua kaum. Jika ada salah faham maka salah faham itu boleh diselesaikan di meja supaya tidak

diperluaskan dengan slogan tempek sorak dan ini akan menjejaskan kestabilan politik dan ini tidak akan mendatangkan kebaikan untuk mengimplementasi Rancangan Malaysia Keempat. Kita tahu bahawa membuat 'Instant Maxwell Coffee' mudah maka pihak-pihak boleh menjadi pahlawan dengan serta-merta. Hanya cuma bertempek sorak dan sayang terhadap tanahair (chauvinism) maka boleh menjadi juara dengan sekelip mata akan tetapi dalam masa yang panjang tidak akan memberi faedah kepada negara dan akibatnya keadaan kacau-bilau kepada negara. Maka kemajuan Rancangan Malaysia Keempat tindakan bergantung bagaimana diimplementasi bahkan bagaimana pemimpin-pemimpin kita gerak balas cabaran itu. Saya harap pemimpin-pemimpin kita akan gerak balas cabaran itu selepas memberi timbangan semua kaum.

Rancangan Malaysia Keempat telah menyediakan wang sebanyak \$13,714 million untuk hapuskan kemiskinan dan membentuk masyarakat.

Kita telah tahu bahawa kemiskinan masih ada di luar bandar dan dalam bandar dan langkahannya kena diambil untuk menuju kehidupan bagi dalam bandar dan luar bandar dan kerajaan telah bercadang untuk meningkatkan kehidupan rakyat yang miskin.

Tuan Yang di-Pertua, di bawah Rancangan Malaysia Keempat ada peruntukan bagi negeri-negeri dalam Malaysia. Jumlah peruntukan bagi negeri-negeri berjumlah \$42,829.5 million dan saya yang datang daripada Kedah berasa sukacita bahawa sebanyak \$2,388.67 million diperuntukkan ke Kedah.

Saya tahu bahawa negeri-negeri yang belum maju seperti Kedah boleh menjadi terlupa daripada talian kemajuan. Saya berasa bangga dalam Rancangan Malaysia Keempat Kedah telah mendapat peruntukan yang patut.

Akhir sekali, Tuan Speaker, saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan tampil ke hadapan untuk melancarkan rancangan ini untuk rakyat.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Sabak Bernam.

6.10 ptg.

Dato' Jamaluddin bin Haji Suhaimi (Sabak Bernam): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk turut menyokong dan membahaskan usul Rancangan Malaysia Keempat oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri di Dewan ini pada 27-3-1981 yang lalu. Saya mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Kerajaan kerana melancarkan Rancangan Malaysia Keempat dan tahniah kepada Kerajaan kerana dapat menjayakan Rancangan Malaysia Pertama, Kedua dan Ketiga. Tiada siapa dapat menafikan kejayaan yang telah dicapai kecuali bagi mereka yang tidak kenal sejarah dan tidak tahu syukur. Bagaimanapun tidak boleh dinafikan tentulah ada kesilapan-kesilapan dan kelemahan-kelemahan yang telah berlaku dan semuanya ini tentulah sudah ada dalam ingatan Kerajaan untuk jadi panduan bagi menjayakan Rancangan Malaysia Keempat.

Tuan Yang di-Pertua, kemajuan yang dicapai dalam tempoh 10 tahun dalam bidang pertumbuhan ekonomi adalah sangat menggalakkan dan membanggakan. Pendapatan per kapita meningkatkan 12% mengikut harga semasa iaitu daripada 1,142 dalam tahun 1970 kepada 3,532 dalam tahun 1980, satu kemajuan yang sukar dicapai oleh negara-negara yang sedang membangun. Soalnya ialah bagaimanakah hendak mengecilkan jurang antara yang berada dengan yang tidak berada? Inilah yang menjadi tujuan utama untuk mencapai perpaduan negara melalui pembasmian kemiskinan tanpa mengira kaum dan penyusunan semula masyarakat Malaysia bagi memperkukuhkan ketahanan negara.

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana rakan-rakan saya Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain saya juga hendak menyentuh sektor pertanian. Saya sedar bahawa sektor pertanian sangat mendapat perhatian berat dari Kerajaan, bagaimanapun saya hendak menekankan dalam Rancangan Malaysia Keempat diharapkan kita akan dapat menambahkan pengeluaran bekalan makanan dalam negeri seperti beras, daging, ayam, telur dan lain-lain. Negara kita seharusnya berdikari dalam soal bekalan makanan, hendaknya dalam Rancangan

Malaysia Keempat kita tidak akan mengimport lagi barang-barang makanan seperti yang saya sebut tadi. Negara kita subur dan ada kemudahan-kemudahan, mengapa kita mesti tidak usahakan dengan secukupnya sehingga cukup keperluan kita sendiri? Tetapi tujuan ini tidak boleh dicapai kalau tidak ada pandangan yang tinggi dari pihak Kerajaan kepada petani-petani yang menghasilkan barang-barang makanan. Dengan adanya penghargaan dan pandangan yang tinggi barulah mereka akan berlumba-lumba untuk menambah hasil pengeluaran mereka. Mencukupkan pengeluaran hasil makanan adalah sangat penting terutama memandang keadaan politik dunia dan ekonomi dunia yang tidak stabil. Dalam masa Jepun, Malaysia kekurangan beras, rakyat Malaysia kebanyakannya tidak dapat makan nasi, hanya makan ubi, keladi, jagung, pisang dan juga biji-biji getah, oleh itu persediaan mencukupkan segala rupa jenis makanan hendaklah diutamakan. Adalah silap jika kita memandang petani-petani yang menghasilkan makanan itu diberi perhatian yang rendah dari sektor yang lain.

Tuan Yang di-Pertua, baru-baru ini dalam Dewan yang mulia ini Yang Berhormat Timbalan Menteri Pertanian menerangkan bahawa Malaysia mengimport daging ayam 1.7 juta kilogram setahun, ini adalah sangat mengecewakan. Saya mengharapkan dalam Rancangan Malaysia Keempat ini daging ayam, lembu dan lain-lain hendaklah dapat dihasilkan sendiri dalam negeri kita.

Tuan Yang di-Pertua, kita semua maklum bahawa kemiskinan yang menjolok ialah di kalangan petani-petani, petani-petani kecil, buruh-buruh pertanian dan nelayan. Perusahaan mereka memang sukar untuk diberi pembelaan tetapi dengan adanya kehendak-kehendak keperluan negara seperti yang saya sebutkan maka Kerajaan janganlah ragu-ragu lagi untuk membantu mereka secara lebih berkesan melalui subsidi, kemudahan dan lain-lain.

Umpamanya pesawah-pesawah padi, baru-baru ini Kerajaan telah memberi subsidi harga padi \$10 sepikul, petani-petani sangat berterima kasih atas kemurahan hati Kerajaan kerana mereka tidak menyangka hal ini akan diterima. Sebenarnya itu adalah

hanya sekadar melegakan sedikit kehidupan mereka, itupun bagi mereka yang mempunyai sedikit keluasan tanah sawah. Bagi mereka yang mempunyai seekar, dua ekar tanah sawah masih tetap tidak dapat mengubah taraf hidup mereka, oleh itu saya mengesyorkan supaya pesawah-pesawah padi ini patut diberi elaun bulanan, umpamanya \$30 seekar. Selain daripada itu diberi bantuan membajak percuma yang dikelolakan oleh Persatuan-persatuan Peladang. Inilah sahaja contoh hendak menolong petani-petani bagi mengurangkan jurang kemiskinan dan mengecilkan perbezaan pendapatan. Dengan itu akan menyampaikan hasrat negara bagi mendapatkan bekalan-bekalan yang cukup dalam negeri. Dengan itu juga akan mengurangkan sedikit penghijrahan belia-belia sawah ke bandar-bandar. Walaupun penghijrahan belia dianggap baik oleh beberapa pihak kerana inilah tanda perubahan sikap dan tanda kemajuan industri akan tetapi setiap rakyat harus menyedari bahawa bekalan makanan adalah penting, lebih penting dari yang lain terutama dalam masa kecemasan.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai industri berat saya sungguh merasa bangga bahawa Kerajaan telah menubuhkan perbadanan industri berat yang sepenuhnya dimiliki oleh Kerajaan. Memang sudah sampai masanya kita mempunyai kilang besi waja sendiri, bukan sahaja keperluan dalam negeri yang sedang membangun akan tetapi untuk pasaran luar negeri. Kita patut membesarkan perusahaan-perusahaan membuat kapal-kapal, bot-bot dan lain-lain seumpamanya. Satu kilang simen yang besar yang dipunyai oleh Kerajaan pun sudah sangat dipandang perlu memandangkan kilang swasta yang ada tidak dapat memenuhi kehendak pembangunan negara kita walaupun akan ditambah lagi dengan memberi lesen untuk mendirikan kilang-kilang baru.

Tuan Yang di-Pertua, dengan negara-negara ASEAN patutlah diadakan rundingan apakah industri-industri berat yang boleh didirikan bersama dan boleh menghasilkan satu jenis barang yang boleh dibanggakan dan menguntungkan. Malaysia patut mempelopori usaha tersebut dan sudahlah sepatutnya ASEAN dapat mengeluarkan hasil industri yang boleh lebih lagi

mengenalkan ASEAN. Sudah sampai masanya ASEAN pula memikirkan untuk membuat kilang senjata, sekurang-kurangnya senjata ringan seperti senapang dan senapang mesin. Kita tidak sepatutnya selama-lamanya hendak bergantung dengan luar negeri walaupun senjata-senjata yang paling ringan. Ini adalah sesuai dengan cara beransur-ansur ASEAN dapat membuktikan dasar bebas, aman dan berkecuali.

Tuan Yang di-Pertua, dalam bidang pertahanan saya sangat berasa lega dengan adanya peruntukan yang besar dalam Rancangan Malaysia Keempat ini mengenai pertahanan iaitu sebanyak \$9,000 juta lebih sudah sangat sesuai dengan masa dan kedudukan negara kita walaupun negara kita kecil tetapi kita mesti mensifatkan diri kita seperti tebuhan kerana walaupun tebuhan itu kecil tetapi tidak ada siapa yang berani hendak menangkapnya kerana senjatanya yang sangat bisa itu.

Dalam pada itu hanya ada satu perkara kecil yang saya suka nyatakan bahawa dalam pertahanan yang penting dalam zaman moden ini ialah alat senjata dan kelengkapan. Tetapi yang lebih penting ialah anggotanya, pegawai-pegawainya dan manusianya (personnel). Umpamanya, Kapal terbang. Kapal terbang hendaklah dipandu oleh pemandu-pemandu yang cekap, pandai menyerang, pandai memburu, pandai tunggang balik dan sebagainya. Oleh itu, saya hendak menekankan bahawa umpamanya kapal terbang, pemandu kapal terbang yang cekap hendaklah diramaikan bilangannya dan dihantar berlatih dalam negeri dan luar negeri. Banyak negeri dalam dunia ini yang mempunyai kapal terbang-kapal terbang pejuang yang terbaharu tetapi kerana kekurangan pemandu, kalau adapun tidak cekap, hasilnya adalah sangat mengecewakan. Kalau kita tidak ada cukup kapal terbang kita ada wang kita boleh beli, kalau tidak ada wang kita boleh pinjam, tetapi kalau kita tidak ada ramai pemandu kita tidak akan dapat mengatasinya, kecualikan kita akan menggaji pemandu-pemandu dari luar negeri.

Tuan Yang di-Pertua, begitulah halnya dengan alat-alat kelengkapan senjata yang lain.

Selain daripada itu, saya berharap kepada Kerajaan supaya tidak mengamalkan membeli senjata second-hand biarlah mahal tetapi baru, tidak dapat banyak biarlah sedikit, tidak dapat yang besar yang kecilpun memadai asalkan baru.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya sentuh sedikit mengenai kesihatan. Rakyat di luar bandar selalu merungut mengenai pesatnya pembangunan di bandar-bandar tetapi di luar bandar setengah pembangunan sangat lambat didirikan. Umpamanya hospital. Hospital Daerah Sabak Bernam telah dipohon lebih 10 tahun yang lalu hingga hari ini belum dapat didirikan walaupun tapaknya sudah ada berbagai-bagai masalah timbul dan ditimbulkan oleh pihak-pihak yang berkenaan. Adakah hendak membuat sebuah hospital daerah seperti hendak membuat satu benda yang ajaib. Belanja buat hospital daerah pada masa ini mungkin hanya \$10 juta sahaja. \$10 juta bukanlah besar jika rakyat membandingkan wang peruntukan yang beribu-ribu juta. Pegawai yang berkaitan mengatakan tiap-tiap satu projek ada banyak masalah. Sepatutnya masalah tidak usah dibanyakan membuat satu hospital daerah bukanlah susah sangat apa lagi untuk hospital daerah tentulah sudah ada standard plan.

Beberapa negara hospital hanya dari bangunan kayu atau buluh kerana yang pentingnya bukan bangunan hospital itu, yang pentingnya ialah hospital itu ada dalam satu-satu kawasan dan seperti Sabak Bernam sangatlah berkehendak hospital daerah itu dapat didirikan dalam tempoh yang tidak begitu belanjutan. Saya mohon agar dapat dimulakan kerja hospital daerah Sabak Bernam dalam tahun 1981 ini sekurang-kurangnya kerja-kerja asas seperti merata tanah, menebang pokok dan lain-lain. Jika Kementerian.....

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, suara Yang Berhormat ini tenggelam timbul. Cuba kekanan sedikit. Tidak tepat pada pembesar suara, jadi kekanan sedikit.

Tuan Jamaluddin bin Haji Suhaimi: Sekurang-kurangnya....

Tuan Yang di-Pertua: Itu yang baik.

Tuan Jamaluddin bin Haji Suhaimi: Sekurang-kurangnya kemudahan asas akan dapat dimulakan iaitu seperti merata tanah, menebang pokok dan lain-lain. Jika sekiranya Kementerian Kesihatan tidak ada cukup wang, saya mohon Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan memberikan peruntukannya.

Tuan Yang di-Pertua, begitu juga mengenai bekalan api elektrik. Pegawai-pegawai menerangkan pada akhir tahun 1978 api elektrik akan menyala di satu pekan tetapi sampai tahun 1981 ini belum juga menyala, nampaknya halangannya banyak. Pemborong-pemborong tidak cekap, bekalan kurang dan lain-lain. Saya berharap dalam Rancangan Malaysia Keempat ini bekalan kurang hendaklah tidak timbul lagi. Bagi sesuatu projek yang telah dirancangan siang-sianglah beli pencawang, wayar, tiang-tiang, meter dan lain-lain banyak-banyak dan simpan di dalam stockpile. Kontrak-kontrak yang tidak cekap jangan lagi diberi kerja kerana kekecehan kontrak akan menjejaskan nama baik Kerajaan di sisi rakyat jelata. Mereka tidak faham kontraktor yang lemah, tetapi menuduh Kerajaan yang leceh.

Satu perkara, Tuan Yang di-Pertua, yang menyedihkan dalam melaksanakan pembangunan ialah diserahkan keseluruhannya kepada pihak JKR pada masa yang lalu. Sudahlah sampai masanya Kerajaan membahagikan tugas pembangunan kepada pihak-pihak yang lain. Saya yakin Kerajaan boleh atau telah atau sedang menimbangkan perkara ini untuk menjayakan Rancangan Malaysia Keempat ini. Cara membebaskan semua tugas-tugas pembangunan kepada JKR ini adalah sebenarnya warisan dari sistem penjajah dan nyatalah bahawa sistem tersebut telah tidak sesuai lagi dalam negara kita yang sedang membangun pesat seperti negara kita ini.

Selain daripada terlalu lambat, kos sesuatu projek adalah tinggi dan setengah-setengah projek keadaannya tidak memuaskan. Sebagai contoh di kawasan saya kerja-kerja yang diberikan kepada JKR hanya siap 30% atau 40% sahaja setahun. Adalah diharapkan tidak akan berulang lagi perkara ini dalam Rancangan Malaysia Keempat.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menyentuh sedikit mengenai dasar perdagangan bebas (free enterprise) yang kita amalkan selama ini telah mendatangkan galakan pelaburan dan perdagangan maju dengan pesat. Tidak syak lagi telah mendatangkan kemakmuran dan menambah peluang-peluang pekerjaan tetapi dari satu segi lain free enterprise ini telah digunakan dengan sewenang-wenangnya oleh mereka yang tamak dan maju lekas menjadi kaya dengan menindas mereka yang lemah, khususnya rakyat jelata yang miskin di luar-luar bandar. Kejadian-kejadian seperti kekurangan alat binaan yang penting seperti simen dan besi hingga kepada keperluan harian seperti minyak tanah, susu, gula dan lain-lain adalah penyelewengan bagi mereka yang suka menahan jerat di tempat genting. Oleh itu, walaupun negara berdasarkan free enterprise, Kerajaan hendaklah bersungguh-sungguh melindungi kepentingan rakyat terbanyak yang di luar-luar bandar dan yang miskin. Di setengah negara penyelewengan ekonomi adalah dipandang berat dan kesalahan itu akan diberi hukuman yang berat kerana penyelewengan ekonomi akan menjejaskan politik dan keamanan negara. Dalam Rancangan Malaysia Keempat diharap Kerajaan akan dapat bertindak tegas bagi mengatasi perkara ini dan jika perlu boleh digunakan kuasa ISA.

Tuan Yang di-Pertua, sekian sahaja, sekali lagi saya menyokong usul Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Ulu Trengganu.

6.28 ptg.

Tuan Alias bin Md. Ali (Ulu Trengganu): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong usul yang dikemukakan atas nama Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ini. Saya percaya rakyat Malaysia yang telah mendengar ucapan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri melalui kaca TV tempoh hari amat gembira melihat bahawa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri walaupun di dalam keadaan yang masih belum sihat betul telah bersusah payah mengemukakan usul ini kepada Dewan ini. Ini adalah satu bukti betapa hebatnya minat Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita terhadap usaha pembangunan terutama hal-hal, perkara-perkara yang menyentuh kepentingan orangramai khususnya program-program yang bertujuan untuk memberi faedah kepada golongan yang tidak bernasib baik di negeri ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan tahniah kepada Kerajaan dan kepada seluruh kakitangannya yang telah berusaha begitu gigih sejak 10 tahun yang lampau untuk menjayakan Rancangan Malaysia Ketiga. Walaupun prestasi pencapaian Rancangan Malaysia Ketiga tidak merupakan pencapaian 100%.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat boleh sambung esok.

Tuan Alias bin Md. Ali: Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Dewan ditangguhkan hingga jam 2.30 petang hari esok Rabu, 1hb April, 1981.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.